

ความรู้และเจตคติของผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4
โรงเรียนราชวินิต มัธยม กรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร
ที่มีต่อการสอนเพศศึกษาในโรงเรียน

ปริญญานิพนธ์

ของ

อัญชลี อยู่พรหม

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกสุขศึกษา

เมษายน 2543

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

คณะกรรมการควบคุมและคณะกรรมการสอบได้พิจารณาปฏิญานีพนธ์ฉบับนี้แล้ว
เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
วิชาเอกสุขศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

คณะกรรมการควบคุม

.....ประธาน

(รองศาสตราจารย์สัตวแพทย์หญิงนภาพร มัธยมามกูร)

.....กรรมการ

(รองศาสตราจารย์ทวีสิทธิ์ ลิทธิกร)

คณะกรรมการสอบ

.....ประธาน

(รองศาสตราจารย์สัตวแพทย์หญิงนภาพร มัธยมามกูร)

.....กรรมการ

(รองศาสตราจารย์ทวีสิทธิ์ ลิทธิกร)

.....กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม

(รองศาสตราจารย์สุจินต์ ปรีชาमारณ)

.....กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์วิริยา สุขวงศ์)

บัณฑิตวิทยาลัยอนุมัติให้รับปฏิญานีพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตาม
หลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกสุขศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

.....คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(ศาสตราจารย์ ดร.เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์)

วันที่ ๒๔ เดือน เมษายน พ.ศ. ๒๕๔๓

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยความอนุเคราะห์และเมตตาจาก
รองศาสตราจารย์สัตวแพทย์หญิงนภาพร มัชฌิมากร ประธานกรรมการที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์
รองศาสตราจารย์ทวีสิทธิ์ ลิทธิกร กรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ และรองศาสตราจารย์
สุจินต์ ปรีชาमारถ ผู้ช่วยศาสตราจารย์วิริยา สุขวงศ์ กรรมการแต่งตั้งเพิ่มเติมที่ได้กรุณา
ให้คำปรึกษาแนะนำ ตลอดจนช่วยตรวจแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ รวมทั้งสนับสนุนและให้กำลังใจ
ตลอดมา จนสามารถดำเนินการทำปริญญานิพนธ์ได้เป็นผลสำเร็จ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ
เป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์วินัส ปัทมภาสพงษ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์
จุฑามาศ เทพชัยศรี อาจารย์วิทิยา โพธิ์เทียนทอง อาจารย์ประยูร วีระพงษ์
อาจารย์ดลนภา บุรณรัญญ์ ที่ได้กรุณาตรวจแบบทดสอบ แบบสอบถามและให้คำแนะนำต่าง ๆ
แก่ผู้วิจัยเป็นอย่างดี

ขอกราบขอบพระคุณ ผู้อำนวยการ ผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนสันติราษฎร์วิทยาลัย
ผู้อำนวยการ ผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนราชวินิต มัชฌิม ซึ่งได้ให้ความร่วมมือในการเก็บรวบรวม
ข้อมูล และมีส่วนช่วยเหลือในการวิจัยครั้งนี้ให้ดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย

ขอขอบคุณอาจารย์สุรเชษฐ์ ศิลลา โรงเรียนยานนาเวศวิทยาคม ที่ให้การสนับสนุนใน
การวิเคราะห์ข้อมูล และขอขอบคุณชาวสุโขทัยปี 2540 ทุกท่าน ที่คอยเป็นกำลังใจเสมอมา

คุณค่าและประโยชน์จากปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอบแต่สกุลอยู่พรหมและ
สกุลบุญนวน ที่มีส่วนช่วยสร้างพื้นฐานการศึกษา และอบรมสั่งสอนให้แก่ผู้วิจัยตลอดมา

อัญชลี อยู่พรหม

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
คำนำ	1
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	7
ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า	8
ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า	8
นิยามศัพท์เฉพาะ	8
2 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย	11
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาค้นคว้า	11
การวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาค้นคว้า	38
การวิจัยในต่างประเทศ	38
การวิจัยในประเทศไทย	46
สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า	54
3 วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	56
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	56
เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล	56
วิธีดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล	61
วิธีจัดกระทำกับข้อมูล	61
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	62
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลศึกษาค้นคว้า	69
ข้อตกลงเกี่ยวกับการวิเคราะห์และแปลผล	69
การวิเคราะห์ข้อมูล	69
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	70

บทที่	หน้า
5 บทย่อ สรุปผล อภิปราย และข้อเสนอแนะ	90
บทย่อ	90
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	90
วิธีดำเนินการวิจัย	90
การวิเคราะห์ข้อมูล	91
สรุปผลการศึกษาค้นคว้า	92
อภิปรายผล	93
ข้อเสนอแนะ	100
ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยต่อไป	102
บรรณานุกรม	103
ภาคผนวก	115
ประยอผู้วิจัย	136

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 จำนวนและคำร้อยละของผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนราชวินิต มัธยม จำแนกตาม เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ และสถานภาพสมรส	71
2 จำนวนคะแนนเฉลี่ย คำร้อยละและความเบี่ยงเบนมาตรฐานของ ผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนราชวินิต มัธยม จำแนกตามระดับความรู้ และเจตคติของผู้ปกครองนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนราชวินิต มัธยม กรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร ที่มีต่อการสอนเพศศึกษาในโรงเรียน	74
3 คะแนนเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความรู้และเจตคติของ ผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนราชวินิต มัธยม ที่มีต่อการสอนเพศศึกษาในโรงเรียน จำแนกตามเพศ	75
4 คะแนนเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความรู้และเจตคติของ ผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนราชวินิต มัธยม ที่มีต่อการสอนเพศศึกษาในโรงเรียน จำแนกตามอายุ	76
5 คะแนนเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความรู้และเจตคติของ ผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนราชวินิต มัธยม ที่มีต่อการสอนเพศศึกษาในโรงเรียน จำแนกตามระดับการศึกษา	77
6 คะแนนเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความรู้และเจตคติของ ผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนราชวินิต มัธยม ที่มีต่อการสอนเพศศึกษาในโรงเรียน จำแนกตามอาชีพ	78
7 คะแนนเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความรู้และเจตคติของ ผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนราชวินิต มัธยม ที่มีต่อการสอนเพศศึกษาในโรงเรียน จำแนกตามรายได้	79

8	คะแนนเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความรู้และเจตคติ ของผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนราชวินิต มัธยม ที่มีต่อการสอนเพศศึกษาในโรงเรียน จำแนกตามสถานภาพสมรส	80
9	ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยด้านความรู้ของผู้ปกครอง นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียน ราชวินิต มัธยม ที่มีต่อการสอนเพศศึกษาในโรงเรียนจำแนกตามเพศ	81
10	ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยด้านเจตคติของผู้ปกครอง นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียน ราชวินิต มัธยม ที่มีต่อการสอนเพศศึกษาในโรงเรียนจำแนกตามเพศ	82
11	ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยด้านความรู้เกี่ยวกับการสอนเพศศึกษาของ ผู้ปกครองนักเรียนด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว จำแนกตามตัวแปรที่ศึกษา	83
12	ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยด้านความรู้ของผู้ปกครอง นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนราชวินิต มัธยม ที่มีต่อการสอนเพศศึกษาในโรงเรียน จำแนกตามอายุ	84
13	ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยด้านเจตคติของผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยม ศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนราชวินิต มัธยม ด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวน แบบทางเดียว (One – Way Analysis of Variance) จำแนกตามตัวแปรที่ศึกษา	85
14	ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยด้านเจตคติของผู้ปกครองนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนราชวินิต มัธยม จำนวนตามอายุ	87
15	ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างคะแนนเฉลี่ยด้านเจตคติของผู้ปกครอง นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนราชวินิต มัธยม จำแนกตามสถานภาพสมรส	88
16	การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้กับเจตคติของผู้ปกครองนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนราชวินิต มัธยมที่มีต่อการสอนเพศศึกษาในโรงเรียน	89

ตาราง	หน้า
17 ค่าความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนกของคะแนนความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษา	134
18 ค่าอำนาจจำแนกของคะแนนเจตคติเกี่ยวกับเพศศึกษา	135

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1 แสดงชั้นพฤติกรรมด้านความรู้	14
2 แสดงกรอบแนวคิดในการวิจัย	54

บทที่ 1

บทนำ

คำนำ

เรื่องเพศเป็นสัญชาตญาณตามธรรมชาติของมนุษย์ และเป็นส่วนสำคัญอย่างหนึ่งของชีวิต เรื่องเพศไม่มีความหมายแต่เพียงเรื่องที่เกี่ยวข้องกับอวัยวะเพศ และการสืบพันธุ์เท่านั้น แต่เรื่องเพศคลุมไปถึงลักษณะอื่น ๆ อีกหลายเรื่อง เช่น สุขปฏิบัติ ซึ่งได้แก่การระวังรักษาร่างกายให้ปราศจากโรคทางเพศ เรื่องจิตใจและอารมณ์ที่เกี่ยวกับความรู้สึกทางเพศ ความต้องการทางเพศ การคบเพื่อนต่างเพศ รวมถึงสังคมหรือขนบธรรมเนียมประเพณีที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศหรือชีวิตครอบครัวที่คนไทยเรายึดถือสืบทอดกันมาเป็นแบบฉบับที่สั่งมาในอดีต สังคมไทยเรามีทัศนคติเรื่องเพศ ว่าเป็นเรื่องสกปรก ไม่สุภาพ หยาบช้า ควรปกปิด และไม่สมควรที่จะนำมาพูดประกอบกับขนบธรรมเนียมประเพณีไทยที่สืบทอดกันคนไทย สมัยก่อน ๆ มิให้แสดงออกมาอย่างเปิดเผย (ยรรยง สุทธรัตน์. 2522 : 67 – 70) และเด็กมักได้รับความรู้ทางเพศจากบิดามารดาอย่างผิด ๆ เช่น เด็กคลอดออกมาทางทวารหนักบ้าง ทางสะดือบ้าง เป็นต้น และเพื่อหลีกเลี่ยงการกล่าวถึงอวัยวะเพศ เด็กมักได้รับการสอนว่าอวัยวะเพศเป็นสิ่งสกปรก ลามกอนาจาร ซึ่งถ้าเด็กสนใจเรื่องอวัยวะเพศหรือเล่นอวัยวะเพศก็อาจถูกลงโทษ (อนง อารีพรพร และสุวิทนา อารีพรพร. 2525 : 18 – 22)

ในปัจจุบัน เจตคติ และการวางตนเกี่ยวกับเรื่องเพศของคนไทยเมื่อเปรียบเทียบกับคนไทยในสมัยก่อนนับว่าแตกต่างกันมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะสภาพของสังคมไทยเปลี่ยนแปลงไป เพศชายและเพศหญิงมีโอกาสคบหากันมากขึ้น และอารยธรรม หรือวัฒนธรรมทางตะวันตกเข้ามามีอิทธิพลต่อสังคมไทย ทำให้คนไทยแสดงออกทางเพศอย่างเสรี อีกทั้งความเจริญทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีได้ก้าวหน้าไปอย่างรวดเร็ว (สุชาติ โสมประยูร และวรรณ โสมประยูร. 2531 : 164 – 218) ทำให้ เด็กมีโอกาสศึกษาหาความรู้เรื่องเพศด้วยตนเองจาก วีดีโอเทป ภาพยนตร์ โทรทัศน์ หนังสือ นิตยสาร วารสารเรียงรรมณ์ต่าง ๆ หนังสือพิมพ์แผ่นภาพโฆษณาต่าง ๆ เป็นต้น ซึ่งสื่อเหล่านี้ให้ความรู้ทางเพศทั้งที่เหมาะสม และไม่เหมาะสม ถึงแม้ว่าสื่อเหล่านี้จะทำให้คนไทยมีโอกาสได้รับรู้ความรู้ทางเพศมากขึ้น (เต็มศิริ บุญสิงห์. 2518 : 149 – 150) คนไทยส่วนใหญ่ยังมีความรู้ในเรื่องเพศน้อย และยังมีความเชื่อเกี่ยวกับเรื่องเพศที่ผิด ๆ อยู่มาก ทั้งนี้เนื่องจากสังคมไทย เห็นว่าเรื่องเพศไม่ควรนำมาสอนกัน ดังนั้น ความรู้เรื่องเพศที่เด็กและประชาชนได้รับ ส่วนใหญ่จึงมาจากการพูดคุยกับเพื่อน การอ่านนิตยสารเรียงรรมณ์ การเที่ยว

โสภณีย์ ที่อาจเป็นการเรียนรู้ที่ผิด และอาจถูกชักจูงไปในทางที่ไม่ดีได้ (วันทนีย์ วาสิกะสิน. 2538 : 40)

เพศเป็นเรื่องที่เข้ามาเกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันของคนเราอย่างใกล้ชิด และคุณภาพชีวิตของคนเราจะดีหรือเลวเพียงใด ส่วนใหญ่จะขึ้นอยู่กับอิทธิพล และบทบาทในเรื่องเพศเป็นสำคัญ ซิกมันด์ฟรอยด์ (Sigmund Freud) ผู้ให้กำเนิดจิตวิเคราะห์ ได้กล่าวว่า "เรื่องเพศเป็นเรื่องสำคัญที่สุดในชีวิตของคน เพราะเรื่องเพศเป็นสาเหตุที่ทำให้เกิดพฤติกรรมขึ้น"

เคอร์เคนเดล (ระวีวรรณ วุฒิประสิทธิ์. 2526 : 12 ; อ้างอิงมาจาก Kerkendall. 1960 : 8) ยังกล่าวว่า "ความสุขของบุคคล ความสำเร็จของสมาชิกในครอบครัว และการช่วยเหลือกันในสังคม สมาชิกจะประสบผลสำเร็จไปในทางที่ดีนั้น ย่อมขึ้นอยู่กับความสำเร็จหรือความล้มเหลวของการปรับตัวทางเพศ และการแสดงบทบาททางเพศ ไปในทางที่ถูกต้อง" ฉะนั้นความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องในเรื่องเพศ นอกจากจะช่วยในการตัดสินใจเกี่ยวกับชีวิตครอบครัวของคนได้เป็นอย่างดีแล้ว ยังจะช่วยให้บุคคลสามารถปรับปรุงตัวเองให้เข้ากับบุคคลอื่นได้ทั้งชายและหญิง ยิ่งไปกว่านั้น ความรู้ความเข้าใจในเรื่องเพศยังเป็นวิธีทางหนึ่งที่จะช่วยลดอาชญากรรมทางเพศ การแพร่โรคทางเพศสัมพันธ์ การตั้งครรภ์นอกสมรส การทำแท้ง และการหย่าร้างลดลง รวมทั้งเป็นเครื่องปลูกฝังความรับผิดชอบในการแสดงออกเกี่ยวกับเรื่องเพศที่มีต่อสังคมอีกด้วย

พฤติกรรมเกี่ยวกับเพศเป็นสิ่งที่ธรรมชาติกำหนดให้มีขึ้นในมนุษย์ เพื่อให้มีการสืบเผ่าพันธุ์ของมนุษย์มิให้สูญหายไป พฤติกรรมดังกล่าวจะเริ่มขึ้นเมื่อมนุษย์เจริญเติบโตจนถึงวัยหนึ่งซึ่งเรียกว่า "วัยรุ่น" ในวัยนี้ร่างกาย และจิตใจจะได้รับการกระตุ้นจากฮอร์โมน ทำให้มีการเจริญเติบโตทางเพศที่สมบูรณ์ เป็นเหตุให้วัยรุ่นเริ่มมีความต้องการทางเพศ สนใจเพศตรงข้าม มีความรักระหว่างเพศ แรงขับทางเพศนี้ทำให้วัยรุ่นมีความอยากรู้ อยากลองในเรื่องเพศมาก โดยจะพยายามศึกษาหาความรู้จากเพื่อน หนังสือ ภาพยนตร์ต่าง ๆ ซึ่งเป็นสิ่งที่จะช่วยให้วัยรุ่นสามารถหาประสบการณ์ทางเพศได้อย่างอิสระ ในบางครั้งอาจจะได้รับความรู้ความเข้าใจที่ไม่ถูกต้อง ซึ่งทำให้เกิดปัญหาต่าง ๆ ตามมาได้

ความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษาเป็นเรื่องที่มีความจำเป็น และมีความสำคัญต่อการดำเนินชีวิตของมนุษย์เช่นเดียวกับความรู้แขนงอื่น ๆ ที่มีการสอนกันอย่างเปิดเผย เพศศึกษาไม่ใช่ความรู้ที่เร้นลับ หรือเป็นความรู้ที่ต้องห้ามสำหรับเด็ก เพียงแต่จัดให้อยู่ในขอบเขตที่เหมาะสมกับวัยรุ่น และวุฒิภาวะของผู้เรียนเท่านั้น การจัดการสอนเพศศึกษาในปัจจุบันมีปัญหาคritical หลายประการ (กองแนะแนวการศึกษาและอาชีพ. 2519 : 95) ได้แก่

1. เจตคติของคนไทยในปัจจุบันเห็นว่าเรื่องเพศเป็นเรื่องที่น่าอับอายไม่ควรนำมาสอน และให้ความรู้แก่ผู้เรียน

2. สื่อมวลชนให้ความรู้ที่ ๆ ไม่ถูกต้อง ไม่เหมาะสมในเรื่องเพศ เป็นการยั่วเย้าให้เกิด กามารมณ์ และเป็นแรงผลักดันให้เด็กอยากปฏิบัติ

3. ความแตกต่างในเรื่องเพศสัมพันธ์ในอดีต และในปัจจุบัน สภาพเพศสัมพันธ์ในปัจจุบันเด็กมีความอยากรู้อยากเห็นแต่ไม่ได้รับความรู้ที่ถูกต้อง ผลที่เกิดขึ้นตามมาก็คือปัญหาต่าง ๆ เช่น กามโรค และการทำแท้ง เป็นต้น

4. สภาพการเรียนการสอน ขาดความรู้ ขาดความเข้าใจในเรื่องเพศศึกษา สถาบันทางการศึกษาไม่ได้ให้ความกระจ่างแก่นักศึกษา เป็นผลทำให้นักศึกษาขาดความรู้อย่างแท้จริง จนไม่สามารถนำไปถ่ายทอดต่อไปได้ และเนื่องจากบทเรียนที่เกี่ยวกับเพศศึกษามีในวิชาต่าง ๆ หลายวิชา ทำให้ผู้สอนไม่ได้ให้ความสนใจเท่าที่ควร จึงควรจัดสอนเพศศึกษาแยกเป็นวิชาหนึ่งต่างหาก

ลูคัส (Lucus. 1969 : 31) ได้ให้เหตุผลในการสอนเพศศึกษาไว้ว่า การสอนเพศศึกษาเป็นการเตรียมเด็กให้พร้อมที่จะเผชิญปัญหาชีวิต ความยุ่งยาก ความซับซ้อนเกี่ยวกับร่างกาย และจิตใจ และยังได้ให้ความเห็นที่สอดคล้องกับความคิดของไคแลนเดอร์ (Kilander. 1970 : 435) ที่กล่าวว่า เพศศึกษา เป็นโครงการเพื่อเตรียมเยาวชนในการแก้ปัญหาชีวิต ปัญหาเหล่านี้รวมทั้งปัญหาด้านสุขภาพอนามัยส่วนตัว ปัญหาด้านร่างกาย จิตใจ ศีลธรรม จรรยา ตลอดจนการมีชีวิตครอบครัวที่เป็นสุข แต่การที่จะทำให้การสอนเพศศึกษาได้ผลดี และมีประสิทธิภาพได้นั้นขึ้นอยู่กับองค์ประกอบหลาย ๆ อย่างด้วยกัน (ทิพพรณ นพวงศ์ ณ อยุธยา. 2526 : 31) ได้แก่

1. ความร่วมมือระหว่างครู ผู้ปกครอง และผู้นำชุมชน ในการมีส่วนร่วมรับผิดชอบในการพิจารณาปัญหาร่วมกัน และพร้อมที่จะยอมรับโปรแกรมการสอนเพศศึกษาที่โรงเรียน

2. การมีการร่วมมือประสานงานกันระหว่างบ้านกับโรงเรียน เพราะความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษานั้น จะเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องทั้งที่บ้าน และโรงเรียน

3. การสอนเพศศึกษาควรคำนึงถึงด้าน สรีรวิทยา จิตวิทยา สังคม ศีลธรรม และคุณธรรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศด้วย

4. เนื้อหาต่าง ๆ ที่จัดสอน ควรมีความต่อเนื่องตามลำดับก่อนหลังตั้งแต่เด็กจนโต และเนื้อหาที่บรรจุในหลักสูตร ควรพิจารณาจากปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวัน สิ่ง que ทุกคนควรรู้ และจำเป็นสำหรับสังคม ตามความสนใจของผู้เรียน รวมทั้งสภาพการณ์ในสังคมนั้น ๆ ด้วย

5. ควรสอนในสิ่งที่เกี่ยวกับชีวิต และครอบครัว ควรมีการผสมผสานระหว่างความรู้ เป็นข้อเท็จจริง และค่านิยมต่าง ๆ เพื่อเป็นการช่วยพัฒนาบุคลิกลักษณะของผู้เรียน ขณะเดียวกัน ก็เป็นการเปิดโอกาสให้เด็กได้เรียนรู้มาตรฐานของสังคมที่ยอมรับเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศ

6. ควรจัดให้มีการอบรมครูผู้สอนเพศศึกษา เพื่อให้รู้เทคนิควิธีสอน การถ่ายทอด ความรู้ การสร้างสื่อการสอนที่เหมาะสม และการเตรียมแหล่งที่จะให้ความรู้ประเภทหนังสืออ่าน ประกอบอย่างเพียงพอ

7. เกี่ยวกับการประเมินผล ด้านเจตคติ และความสนใจรวมทั้งการปฏิบัติเกี่ยวกับ พฤติกรรมทางเพศ จำเป็นต้องมีหลักการและวิธีการประเมินผลที่เหมาะสม และมีประสิทธิภาพ

ปัจจุบันวิธีการอย่างหนึ่งที่ใช้แก้ปัญหาพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น คือ การจัดการสอน เพศศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา และมัธยมศึกษา แนวความคิดนี้เริ่มมีความเคลื่อนไหวอย่าง จริงจังในหลายประเทศ โดยเฉพาะในยุโรป และสหรัฐอเมริกา ตั้งแต่ ค.ศ. 1972 ในระยะแรก ๆ ก็มีเสียงคัดค้านไม่เห็นด้วย จากประชาชน และนักการศึกษาเป็นจำนวนมาก แต่เมื่อเหตุการณ์ ผ่านไประยะหนึ่งก็พบว่า เพศศึกษาในโรงเรียนมีประโยชน์มาก อย่างน้อยก็ลดค่าใช้จ่ายทางด้าน สังคมสงเคราะห์หลังได้บ้าง การสอนเพศศึกษาในประเทศไทยนั้น ได้มีความพยายามที่จะสอดแทรก เนื้อหาสาระที่เกี่ยวข้องไว้ในวิชาต่าง ๆ หลายวิชาด้วยกัน แต่การสอนนั้นให้ความรู้ทางหลักวิชา วิทยาศาสตร์มากกว่าจะเน้นการประยุกต์ให้เข้ากับการดำเนินชีวิต ลดอัตราการออกจากโรงเรียน ก่อนสำเร็จการศึกษา นอกจากนี้ยังช่วยส่งเสริมสวัสดิภาพ และอนามัยของเด็กวัยรุ่นได้บ้าง ต่อมาคณะนักวิจัยทางการศึกษาของสหรัฐอเมริกาได้วิจัยพบว่า แม้โรงเรียนมัธยมศึกษาส่วนใหญ่ จะสอนเพศศึกษา และบรรจุเนื้อหาไว้ในหลักสูตรแล้วก็ตาม แต่ก็ยังไม่เพียงพอที่จะแก้ปัญหาการ ตั้งครรภ์ และกามโรคในเด็กวัยรุ่นได้ จึงได้มีการรณรงค์ให้ผู้ปกครองนักเรียน ชุมชน และผู้บริหาร การศึกษาเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตรเพศศึกษาขึ้นใหม่ ให้สอดคล้องกับความต้องการ ในการแก้ปัญหาของสังคม หลังจากได้มีการรณรงค์ความร่วมมือจากผู้ที่เกี่ยวข้อง และมีการปฏิรูป หลักสูตรเพศศึกษา และวิธีสอนเพศศึกษาแล้ว ปรากฏว่าสถิติวัยรุ่นตั้งครรภ์ลดลง ปัญหา และ ภาระของผู้ปกครอง และสังคมก็ลดตามไปด้วย (Buie, 1987 : 737 – 739)

การให้ความรู้ความเข้าใจเรื่องเพศศึกษานั้นต้องมีขั้นตอนตามความสามารถจิตวิทยา การเรียนรู้ของเด็กแต่ละวัยว่าจะรับรู้ได้เพียงใด สำหรับเนื้อหาเพศศึกษาระดับประถมศึกษาใน ปัจจุบันนั้น กระทรวงศึกษาธิการได้บรรจุ เนื้อหาเกี่ยวกับเพศศึกษาสอดแทรกเข้าไปในหลักสูตร ประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) โดยบูรณาการไว้ในกลุ่มสร้างเสริม ประสบการณ์ชีวิต และกลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย ซึ่งเริ่มเรียนตั้งแต่ประถมศึกษาปีที่ 1 ถึง ประถมศึกษาปีที่ 6 โดยเริ่มจากเนื้อหาที่ง่ายไปสู่เนื้อหาที่มีความลึกซึ้งมากขึ้นในชั้นเรียนที่สูงขึ้น

เมื่อพิจารณาหลักสูตรมัธยมศึกษาของไทย จะเห็นได้ว่าเพศศึกษามีได้จัดเป็นวิชาหนึ่งในหลักสูตร แต่จะมีเนื้อหาที่เกี่ยวข้อง เช่น ความเจริญเติบโตของมนุษย์ ระบบสืบพันธุ์ของมนุษย์ การครองเรือน การบริหารทารก ฯลฯ ไว้ในวิชาต่างๆ เช่น วิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ พลานามัย การงานพื้นฐานอาชีพ และสังคมศึกษา เป็นต้น เนื้อหาสาระจึงกระจายไม่ต่อเนื่อง เนื้อหาสาระไม่เพียงพอที่จะเป็นประโยชน์ต่อการดำเนินชีวิตของวัยรุ่น ยิ่งไปกว่านั้น วิธีการสอนมุ่งเน้นความรู้ทางวิทยาศาสตร์มากกว่าที่จะมุ่งประยุกต์ให้สอดคล้องกับวิถีชีวิต และการดำเนินชีวิตในอนาคตของเด็ก วัยรุ่นจึงแสวงหาความรู้จากแหล่งความรู้อื่น ๆ ซึ่งอาจจะให้ข้อมูลและความรู้ที่ไม่ถูกต้อง ไม่เป็นประโยชน์ต่อสังคม วัยรุ่นบางส่วนหาประสบการณ์ด้วยตนเอง มีการลองผิดลองถูก อันเป็นการเสี่ยงต่อสวัสดิภาพ และสุขภาพของตนเองอย่างมาก

ในด้านเจตคติของผู้ปกครองนักเรียนนักศึกษา นั้น ปราโมทย์ ปานกำเนิด (2531 : 5) กล่าวว่า ความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษานั้น เป็นเรื่องที่ทุกคนจำเป็นต้องรู้ดังกล่าวมาแล้วว่า เรื่องของเพศมีความรู้เกี่ยวข้องกับมนุษย์ตั้งแต่เกิดจนตาย และเป็นที่น่ายินดีที่ ในปัจจุบันสังคมไทยเริ่มที่จะยอมรับให้มีการสอนเพศศึกษาในสถานศึกษาและในชุมชนมากขึ้น การสอนเพศศึกษาในครอบครัวก็ถือได้ว่ามีความสำคัญมากกว่าการให้ความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศจากแหล่งอื่น ๆ เพราะถือว่า การสอนเพศศึกษาที่บ้านเป็นการวางรากฐานที่ดีแห่งชีวิตเพื่อเยาวชนที่จะเติบโตเป็นผู้ใหญ่ในวันข้างหน้าจะได้ใช้ชีวิตอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างสงบสุขในโอกาสต่อไป ความจริงอย่างหนึ่งที่ต้องให้ความสำคัญอย่างยิ่งก็คือ ผู้ที่มีหน้าที่ในการให้ความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษาแก่เด็ก ซึ่งได้แก่ บิดามารดา ผู้ปกครอง ครูอาจารย์ และชุมชน ควรให้ความร่วมมือกันอย่างใกล้ชิด เพื่อให้เด็กจะได้รับความรู้เรื่องเพศที่ถูกต้อง เหมาะสมกับวัย และวุฒิภาวะของเด็ก ซึ่งจะเป็นการดีกว่าการที่จะให้เยาวชนเหล่านี้ไปแสวงหาความรู้เอาเองจากแหล่งอื่น ๆ ทั้งนี้ยังเป็นการช่วยป้องกันปัญหาสังคมที่จะเกิดขึ้นได้อีกทางหนึ่งด้วย

ปัจจุบัน การให้ความรู้ที่ถูกต้องในเรื่องเพศสำหรับเด็กและประชาชนทั่วไปนับว่ายังน้อยมาก เด็กเล็ก ๆ มักได้รับคำบอกเล่าเกี่ยวกับเรื่องเพศอย่างผิดจากผู้ปกครอง เช่น เด็กได้รับการบอกเล่าว่า อวัยวะเพศเป็นสิ่งที่สกปรกไม่ควรจับต้องเล่น ในวัยเด็กถ้าใครจับต้องอวัยวะเพศเล่นมักถูกห้ามหรืออาจถูกลงโทษได้ เด็กหญิงไม่เคยได้รับการสอนให้มีความรู้เกี่ยวกับการมีประจำเดือนเลย จนกระทั่งมีประจำเดือนครั้งแรกทำให้เป็นที่ตกใจมาก เช่นเดียวกับเด็กชายที่ไม่เคยได้รับการสอนถึงเรื่องฝันเปียก หรือการสำเร็จความใคร่ด้วยตัวเองมาก่อน (อเนก อารีพรรค และสุวัฒนา อารีพรรค. 2525 : 18-23) คำนิยมในเรื่องเพศบางอย่างที่ไม่ถูกต้องควรจะต้องได้รับการปรับปรุงเสียใหม่ในเรื่องการปกปิดความจริงเกี่ยวกับเรื่องเพศหรือไม่ให้ความรู้ที่ถูกต้อง การสอนเพศศึกษาให้

ประโยชน์แก่เด็กเพื่อป้องกันไม่ให้เกิดตกเป็นเหยื่อทางเพศ ซึ่งสังคมควรจะให้ความสำคัญ และยอมรับการเปลี่ยนแปลงในเรื่องเพศที่ไม่ใช่ของต่ำ และถือว่าเรื่องเพศนั้นเป็นสิ่งที่มีความสำคัญต่อมนุษย์ในการดำรงชีวิตเหมือนเรื่องอื่น ๆ สำหรับแหล่งที่เหมาะสมในการให้ความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษานั้น สุชาติ โสโมประยูร และวรรณ โสโมประยูร (2521 : 224 - 225) มีความเห็นว่า ครอบครัวถือว่าเป็นสถานที่ที่ดีที่สุดสำหรับอบรมสั่งสอนเพศศึกษาแก่เด็กเพราะสภาวะแวดล้อมทั้งหลายในครอบครัวมีความสัมพันธ์ เหมาะสมและเอื้ออำนวยต่อการสอนเพศศึกษา สภาพแวดล้อมภายในบ้านจะช่วยเป็นครูที่ดีให้แก่เด็ก ทุกคนในบ้านต่างมีหน้าที่และความรับผิดชอบต่อการเสริมสร้างเจตคติ นิสัย และความประพฤติให้แก่เด็ก ครอบครัวจึงเปรียบเสมือนแม่พิมพ์อันแรกที่จะช่วยหล่อหลอมพฤติกรรมต่าง ๆ เกี่ยวกับเรื่องเพศอยู่เป็นอันมาก ประสบการณ์จากบ้านหรือจากครอบครัวนั้นมีอิทธิพลต่อเด็กในทุก ๆ ด้าน บ้านจึงควรเป็นสถานที่ที่เด็กควรจะได้รับ การปลูกฝังในเรื่องความรู้ ความเข้าใจ เจตคติ และอุปนิสัย หรือมาตรฐานแห่งพฤติกรรมทางเพศอย่างถูกต้องเหมาะสม ทุก ๆ คนในบ้านจะช่วยเป็นครูสอนเพศศึกษาแก่เด็ก ไม่ว่าจะเป็นเพศเดียวกันหรือต่างเพศ นอกจากนั้นสภาพการณ์ทั้งที่เป็นนามธรรมและรูปธรรม โดยเฉพาะอย่างยิ่งความรัก ความสัมพันธ์ระหว่างพ่อแม่ นั้น จัดว่าเป็นสิ่งที่สำคัญมากในการสอนเพศศึกษาให้แก่ลูก เช่นเดียวกับ นวลละออ สุภาพล (2526 : 7) ที่กล่าวว่า การศึกษาทุกเรื่องควรเริ่มที่บ้านรวมทั้งเพศศึกษาด้วย ค่านิยมและเจตคติของพ่อแม่ในเรื่องเพศถือว่าเป็นสิ่งสำคัญยิ่งสำหรับลูก เด็กจะได้รับค่านิยมเรื่องเพศมาเป็นเวลานาน ค่านิยมต่าง ๆ ที่ปลูกฝังให้กับลูก ๆ มีค่ามากกว่าการที่มาอธิบายให้เขารู้ในวัยที่เขาโตขึ้น สำหรับในทางพฤติกรรมศาสตร์ ประภาเพ็ญ สุวรรณ (2526 : 109) กล่าวว่า แบบอย่างที่ดี ควรเริ่มที่บ้าน บ้านจะเป็นแหล่งปลูกฝังแบบฉบับของพฤติกรรมที่ดีที่สุด และเป็นการสร้างจุดที่ถูกต้องให้กับเด็ก หากเขาได้รับแบบฉบับอย่างใดแล้วก็เป็น การยากที่จะเปลี่ยนแปลงแก้ไข ซึ่งก็เหมือนกับความเห็นของ แมคคาร์รี (วันทนี วาลิกะสินธุ์, 2526 : 7 ; อ้างอิงมาจาก McCary, 1973) ที่มีความเห็นว่า พฤติกรรมทางเพศของบุคคลเป็นผลมาจากเจตคติในเรื่องเพศของบุคคลนั้น ซึ่งเป็นผลมาจากการอบรมเลี้ยงดูของครอบครัว ถ้าเขาได้รับความรู้เรื่องเพศมาในลักษณะใด ก็จะมีเจตคติเรื่องเพศในลักษณะนั้น และจะส่งผลไปถึงพฤติกรรมทางเพศด้วย ในด้านจิตวิทยา โอษฐ์ วารวิรักษ์ (2526 : 45) ได้ให้ความสำคัญเกี่ยวกับการสอนเพศศึกษาในครอบครัวว่า ประสบการณ์การเรียนรู้จากการปฏิสัมพันธ์ระหว่าง พ่อแม่ ผู้ปกครองในวัยเริ่มต้นของชีวิต นับว่าเป็นสิ่งที่สำคัญ ในแนวทฤษฎีจิตวิเคราะห์มีความเห็นว่า เด็กเริ่มที่จะสนใจในความเป็นหญิงเป็นชายของตนเอง ตั้งแต่อายุ 3 ขวบ และจะใช้เวลา 3-4 ปี ในการเลียนแบบจากพ่อแม่หรือผู้ใหญ่ที่มีความใกล้ชิด โดยเด็กชายจะเลียนแบบจากพ่อ เด็กหญิงจะเลียนแบบจากแม่ ปฏิสัมพันธ์นำมาซึ่งความรัก ความอบอุ่นในครอบครัว สิ่งเหล่านี้จะเป็น

จุดร่วมในการสอนเพศศึกษาแก่เด็ก ทำให้เด็กเติบโตขึ้นเป็นคนที่มีความรัก รู้จักให้และรับความรักจากคนอื่นได้ มีความไว้วางใจ เชื่อใจ มีความจริงใจ มีเจตคติที่ดีต่อเพศเดียวกัน เพศตรงข้าม และชีวิตการครองเรือน คุณสมบัติเหล่านี้ถ้าไม่ได้รับการปลูกฝังมาที่บ้าน การอบรมที่จะทำในภายหลังจะเป็นการยาก

การสอนเพศศึกษานั้น สุชาติ โสมประยูร และวรรณิ โสมประยูร (2531 : 184) กล่าวว่า ถ้าบิดามารดาหรือผู้ปกครองไม่ให้ความร่วมมือช่วยเหลือผลที่ได้รับอาจจะนำมาซึ่งความผิดหวัง หรืออาจได้รับผลซึ่งไม่เป็นที่น่าพึงพอใจ ทั้งนี้เพราะว่าบิดามารดาหรือผู้ปกครองสามารถจะช่วยต่อเติมเสริมแต่งประสบการณ์ที่เด็กได้รับไปจากครูหรือโรงเรียนได้ในหลาย ๆ ด้านด้วยกัน ซึ่งสอดคล้องกับ พัฒน์ สุจำนงค์ (2526 : 117 – 118) ที่มีความเห็นว่า การสอนเพศศึกษาในโรงเรียนจะต้องให้สอดคล้องกับทางบ้านด้วย หากสอนไม่เหมาะสมกับสภาพของเด็ก พื้นฐานของประชาชน ของบ้านเมือง ความรู้ความคิดของประชาชน เช่น ผู้ปกครองของเด็กหรือไม่เหมาะสมกับวัฒนธรรมขนบธรรมเนียมประเพณีก็จะเกิดผลร้ายเสียหายนอย่างมากทั้งแก่เด็ก สังคม ศีลธรรม และวัฒนธรรมของชาติในที่สุด ดังนั้นในการบริหารการศึกษาบทบาทของบิดามารดา หรือผู้ปกครองของเด็กจะมีอิทธิพลอย่างมากต่อนโยบายการจัดการศึกษา เพราะผู้บริหารการศึกษาจะต้องนำความคิดเห็นของบิดามารดา ผู้ปกครองหรือมหาชนส่วนรวมเกี่ยวกับการพัฒนาการศึกษา มาคิดพิจารณาก่อนที่จะกำหนดนโยบายการพัฒนาการศึกษาของประเทศทั้งในรูปของโครงการระยะสั้นและโครงการระยะยาว (สวัสดิ สุวรรณอักษร. 2528 : 19)

จากข้อมูลดังกล่าว ผู้วิจัยเห็นว่าควรจะมีการศึกษาความรู้และเจตคติของผู้ปกครองเพื่อจะได้นำไปเป็นแนวทางในการกำหนดหลักสูตร และการจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษาให้ถูกต้องและเหมาะสมต่อไป

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาระดับความรู้และเจตคติของผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนราชวินิต มัธยม ที่มีต่อการสอนเพศศึกษาในโรงเรียน
2. เพื่อเปรียบเทียบความรู้และเจตคติของผู้ปกครองนักเรียนที่มีต่อการสอนเพศศึกษาในโรงเรียนโดยจำแนกตาม เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ และสถานภาพสมรส
3. เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้และเจตคติของผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนราชวินิต มัธยม ที่มีต่อการสอนเพศศึกษาในโรงเรียน

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

1. ผลจากการศึกษาค้นคว้าทำให้ทราบระดับความรู้และเจตคติของผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนราชวินิต มัธยม ที่มีต่อการสอนเพศศึกษาในโรงเรียน
2. นำข้อมูลจากการศึกษาเป็นแนวทางในการปรับโครงการสอนเนื้อหาวิชา กิจกรรมการเรียนการสอน เพศศึกษา ในชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
 - 1.1 ประชากรในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ คือ ผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนราชวินิต มัธยม สังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2542 จำนวน 440 คน
 - 1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ ผู้ปกครองนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนราชวินิต มัธยม สังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2542 จำนวน 205 คน ซึ่งได้มาจากการประมาณขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางของเครชี และมอร์แกน (Krejcie and Morgan. 1970 : 608 – 609) ทำการเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling)
2. ตัวแปรที่ศึกษา
 - 2.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ สถานภาพสมรส
 - 2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ความรู้และเจตคติของผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนราชวินิต มัธยม ที่มีต่อการสอนเพศศึกษาในโรงเรียน

นิยามศัพท์เฉพาะ

เพื่อให้ความหมายของคำหรือข้อความที่ใช้เป็นที่เข้าใจตรงกัน จึงกำหนดความหมายของคำดังนี้

1. ความรู้ของผู้ปกครองเกี่ยวกับการสอนเพศศึกษา หมายถึง ความสามารถทางสมองในการจดจำและเข้าใจในเรื่องเพศศึกษา ซึ่งประกอบด้วย เนื้อหาเกี่ยวกับเพศศึกษา ผู้สอนเพศศึกษา และวิธีสอนเพศศึกษา
2. เจตคติของผู้ปกครองที่มีต่อการสอนเพศศึกษา หมายถึง การแสดงออกความรู้สึกนึกคิด ความคิดเห็นของผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อการสอนเพศศึกษาในระดับมัธยมศึกษาที่แสดงออกในเชิงบวก หรือเชิงลบ

3. ผู้ปกครอง หมายถึง บิดาหรือมารดา หรือผู้ให้การอบรมเลี้ยงดูนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนราชวินิต มัธยม สังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2542

4. อายุ หมายถึง ปีที่เกิดของผู้ปกครอง จนถึงวันเก็บรวบรวมข้อมูล แบ่งเป็น 5 ช่วง ได้แก่

4.1 ต่ำกว่า 30 ปี

4.2 30 - 40 ปี

4.3 41 - 50 ปี

4.4 51 - 60 ปี

4.5 61 ปีขึ้นไป

5. ระดับการศึกษา หมายถึง วุฒิการศึกษาระดับสูงสุดของผู้ปกครองนักเรียนแบ่งเป็น (สำนักงานสถิติแห่งชาติ. 2537 : 179)

5.1 ประถมศึกษา

5.2 มัธยมศึกษา

5.3 อนุปริญญาหรือเทียบเท่า

5.4 ปริญญาตรีหรือสูงกว่า

6. อาชีพ หมายถึง ประเภทหรือชนิดของงานหลักที่ผู้ปกครองนักเรียนทำ แบ่งออกเป็น (สำนักงานสถิติแห่งชาติ. 2534 : 6)

6.1 รับราชการหรือพนักงานรัฐวิสาหกิจ

6.2 ค้าขายหรือธุรกิจ

6.3 เกษตรกรรม

6.4 รับจ้างทั่วไป

6.5 งานบ้าน

7. รายได้ หมายถึง รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของครอบครัว แบ่งตามกลุ่มได้ดังนี้ (สำนักงานสถิติแห่งชาติ. 2537 : 79)

7.1 ต่ำกว่า 5,000 บาทต่อเดือน

7.2 5,000 - 10,000 บาทต่อเดือน

7.3 10,001 - 15,000 บาทต่อเดือน

7.4 มากกว่า 15,000 บาทต่อเดือน

8. สถานภาพสมรส หมายถึง สถานภาพปัจจุบันทางการสมรสของผู้ปกครองแบ่งออก
ได้ดังนี้ (สำนักงานสถิติแห่งชาติ. 2537 : 179)

8.1 โสด

8.2 คู่

8.3 หม้าย

8.4 หย่า

8.5 แยกกันอยู่

บทที่ 2

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย

ในการศึกษา เรื่อง เจตคติของผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนราชวินิต มัธยม กรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร ที่มีต่อการสอนเพศศึกษาในโรงเรียน ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าเอกสารเกี่ยวกับความรู้และพฤติกรรมด้านความรู้ เจตคติ เพศศึกษา หลักสูตรเพศศึกษา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเพศศึกษา ทั้งในต่างประเทศ และในประเทศไทย ตามลำดับดังนี้

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาค้นคว้า

ความรู้และพฤติกรรมด้านความรู้

พจนานุกรมทางการศึกษา (Dictionary of Education) ของกู๊ด (Good. 1973 : 325) ได้ให้ความหมายของความรู้ว่า ความรู้เป็นข้อเท็จจริง (Facts) ความจริง (Truth) กฎเกณฑ์ และข้อมูลต่าง ๆ ที่มนุษย์ได้รับ และเก็บรวบรวมสะสมไว้จากมวลประสบการณ์ต่าง ๆ

ในพจนานุกรมของเว็บสเตอร์ (Webster) ได้ให้ความหมายของ ความรู้ไว้ว่า ความรู้เป็นการรู้เกี่ยวกับข้อเท็จจริง ความจริง โครงสร้าง หรือกฎเกณฑ์ที่เกิดขึ้นจากการศึกษาหรือการค้นคว้าเสาะหา หรือเป็นการรับรู้เกี่ยวกับสิ่งของ สถานที่บุคคล โดยเกิดจากการสังเกต การมีประสบการณ์ หรือจากรายงานการศึกษา ซึ่งการรู้ถึงเนื้อหาของสาระของข้อเท็จจริง หรือความจริงเหล่านี้ต้องมีความเข้าใจอย่างชัดเจน (Webster Dictionary. 1985 : 531)

วิชัย วงษ์ใหญ่ (2523 : 130) ได้ให้ความหมายความรู้ หมายถึง พฤติกรรมเบื้องต้นที่ผู้เรียนสามารถจำได้หรือระลึกได้ โดยการมองเห็น ได้ยิน ความรู้ในขั้นนี้คือ ข้อเท็จจริง กฎเกณฑ์ คำจำกัดความ เป็นต้น

ประภาเพ็ญ สุวรรณ (2526 : 16) ได้กล่าวถึง ความหมายของ “ความรู้” ไว้ว่า ความรู้เป็นพฤติกรรมขั้นต้นซึ่งผู้เรียนเพียงแต่จำได้ อาจจะโดยการนึกได้ หรือโดยการมองเห็น หรือได้ยินจำได้ ความรู้ขั้นนี้ได้แก่ ความรู้เกี่ยวกับคำจำกัดความ ความหมาย ข้อเท็จจริง ทฤษฎี กฎ โครงสร้าง และวิธีการแก้ปัญหาเหล่านี้

ชวาล แพรัตกุล (2526 : 201) ได้ให้ความหมายความรู้ หมายถึง การแสดงออกของสมรรถภาพสมองด้านความจำ โดยใช้วิธีระลึกออกมาเป็นหลัก

จิตรา วสุวนิช (2528 : 6) ได้ให้คำจำกัดความของ “ความรู้” (Knowledge) ว่า หมายถึง การจำข้อเท็จจริงเรื่องราว รายละเอียดที่ปรากฏในตำรา หรือสิ่งที่ได้รับการบอกกล่าวได้

จากคำจำกัดความดังกล่าวพอสรุปได้ว่า ความรู้ หมายถึง สิ่งที่เกี่ยวข้องกับข้อเท็จจริง กฎเกณฑ์ สิ่งของ บุคคล เหตุการณ์ รายละเอียดข้อมูลต่าง ๆ ที่ได้รับจากการศึกษา ค้นคว้า สังเกต ประสบการณ์ หรือจากรายงาน ซึ่งการรับรู้ข้อเท็จจริงเหล่านี้ต้องอาศัยเวลา

บลูม (Bloom. 1975 : 18) กล่าวว่า พฤติกรรมด้านความรู้ (Cognitive Domain) จัดเป็นพฤติกรรมส่วนหนึ่งของมนุษย์โดยอาจจำแนกพฤติกรรมนี้ออกเป็น

1. ความรู้ความจำ (Knowledge Memory) หมายถึง การวัดความสามารถในการจำ หรือระลึกได้แต่ไม่ใช่ว่าการใช้ความเข้าใจไปตีความหมายในเรื่องนั้น ๆ แบ่งเป็นลักษณะย่อย ๆ ดังนี้
 - 1.1 ความรู้เกี่ยวกับเนื้อเรื่อง ซึ่งเป็นข้อเท็จจริง
 - 1.2 ความรู้เกี่ยวกับวิธีดำเนินงาน
 - 1.3 ความรู้เกี่ยวกับแนวคิด ทฤษฎี โครงสร้างและหลักการ
2. ความเข้าใจ (Comprehensive) หมายถึง ความสามารถจับใจความสำคัญของเรื่องราวต่าง ๆ ได้ ทั้งในด้านภาษา รหัส สัญลักษณ์ ทั้งรูปธรรมและนามธรรม ซึ่งแบ่งเป็น
 - 2.1 การแปลความ หมายถึง การแปลความหมายสิ่งที่สื่อความหมายได้ถูกต้อง หรือเรียกว่าจับใจความได้ถูกต้อง
 - 2.2 การตีความ หมายถึง การเก็บใจความเรียบเรียงใหม่ แต่ความหมายยังคงเหมือนเดิมไม่เปลี่ยนแปลง
 - 2.3 การขยายความ ความคิด การนำข้อเท็จจริงในปัจจุบันไปทำนายเหตุการณ์ในอนาคต หรือนำไปขยายให้กว้าง หรือลึกลงไป
3. การนำไปใช้ (Application) หมายถึง ความสามารถนำเอาสิ่งที่ได้ประสบมา เช่น แนวคิด ทฤษฎีต่าง ๆ ไปใช้ให้เป็นประโยชน์ หรือนำไปใช้แก้ปัญหาตามสถานการณ์ต่าง ๆ ได้
4. การวิเคราะห์ (Analysis) หมายถึง ความสามารถในการแยกแยะเรื่องราวออกเป็น ส่วนประกอบย่อยเพื่อความสัมพันธ์ และหลักการหรือทฤษฎี เพื่อให้เข้าใจเรื่องราวต่าง ๆ ได้แบ่งออกเป็น
 - 4.1 การวิเคราะห์ความสำคัญ หมายถึง การใช้ความคิดเชิงวิพากษ์วิจารณ์ ส่วนประกอบของสิ่งต่าง ๆ เพื่อหาคำตอบที่ถูกต้องที่สุด สมเหตุสมผลที่สุด
 - 4.2 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ หมายถึง การใช้ความสามารถในการวิเคราะห์ ความสัมพันธ์ของส่วนประกอบของสิ่งต่าง ๆ ตั้งแต่สองสิ่งขึ้นไป เพื่อให้เป็นหลักในการแก้ปัญหา
 - 4.3 การวิเคราะห์หลักการ เป็นความสามารถในการมองเห็นวิธีรวมองค์ประกอบต่าง ๆ เข้าด้วยกันอย่างเป็นระบบ

5. การสังเคราะห์ (Synthesis) หมายถึง ความสามารถในการนำเอาเรื่องราว หรือส่วนประกอบย่อยมาเป็นเรื่องราวเดียวกัน โดยมีการดัดแปลง ริเริ่ม สร้างสรรค์ ปรับปรุงของเก่าให้มีคุณค่าขึ้น

5.1 การสังเคราะห์ข้อความ เป็นการพูดหรือเขียนเพื่อสื่อความคิด ความรู้สึกไปยังบุคคล

5.2 การสังเคราะห์แผนงาน เป็นการเสนอแผนการทำงานของงานที่รับผิดชอบ หรือที่คิดจะทำขึ้น

5.3 การสังเคราะห์ความสัมพันธ์ เป็นการสร้างชุดของความสัมพันธ์ขึ้น เพื่ออธิบายข้อมูลหรือสิ่งต่าง ๆ

6. การประเมินค่า (Evaluation) หมายถึง การวินิจฉัยหรือการตีราคาอย่างมีหลักเกณฑ์ เป็นการตัดสินใจว่าอะไรดี ไม่ดีอย่างไร โดยใช้หลักเกณฑ์ที่เชื่อถือได้ แบ่งเป็น

6.1 การประเมินค่าโดยอาศัยข้อเท็จจริงภายใน

6.2 การประเมินค่าโดยอาศัยข้อเท็จจริงภายนอก

โดยอาจเขียนอยู่ในรูปของภาพประกอบดังต่อไปนี้

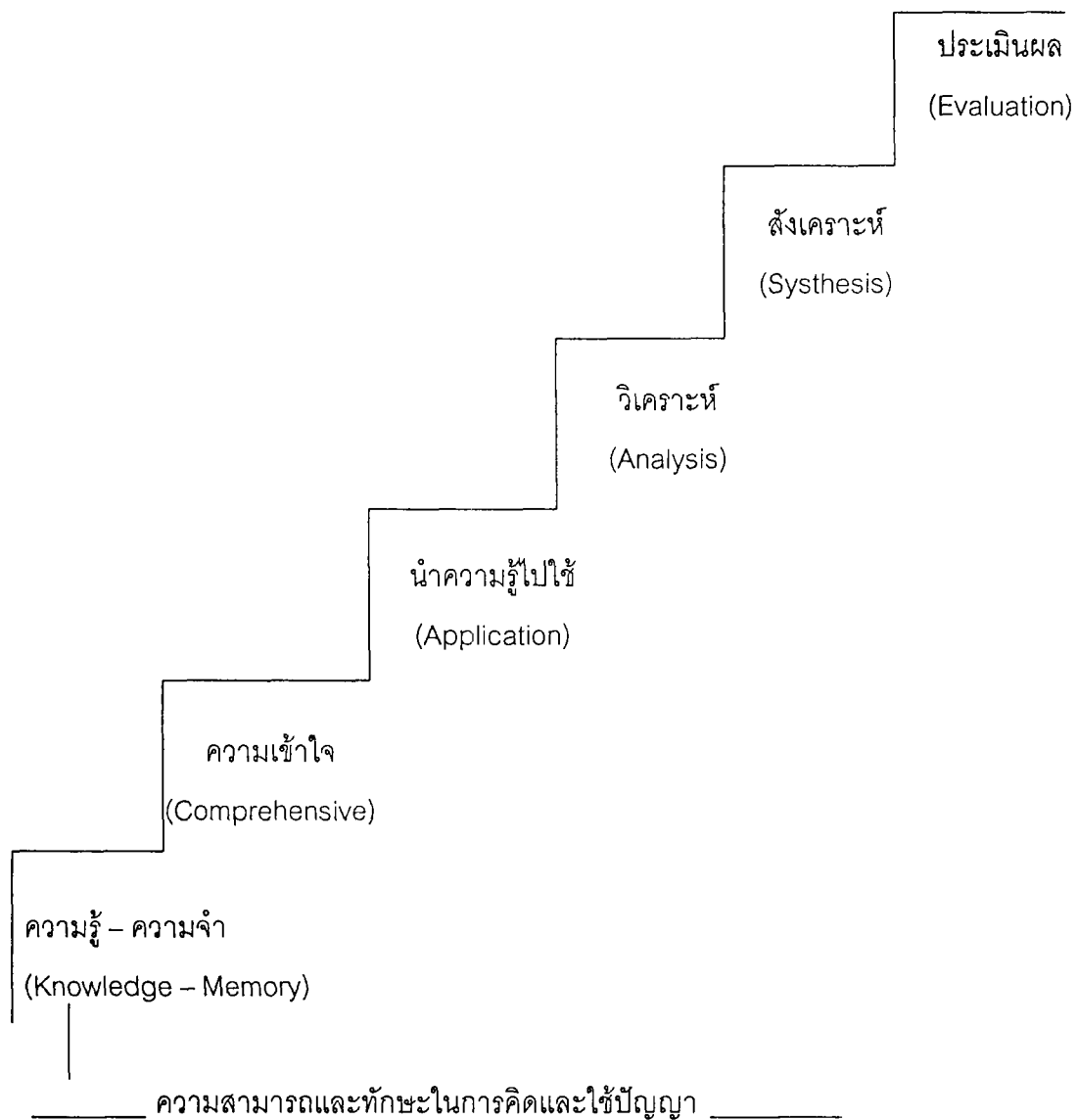
ด้านพุทธิปัญญา

รู้

คิด

ใช้ปัญญา

พัฒนาสติปัญญา



ภาพประกอบ 1 แสดงขั้นพฤติกรรมด้านความรู้

ที่มา : ทวีสิทธิ์ สิทธิกร. "พฤติกรรมสุขภาพ ด้านพุทธิปัญญา," บูรณาการการสอนสู่ศึกษา. 2535. หน้า 28.

เจตคติ

ความหมายของเจตคติ

คำว่า “เจตคติ” (Attitude) เดิมใช้คำว่า “ทัศนคติ” ต่อมาเปลี่ยนเป็น “เจตคติ” (ชม ภูมิภาค. 2523 : 159 – 160) สำหรับในการวิจัยนี้ใช้คำว่า เจตคติ มีผู้ให้ความหมายคำว่า เจตคติไว้มากมาย ดังนี้

กูด (Good. 1956 : 49) ให้ความหมายของเจตคติว่า หมายถึง ความรู้สึกของบุคคล ที่แสดงออกต่อสิ่งต่าง ๆ ในลักษณะความรู้สึกชอบ ไม่ชอบ เห็นด้วย ไม่เห็นด้วย ต่อสภาพการณ์ บุคคล หรือสิ่งหนึ่งสิ่งใด

ประภาเพ็ญ สุวรรณ (2526 : 16 – 19) ให้กล่าวว่า ทัศนคติเป็นความเชื่อ ความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งต่าง ๆ เช่น บุคคล สิ่งของ การกระทำ สถานการณ์ และอื่น ๆ รวมทั้งท่าทีที่แสดงออกที่บ่งถึงสภาพของจิตใจที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง และทัศนคติเป็นนามธรรมและเป็นส่วนที่ทำให้เกิดการแสดงออกด้านการปฏิบัติ แต่ทัศนคติไม่ใช่แรงจูงใจ (Motive) และแรงขับ (Drive) หากแต่เป็นสภาพแห่งความพร้อมที่จะได้ตอบ (State of Readiness) และแสดงให้เห็นถึงแนวทางของการสนองตอบของบุคคลต่อสิ่งเร้า

พจนานุกรมศัพท์สังคมวิทยา อังกฤษ-ไทย ฉบับราชบัณฑิตยสถาน (บัณฑิตราชยสถาน. 2530 : 238) ให้คำนิยามคำว่าท่าทีทัศนคติ เจตคติ หมายถึง แนวโน้มที่บุคคลได้รับมาหรือเรียนรู้มาและกลายเป็นแบบอย่างในการแสดงปฏิกิริยาสนับสนุนหรือเป็นปฏิปักษ์ต่อบางสิ่งบางอย่าง ซึ่งอาจเป็นแบบเข้าสู่ (Approach) หรือถอนตัวออก (Withdrawal) ก็ได้ และด้วยเหตุนี้วัตถุที่เป็นเป้าหมายของปฏิกิริยาจึงอาจจะมีคุณค่าในทางบวกหรือลบก็ได้ ในแง่ของแต่ละบุคคล

นอกจากนี้ยังมีผู้ให้ความหมายของเจตคติไว้อีกมากมาย เช่น

สมจิตต์ สุพรรณทัศน์ (2513 : 15) ได้ให้ความหมายเจตคติว่า เป็นความพร้อมที่จะแสดงออกของบุคคลหรือการไม่แสดงออกของบุคคลอย่างสม่ำเสมอที่มีต่อบุคคลอื่น หรือต่อวัตถุ หรือต่อความคิดเห็นใด ๆ ก็ได้ หากบุคคลจะทำหรือแสดงอะไรสักอย่างออกมาต่อสิ่งใด เขาย่อมมีแนวโน้มที่จะทำตามเจตคติที่เขามีต่อสิ่งนั้น เจตคติของคนจึงมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของคน

ดวงเดือน พันธุมนาวิน (2521 : 12) กล่าวว่า เจตคติคือ ความรู้สึกของคนเราต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด เป็นความรู้สึกว่าชอบไม่ชอบ พอใจไม่พอใจต่อสิ่งต่าง ๆ ที่เราเกี่ยวข้องกับอยู่ เจตคติเป็นสิ่งที่บ่งบอกทิศทางอาการแสดงออกของคนเราที่จะกระทำต่อสิ่งของ บุคคล หรือสถานการณ์ เจตคติจึงมีความสำคัญในการมีปฏิกิริยาโต้ตอบต่อสิ่งต่าง ๆ

เหม ทงชัย (2523 : 41 – 42) กล่าวว่า เจตคติ หมายถึง ความคิดเห็น หรือความรู้สึกเอนเอียงทางใจของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ภายหลังที่บุคคลมีประสบการณ์ในสิ่งนั้นมาแล้ว เจตคติเป็นเครื่องกำหนดแนวโน้มในการแสดงออกทางพฤติกรรมในการตอบสนองต่อสิ่งเร้าต่าง ๆ ของบุคคล เจตคติเป็นสิ่งที่ไม่สามารถวัดได้โดยตรง แต่สามารถวัดได้จากพฤติกรรมของบุคคลที่แสดงออกต่อสิ่งนั้น โดยอาจแสดงออกในรูปของความเชื่อ ท่าทางความคิดเห็น เจตคติมีทิศทาง แบ่งออกเป็น 3 ระดับ คือ

1. เจตคติเชิงนิมาน เป็นลักษณะความพึงพอใจ เห็นชอบ ศรัทธา ยอมรับ สนับสนุน ปฏิบัติตามด้วยความจริงใจ
 2. เจตคติเชิงนิเสธ เป็นลักษณะการแสดงออกในทางตรงกันข้ามกับเจตคติในเชิงนิมาน จะแสดงออกมาในลักษณะที่ไม่ชอบ ไม่พอใจ ไม่เห็นด้วย ไม่ร่วมมือ ไม่ปฏิบัติตาม
 3. เจตคติที่เป็นกลาง เป็นลักษณะการแสดงออกที่เฉย ๆ ไม่ชอบ ไม่เกลียด
- จากที่กล่าวอ้างมาสามารถสรุปได้ว่า เจตคติ หมายถึง ความรู้สึกนึกคิด ความเชื่อ ความคิดเห็นของบุคคลที่มีปฏิกิริยาต่อสิ่งใด ๆ ซึ่งอาจเป็นบุคคล วัตถุสิ่งของ หรือเหตุการณ์สภาพการณ์ต่าง ๆ ที่อาจจะเป็นไปในทางบวกหรือทางลบ ของแต่ละบุคคล เช่น ชอบ-ไม่ชอบ เห็นด้วย-ไม่เห็นด้วย ยอมรับได้หรือไม่ยอมรับไม่ได้ เป็นต้น

องค์ประกอบของเจตคติ

ประภาเพ็ญ สุวรรณ (2526 : 16 – 19) ได้กล่าวว่า เจตคติ เป็นความคิดเห็นซึ่งมีอารมณ์เป็นส่วนประกอบ เป็นส่วนที่พร้อมที่จะมีปฏิกิริยาเฉพาะอย่างต่อสถานการณ์ภายนอก ซึ่งองค์ประกอบของเจตคติดังกล่าวมีด้วยกัน 3 ประการ คือ

1. องค์ประกอบทางด้านพุทธิปัญญา (Cognitive Component) หรือด้านความคิด ความเข้าใจ ได้แก่ ความคิดซึ่งเป็นองค์ประกอบที่มนุษย์ใช้ในการคิด ความคิดนี้อาจจะอยู่ในรูปใดรูปหนึ่งแตกต่างกันตามแต่ละบุคคล
2. องค์ประกอบทางด้านท่าทีความรู้สึก (Affective Component) เป็นส่วนประกอบทางด้านอารมณ์ ความรู้สึก ซึ่งจะเป็นตัวเร้า "ความคิด" อีกต่อหนึ่ง ซึ่งแล้วแต่ว่าบุคคลนั้นจะมีความรู้สึกนึกคิดในทางลบหรือทางบวก
3. องค์ประกอบทางด้านปฏิบัติ (Behavioral Component) องค์ประกอบนี้มีแนวโน้มไปในทางปฏิบัติ หรือถ้ามีสิ่งเร้าที่เหมาะสมจะเกิดปฏิกิริยาหรือปฏิบัติอย่างใดอย่างหนึ่งเกิดขึ้น

คุณลักษณะของเจตคติ

ได้มีผู้แบ่งลักษณะของเจตคติไว้ (ชม ภูมิภาค. 2523 : 159 – 160)

1. เจตคติเกิดจากการเรียนรู้หรือประสบการณ์ มิได้เป็นสิ่งที่ติดตัวมาตั้งแต่กำเนิด เมื่อเด็กเกิดการเรียนรู้อย่อมจะมีความรู้สึกและความคิดเห็นเกี่ยวกับสิ่งที่ได้เรียนรู้นั้น นั่นคือเกิดเจตคตินั่นเอง
2. เจตคติเป็นสิ่งที่เปลี่ยนแปลงได้ ถ้าสภาพแวดล้อม สถานการณ์ เหตุการณ์เปลี่ยนแปลงไป เจตคติของบุคคลจะเปลี่ยนแปลงจากเจตคติที่ยอมรับเป็นเจตคติที่ไม่ยอมรับ หรือจากเจตคติที่ไม่ยอมรับไปสู่เจตคติยอมรับก็ได้
3. เจตคติเป็นตัวกำหนดพฤติกรรมทั้งภายในและภายนอก เราสามารถทราบได้ว่าบุคคลมีเจตคติในทางยอมรับหรือไม่ยอมรับโดยการสังเกตพฤติกรรมที่บุคคลนั้นแสดงออก อาจแสดงออกด้วยคำพูดหรือสีหน้า ท่าทาง พอใจหรือไม่พอใจ
4. เจตคติเป็นสิ่งที่ซับซ้อน เพราะเจตคติขึ้นอยู่กับหลายประการ เช่น ประสบการณ์ การรับรู้ ความรู้สึก ความคิดเห็น อารมณ์ สิ่งแวดล้อม ฯลฯ ฉะนั้นจึงผันแปรได้
5. เจตคติเกิดจากการเลียนแบบ เจตคติสามารถถ่ายทอดออกไปสู่บุคคลอื่นได้ หากเราเห็นว่าพฤติกรรมของบุคคลที่เรายอมรับนั้นดีงาม จึงเลียนแบบเป็นเยี่ยงอย่าง
6. ทิศทาง ปริมาณ ความเข้มข้นของเจตคติ ปริมาณมีตั้งแต่พอใจอย่างยิ่ง ปานกลาง จนถึงไม่พอใจอย่างยิ่ง ความเข้มข้นก็แล้วแต่ว่าจะมีความรู้สึกสุดปลายไปด้านใด เจตคติของบุคคลมีระดับความรุนแรงต่างกัน ส่วนทิศทางของเจตคติมี 2 ทิศทาง คือ ทิศทางสนับสนุนหรือในทางบวก และทิศทางต่อต้านหรือในทางลบ
7. เจตคติอาจเกิดขึ้นจากความมีจิตสำนึกหรือจากจิตไร้สำนึกได้ เมื่อบุคคลเรียนรู้ มีประสบการณ์เกี่ยวกับอะไรก็จะมีจิตสำนึกที่สมบูรณ์ เพราะได้สังเกตเห็น คิด พิจารณาหาเหตุผล วิเคราะห์จนแน่ใจว่าถูกหรือผิด ควรหรือไม่ควร เป็นประการใด เจตคติที่เกิดขึ้นลักษณะนี้เรียกว่าเกิดจากจิตสำนึกในบางกรณีเจตคติอาจเกิดขึ้นโดยปราศจากจิตสำนึกก็ได้ เป็นความรู้สึกต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดเกิดขึ้นโดยมิได้มีการคิดพิจารณาไตร่ตรองแต่อย่างใด เช่น พ่อแม่ ครูอาจารย์ ห้ามพูดเกี่ยวกับเรื่องทางเพศ จึงไม่กล้าพูดถึง เคยชินจนกระทั่งมีความรู้สึกว่าการพูดถึงเรื่องเพศเป็นเรื่องหยาบคาย ต่ำช้าน่าอาย มีเจตคติในทางไม่ยอมรับโดยอัตโนมัติ โดยไม่รู้สึกรู้ตัวคือโดยปราศจากจิตสำนึก

8. เจตคติมีลักษณะคงทนถาวรพอสมควร เจตคติเกิดจากความรู้สึกที่สะสมมานานพอสมควร ถึงแม้เจตคติเปลี่ยนแปลงได้แต่ไม่ได้หมายความว่าเปลี่ยนแปลงในระยะชั่วครู่ชั่วยามหรือในวันหนึ่ง เจตคดีย่อมมีความคงทนยากที่จะเปลี่ยนแปลง มีความรู้สึกนึกคิดต่อสิ่งใดในลักษณะใดลักษณะหนึ่งก็จะมีความรู้สึกเช่นนั้นตลอดไป หรือกว่าจะเปลี่ยนความรู้สึกได้ต้องใช้เวลากะทั่งสถานการณ์ เหตุการณ์ สิ่งแวดล้อมเปลี่ยนแปลงไปเกิดการเรียนรู้ใหม่

9. บุคคลแต่ละคนย่อมมีเจตคติต่อบุคคล สถานการณ์สิ่งเดียวกันแตกต่างกันได้ทั้งนี้แล้วแต่ประสบการณ์ของบุคคลนั้น

การวัดเจตคติ

เนื่องจากเจตคติดีมีองค์ประกอบที่สำคัญ 3 ประการ ดังได้กล่าวข้างต้นดังนั้นการวัดเจตคติจึงต้องวัดทั้ง 3 องค์ประกอบของเจตคติ และจะต้องวัดเป็นภาพรวม ๆ โดยพิจารณาจากกิริยาท่าที การตอบสนองต่อสิ่งเร้าในหลายด้านหลายประการรวมกัน มิใช่วัดจากการกระทำหรือพฤติกรรมเพียงอย่างเดียวอย่างหนึ่งของบุคคล (บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์. 2524 : 21 – 222) การวัดเจตคติดังนี้มีข้อด้อย ดังนี้

1. การศึกษาเจตคติ เป็นการศึกษาความคิดเห็น ความรู้สึกของบุคคลที่มีลักษณะคงเส้นคงวา หรืออย่างน้อยเป็นความคิดเห็นหรือความรู้สึกที่ไม่เปลี่ยนแปลงในช่วงเวลาหนึ่ง
2. เจตคติเป็นสิ่งที่ไม่สามารถสังเกตได้โดยตรง ฉะนั้นการวัดเจตคติจึงเป็นการวัดทางอ้อมจากแนวโน้มที่บุคคลจะแสดงออก หรือประพฤติปฏิบัติอย่างมีระเบียบแบบแผนคงที่ ไม่ใช่พฤติกรรมโดยตรงของมนุษย์
3. การศึกษาเจตคติของบุคคลนั้นไม่ใช่เป็นการศึกษาเฉพาะทิศทางเจตคติของบุคคลเท่านั้น แต่ต้องศึกษาถึงระดับความมากน้อย หรือความเข้มของเจตคตินั้น ๆ ด้วย

เธอร์สโตน (Thurstone. 1967 : 77) ได้ให้ความเห็นว่า เจตคติเป็นสิ่งที่ไม่สามารถวัดได้โดยตรง แต่ต้องวัดจากการแสดงออกในรูปของความคิด หรือภาษาพูดซึ่งอาจจะได้ผลไม่ดีนัก ควรวัดเจตคติที่แสดงออกจากพฤติกรรมจริง การวัดดังกล่าวอาจคลาดเคลื่อน เพราะพฤติกรรมของมนุษย์อาจบิดเบือนไปจากความเป็นจริง ซึ่งเธอร์สโตนได้ให้ความเห็นว่า ทั้งภาษาและพฤติกรรมที่แสดงออก เป็นเพียงเครื่องชี้วัดเจตคติเท่านั้น ซึ่งต้องเกิดความคลาดเคลื่อนบ้างตามหลักของการวัดผล จึงใช้วัดเจตคติจากคำว่า “เห็นด้วย” หรือ “ไม่เห็นด้วย” กับข้อความในรูปแบบวัดเจตคติ แต่ต้องไม่สรุปเอาเองว่า บุคคลนั้นปฏิบัติตามในข้อที่ตนเองเห็นด้วย

อนาสตาซี (Anastasi. 1976 : 482 – 485) ได้อ้างถึงการสร้างแบบสอบถามวัดเจตคติของ ลิเคอร์ท (Likert) ในการวัดเจตคติของ ลิเคอร์ท กำหนดข้อความในแบบสอบถามวัดเจตคติทุกข้อ คือผลรวมของคะแนนในแบบเจตคติ ซึ่งลิเคอร์ทกล่าวว่าผู้มีเจตคติที่ดีต่อสิ่งใดย่อมมีโอกาที่จะตอบข้อความที่สนับสนุนในเรื่องนั้นมาก และโอกาสที่จะเห็นด้วยกับข้อความที่คัดค้านจะมีน้อยคะแนนรวมของทุกข้อจะเป็นเครื่องชี้วัดเจตคติของแต่ละบุคคล การสร้างแบบวัดเจตคติของลิเคอร์ทจะต้องรวบรวมข้อความที่เกี่ยวข้อง ในสิ่งที่ต้องจะศึกษาให้มากที่สุด แล้วนำข้อความเหล่านั้นไปทดลองกับกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการศึกษา โดยให้เลือกตอบว่า “เห็นด้วยอย่างยิ่ง” “เห็นด้วย” “ไม่แน่ใจ” “ไม่เห็นด้วย” “ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง” เพียงอย่างเดียวในข้อความแต่ละข้อ การเปรียบเทียบเจตคติให้เป็นคะแนน ข้อความที่สนับสนุน เมื่อตอบว่า “เห็นด้วยอย่างยิ่ง” ให้ 5 คะแนน “เห็นด้วย” ให้ 4 คะแนน “ไม่แน่ใจ” ให้ 3 คะแนน “ไม่เห็นด้วย” ให้ 2 คะแนน “ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง” ให้ 1 คะแนน ส่วนข้อความที่คัดค้าน เมื่อตอบว่า “ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง” ให้ 5 คะแนน “ไม่เห็นด้วย” ให้ 4 คะแนน “ไม่แน่ใจ” ให้ 3 คะแนน “เห็นด้วย” ให้ 2 คะแนน “เห็นด้วยอย่างยิ่ง” ให้ 1 คะแนน

หลักการวัดเจตคติ

การวัดเจตคติมีหลักการเบื้องต้นที่ต้องทำความเข้าใจ 3 ประการ (บุญธรรม กิจปริดาภิสุทธิ. 2524 : 21–22) ดังนี้คือ

1. เนื้อหา (Content) การวัดเจตคติต้องมีสิ่งเร้าไปกระตุ้นให้แสดงกิริยาท่าทีออกสิ่งเร้าโดยทั่วไปได้แก่เนื้อหาที่ต้องการวัด เช่น ต้องการวัดเจตคติต่อการตัดสินใจเกี่ยวกับชีวิตครอบครัวของบุคคล เนื้อหาที่เป็นสิ่งเร้าก็คือ สถานการณ์การตัดสินใจเกี่ยวกับชีวิตครอบครัว ซึ่งได้แก่ การเลือกคู่ครอง อายุแรกสมรส ระยะการมีบุตรคนแรกและคนต่อไป ขนาดครอบครัวและความสัมพันธ์ภายในครอบครัว เป็นต้น

2. ทิศทาง (Direction) การวัดเจตคติโดยทั่วไปกำหนดให้เจตคติมีทิศทางเป็นเส้นตรงและต่อเนื่องกัน ในลักษณะเป็นซ้าย-ขวา หรือบวกและลบ กล่าวคือ เริ่มจากเห็นด้วยอย่างยิ่งและลดความเห็นลงเรื่อย ๆ จนถึงมีความรู้สึกเฉย ๆ และลดต่อไปเป็นไม่เห็นด้วย จนไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ลักษณะการเห็นด้วย และการไม่เห็นด้วยอยู่เป็นเส้นตรงเดียวกันและต่อเนื่องกัน

3. ความเข้ม (Intensity) กิริยาท่าทีหรือความรู้สึก ที่แสดงออกต่อสิ่งเร้านั้นมีปริมาณมากน้อยต่างกัน ถ้ามีความเข้มสูงไม่ว่าเป็นไปในทิศทางใดก็ตามจะมีความรู้สึกหรือกิริยาท่าทีรุนแรงมากกว่าที่มีความเข้มกลาง

สำหรับหลักการวัดเจตคติในการวิจัยนี้เป็นการวัดเจตคติในเนื้อหาเกี่ยวกับเรื่องเพศว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีเจตคติทางเพศไปในทิศทางใด เป็นทิศทางด้านบวกหรือลบ และมีกิริยาท่าทีหรือความรู้สึกเป็นไปในทิศทางใดบ้างหรือมีความเข้มของเจตคติทางเพศมากน้อยเพียงใดจากความคิดเห็น ความรู้สึกในระดับที่มากที่สุดคือเห็นด้วยอย่างยิ่งไปจนถึงในระดับที่น้อยที่สุดคือไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

มาตรวัดเจตคติ (Attitude Scale)

เป็นเครื่องมือที่ใช้วัดเจตคติ เรียกว่า มาตรวัดเจตคติซึ่งเป็นแบบประมาณค่า (Rating Scale) ประเภทหนึ่ง มาตรวัดเจตคติประกอบด้วย 2 ส่วน คือ (บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์. 2524 : 21 – 222) ส่วนที่เป็นข้อความเรียกว่า ข้อความเจตคติ (Attitude Statement) กับส่วนที่เป็นคำตอบ ซึ่งมีลักษณะเป็นการเปรียบเทียบ มาตรวัดเจตคติที่นิยมใช้และรู้จักกันอย่างแพร่หลายมี 4 ชนิด ได้แก่ มาตรวัดของเธอร์สโตน (Thurston's Type Scale) มาตรวัดของลิเคอร์ท (Likert Scale) มาตรวัดของกัตต์แมน (Guttman Scale) และมาตรวัดของออสกู๊ด (Osgood Scale) มาตรวัดเจตคติแต่ละประเภทมีทั้งข้อดี ข้อจำกัด และเหมาะสำหรับการวัดเจตคติในลักษณะแตกต่างกัน ดังนั้นการเลือกใช้มาตรวัดเจตคติประเภทใดก็ขึ้นอยู่กับสถานการณ์และความจำกัดของการวิจัย

สำหรับในการวัดเจตคติในการวิจัยนี้ หมายถึง การวัดความรู้สึก ความเชื่อ ความนึกคิดเกี่ยวกับทางเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ตามแผนการสอนเพศศึกษาที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ผู้วิจัยเลือกใช้มาตรวัดเจตคติ แบบของลิเคอร์ท (Likert Scale) โดยใช้ข้อความที่เป็นทั้งทางบวกและทางลบ ให้ผู้ตอบพิจารณาเลือกตอบเป็น 5 ทิศทาง คือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วยและไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

เจตคติในเรื่องเพศ

เฮอร์ล็อก (ประสาธ อิศระปรีดา. 2523 : 151 – 152 ; อ้างอิงมาจาก Herlock. n.d.) กล่าวว่า ภาวะหรือเงื่อนไขที่มีผลต่อเจตคติและค่านิยมเกี่ยวกับเรื่องเพศ ได้แก่

1. ลักษณะการให้ความรู้เรื่องเพศอย่างเพียงพอ อย่างตรงไปตรงมาจากพ่อแม่ ครูหรือผู้ปกครอง มักก่อให้เกิดเจตคติที่ดีในเรื่องเพศ การที่พ่อแม่ห้ามเด็ก หรือไม่เปิดโอกาสให้เด็กได้เรียนรู้เรื่องเพศนั้น อาจนำไปสู่การมีเจตคติไม่ดีในเรื่องเพศ การให้ความรู้เรื่องเพศในลักษณะที่เป็นเรื่องลามกอนาจาร หรือขัดต่อศีลธรรมมักทำให้เด็กเกิดเจตคติที่ไม่ดีในเรื่องเพศ

2. เจตคติของบุคคลที่มีความสำคัญต่อเด็ก เจตคติเป็นสิ่งที่เกิดจากการเรียนรู้ เจตคติที่พัฒนาในวัยเด็ก จึงเป็นการเรียนรู้ที่จะพัฒนาตนเองให้เหมือนกับเจตคติของบุคคลที่ตนเคารพ รัก เช่น พ่อแม่ ถ้าบุคคลนั้นมีความสำคัญต่อเขาและมีเจตคติไปในแนวใด เด็กก็จะมีเจตคติไปในแนวนั้น

3. ประสบการณ์ในวัยเด็ก ถ้าบุคคลมีความรู้สึกเรื่องเพศในทางลบตั้งแต่ในวัยเด็ก เมื่อโตขึ้นความรู้สึกนั้นจะพัฒนาเป็นเจตคติ และค่านิยมที่ไม่ดีในเรื่องเพศ

แมค คารี (McCary, 1978 : 243 – 259) ได้กล่าวถึงสิ่งซึ่งมีผลต่อเจตคติในเรื่องเพศไว้หลายประการดังนี้

1. ศาสนาและเชื้อชาติ ศาสนานอกจากจะมีผลต่อเจตคติในเรื่องเพศ และพฤติกรรม การแสดงออกแล้ว คำสอนและประสบการณ์ทางศาสนายังมีผลต่อการสำนึกในเรื่องเพศอีกด้วย ผู้หญิงที่เคร่งศาสนา มีอัตราที่จะเป็นพรหมจรรย์สูง

2. รูปแบบของเจตคติทางเพศในวัยหนุ่มสาว ในสังคมปัจจุบันมีการให้เวลาในการศึกษา เพื่อเตรียมตัวประกอบอาชีพยาวนานขึ้น จึงมีเจตคติในทางที่จะยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ ก่อนแต่งงานมีมากขึ้น

3. เจตคติในเรื่องเพศของพ่อแม่ พ่อแม่ถ้ามีประสบการณ์ทางเพศมาอย่างไร ก็จะถ่ายทอดความเชื่อและท่าทีเหล่านั้นแก่ลูก เด็กชายจะเลียนแบบบทบาทแห่งความเป็นเพศชาย จากพ่อ เด็กหญิงจะเลียนแบบบทบาทแห่งความเป็นหญิงจากแม่ แม่บางคนเคยมีประสบการณ์การมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานมาก่อน ก็จะมองเห็นการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานของลูกสาวเป็นเรื่องธรรมดา แต่ในบางกรณีที่ไม่มีความเข้มงวดกวดขันกับลูกมากเกินไป ลูกสาวอาจมีเจตคติที่ต่อต้านกับแม่ โดยการประชด มีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานก็ได้

4. เจตคติทางเพศขึ้นอยู่กับบุคลิกภาพของแต่ละบุคคล ชายหรือหญิงที่มีความภาคภูมิใจในตนเอง มีความมั่นใจในตนเอง จะมีเจตคติทางเพศที่ดี มีความพึงพอใจในเพศของตนเอง ด้วยความจริงใจและการมีพฤติกรรมทางเพศด้วยความที่เชื่อมั่น เช่น การสำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง การมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงาน และในคู่สมรสที่มีความมั่นใจในเพศของตนเอง จะกล่าวพูดจาเรื่องเพศอย่างธรรมดา และมีการทดลองกระทำพฤติกรรมทางเพศที่ผิดไปจากเดิมในทางเพศศาสตร์ได้ด้วยความเต็มใจ

ความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษา

ในทศวรรษที่ผ่านมา ในวงการศึกษานักการศึกษา ผู้ปกครอง ตลอดจนประชาชนทั่วไป ต่างก็แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการเปิดสอนเพศศึกษา (Sex Education) ขึ้นในโรงเรียน บางกลุ่มไม่เห็นด้วยและคัดค้าน ทั้งนี้อาจจะเป็นด้วยขนบธรรมเนียมประเพณีวัฒนธรรมแบบไทยที่มีมาช้านาน สอนให้เด็กอยู่ในกรอบประเพณี และมองเรื่องเพศเป็นเรื่องส่วนบุคคลน่ากลัว ไม่สมควรนำมาให้เด็กได้รู้ ก่อนวัยอันควร ส่วนพวกที่เห็นด้วยมาจากการพิจารณาว่าเพศศึกษาเป็นเรื่องปกติของชีวิตที่ทุกคนต้องประสบพบเห็น อย่างไรก็ตามถ้าพิจารณากันด้วยเหตุด้วยผล ธรรมชาติได้สร้างสรรพสิ่งที่มีชีวิต เช่น ต้นไม้ ใบหญ้า สัตว์ ตลอดจนคน ไว้อย่างวิจิตรพิสดาร ทั้งยังมีการสืบทอดเผ่าพันธุ์กันมาช้านาน โดยกำหนดให้มีเพศ คือ เพศผู้ (ชาย) เพศเมีย (หญิง) ไว้สำหรับสืบพันธุ์ ในชีวิตจริงของคนต้องพบปะกับบุคคลทั้งชายหญิงตั้งแต่เด็กจนโตแม้ผู้ใหญ่เองจะต้องยอมรับว่า บางครั้ง ก็ยังสงสัยและไม่รู้เรื่องของตนเองอีกมากมาย ดังนั้นการศึกษาเรื่องเพศศึกษา ซึ่งเป็นเรื่องธรรมชาติในชีวิตจริงคงไม่เป็นเรื่องแปลกเพียงแต่ควรจัดลำดับการเรียนรู้ไว้อย่างมีระบบ ขั้นตอนที่ถูกต้อง และเหมาะสม การเรียนการสอนเรื่องเพศศึกษาจึงไม่จำเป็นที่จะถูกมองเป็นของ ต้องห้ามอีกต่อไป

ความหมายของเพศศึกษา

ความหมายของเพศศึกษา ตรงกับในภาษาอังกฤษว่า Sex Education ซึ่งได้มีผู้ให้ความหมายไว้หลายท่าน คือ

สมาคมแพทย์แห่งสหรัฐอเมริกา (American Medical Association-AMA) กล่าวว่า การสอนเพศศึกษา หมายถึงการสอนเพื่อจะช่วยเหลือส่งเสริมชีวิตครอบครัวให้มั่นคงถาวร เพื่อให้เด็กเข้าใจ และยอมรับนับถือตัวเองมากขึ้น เพื่อพัฒนาความสามารถในการสร้างเสริมมนุษยสัมพันธ์ที่ดี เพื่อปลูกฝังความรับผิดชอบในการแสดงออกเกี่ยวกับเรื่องเพศที่มีต่อสังคม และเพื่อยกมาตรฐานความสามารถของการที่จะเป็นบิดา มารดา ซึ่งรู้จักหน้าที่ที่ดีของตนในอนาคต โดยการสอนเพศศึกษานี้แก่เด็ก จะต้องไม่หมายถึงการสอนเรื่องเทคนิคเกี่ยวกับการร่วมเพศหรือความผิดปกติทางเพศใด ๆ ทั้งสิ้น (รวิวรรณ แสงฉาย. 2538 : 6 ; อ้างอิงมาจาก AMA. n.d.)

มยุรี งามทอง (2534 : 1 – 7) ได้สรุปว่าเพศศึกษา หมายถึง กระบวนการศึกษาที่จะช่วยให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจถึงเรื่องราวทางเพศในด้านกลไกการทำงาน การเปลี่ยนแปลงความต้องการและผลสืบเนื่องจากการเปลี่ยนแปลงและความต้องการทางเพศทั้งสองในทุก ๆ ด้าน เช่น ทางด้านกายวิภาค สรีรวิทยา สุขภาพจิต เศรษฐกิจ ฯลฯ อันที่จะให้บุคคลได้นำความรู้ไปใช้ในการดำเนินชีวิตอย่างมีความสุข

รูบิน และเคอเคนดอล (ยุพิน รุ่งแจ้ง. 2533 : 9 ; อ้างอิงมาจาก Rubin and Kirkendall. n.d.) ได้ให้ความหมายของเพศศึกษาไว้ว่า เป็นโครงการศึกษาที่จะช่วยให้ผู้เรียนมีความรู้ และสามารถนำความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศไปผสมผสานกับการดำเนินชีวิตของตนเองทั้งในปัจจุบันและอนาคต ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจพื้นฐานที่มีความสำคัญในเรื่องเพศ เมื่อเขาโตขึ้นและเป็นผู้ใหญ่เพียงพอ ทั้งยังช่วยให้เข้าใจถึงบรรทัดฐานทางสังคมที่แตกต่างกัน ซึ่งจะช่วยให้เขาได้ปรับตัวให้เข้ากับบุคคลอื่นได้เป็นอย่างดี และยังเป็นการช่วยปลูกฝังความสามารถในการตัดสินใจ เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติตนทางด้านศีลธรรมจรรยาด้วย

ชนวนทอง ธนสุกาญจน์ (2539) สรุปว่า เพศศึกษา หมายถึง การเรียนรู้บทบาทของชายหญิง และการอยู่ร่วมกันของชายหญิงในทุกช่วงของพัฒนาการ โดยต้องตอบสนองความต้องการ ซึ่งหลักสูตรเพศศึกษาควรตอบสนองความต้องการของเด็ก สิ่งที่เด็กเรียนรู้ในโรงเรียนในสังคม และหรือน่าจะเรียนรู้

ชัยวัฒน์ ปัญจพงษ์ และคนอื่น ๆ (2524 : 1 – 8) มีแนวคิดที่ว่าเพศศึกษาหมายถึง กระบวนการศึกษาที่จะช่วยให้ผู้เรียนได้เข้าใจความแตกต่างทางด้านกลไกการทำงาน การเปลี่ยนแปลงความต้องการ และผลสืบเนื่องจากการเปลี่ยนแปลง และความต้องการของเพศทั้งสองในทุก ๆ ด้าน เช่น ทางด้านกายวิภาค สรีรวิทยา สุขภาพจิต สถานภาพ และบทบาททางเศรษฐกิจ สังคม ประเพณี วัฒนธรรม และการเมือง ทั้งนี้เพื่อนำไปใช้ในการปรับตัว วางแผนชีวิต และการตัดสินใจปฏิบัติต่อกันระหว่างเพศ และเพศเดียวกันอย่างมีประสิทธิภาพ อันจะมีผลทำให้เกิดความเป็นระเบียบในสังคม และชีวิตครอบครัว

สุชาติ โสมประยูร และวรรณิ โสมประยูร (2531 : 164 – 224) กล่าวว่า เพศศึกษา หมายถึง การสอนหรือการให้ความรู้ซึ่งมีเนื้อหาเกี่ยวกับการเจริญเติบโต พัฒนาการและบุคลิกภาพ รวมทั้งสุขปฏิบัติต่าง ๆ เพื่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจ เจตคติที่ดี หรือความรู้สึกที่มีในเรื่องธรรมชาติทางเพศ พฤติกรรมทางเพศซึ่งเกี่ยวข้องกับสุขภาพ สวัสดิภาพและมนุษยสัมพันธ์ที่ดีงามระหว่างกัน

กูด (Good. 1973 : 531) ได้ให้ความหมายของเพศศึกษาไว้ 3 ประการ ดังนี้

1. เป็นการศึกษาเกี่ยวกับกระบวนการและปัญหาของการสืบพันธุ์
2. เป็นการให้ความรู้แก่บุคคล เพื่อให้มีความเข้าใจในเรื่องเพศ การควบคุมพฤติกรรมทางเพศ และแรงผลักดันทางเพศ
3. เป็นการศึกษาเกี่ยวกับหลักการปัญหาส่วนบุคคลและชุมชน ซึ่งเกี่ยวเนื่องมาจากข้อเท็จจริงทางชีววิทยาที่ว่า มนุษย์มีสองเพศคือ เพศชายและเพศหญิง

ชัชวาล โอสถานนท์ (2522 : 36 – 37) ได้ให้ความหมายของเพศศึกษาว่า เพศศึกษา ได้แก่ การให้ความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศทั้งหมดครอบคลุมไปถึงชีวิตครอบครัว ซึ่งจะรวมความรู้ต่าง ๆ ได้แก่ กายภาพ จิตวิทยา อารมณ์ สังคม ศีลธรรม และจริยธรรม

กล่าวโดยสรุปแล้วเพศศึกษา หมายถึง กระบวนการให้ความรู้ ความเข้าใจแก่ผู้เรียนในเรื่องเพศ เกี่ยวกับทางด้านกายวิภาค และสรีรวิทยาของร่างกาย สุขภาพจิต พัฒนาการต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับเรื่องเพศ การอยู่ร่วมกัน และการเรียนรู้บทบาทระหว่างชายหญิงและด้านสังคมวิทยาเกี่ยวกับการปรับตัวให้เข้ากับบุคคล ตลอดจนการประพฤติตนตามเกณฑ์และขนบธรรมเนียมประเพณีอันดีงาม เพื่อนำไปผสมผสานกับการดำเนินชีวิตอย่างมีความสุขทั้งในปัจจุบัน และอนาคต

จุดมุ่งหมาย และความสำคัญของการสอนเพศศึกษา

สุชาติ โสมประยูร และวรรณิ โสมประยูร (2531 : 178) ได้กล่าวถึงจุดมุ่งหมายของการสอนเพศศึกษาไว้ว่า

1. เพื่อเป็นการสร้างทัศนคติ หรือค่านิยม และแนวความคิดที่ดีงามต่อเรื่องเพศให้เด็ก ซึ่งจะเป็นรากฐานที่สำคัญยิ่งในการตัดสินใจได้อย่างฉลาด
2. เพื่อเป็นการสร้างเสริมลักษณะนิสัย และความประพฤติทางเพศ รวมทั้งความสำนึกในหน้าที่ และความรับผิดชอบต่อการกระทำต่าง ๆ เหล่านั้น ทั้งในด้านส่วนตัวและส่วนรวม
3. เพื่อให้เกิดความรู้และความเข้าใจในเรื่องกระบวนการ ทางด้านกายวิภาคและด้านสรีรวิทยา สภาพของจิตใจ วุฒิภาวะทางอารมณ์ ลักษณะทางสรีรวิทยา และบทบาทของสังคม ซึ่งเกี่ยวข้องกับเรื่องเพศ และชีวิตครอบครัว
4. เพื่อให้นักเรียนเข้าใจ และรู้จักใช้คำศัพท์หรือประมวลคำต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับเรื่องเพศ และสามารถจะนำไปใช้สื่อความหมายกับผู้อื่นในแง่ของความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม
5. เพื่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจอย่างชัดเจน ในผลที่สืบเนื่องมาจากการปฏิบัติตน และการแสดงความประพฤติหรือพฤติกรรมทางเพศในลักษณะต่าง ๆ ของบุคคลว่าอาจเกิดผลลัพธ์ต่อบุคคลและสังคมได้ทั้งในทางดีและไม่ดี
6. เพื่อช่วยแก้ไขความเชื่อ และความเข้าใจที่ผิดเกี่ยวกับเรื่องเพศ รวมทั้งแนวความคิดหรืออิทธิพลอื่น ๆ ที่อาจจะนำมาซึ่งความวิตกกังวล และปมด้อยต่าง ๆ ให้ลดน้อยลงหรือหมดสิ้นไป

7. เพื่อช่วยสร้างเสริมความสมบูรณ์ของจิตใจ และอารมณ์ทางเพศของนักเรียนให้เจริญงอกงาม และพัฒนาไปในทางที่ถูกต้องและเหมาะสมโดยมุ่งที่บุคลิกภาพ และความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ซึ่งจะช่วยให้เด็กเป็นสมาชิกที่พึงปรารถนายิ่งขึ้นของครอบครัว และเป็นบิดามารดาที่ดีในอนาคต

ชัยวัฒน์ ปัญญาพงษ์ และคนอื่นๆ (2524 : 21 – 22) กล่าวถึง เพศศึกษาว่ามีจุดมุ่งหมายกว้าง ๆ ดังนี้

1. เพื่อให้มีความรู้พอเพียง ในเรื่องกระบวนการเปลี่ยนแปลง ทางด้านร่างกาย และสรีรวิทยาของเพศทั้งสองอันมีผลต่อความคิด สติปัญญา อารมณ์และจิตใจ
2. เพื่อช่วยขจัดความกังวลเกี่ยวกับเรื่องการพัฒนา การปรับตัว และการวางตัวให้เหมาะสมทุกทางในด้านเพศ
3. เพื่อเสริมสร้างให้เกิดทัศนคติที่ถูกต้องเกี่ยวกับเรื่องเพศทั้งในตนเองและผู้อื่น จะเป็นเพศเดียวกัน หรือต่างเพศก็ตาม
4. เพื่อให้ตระหนักถึงคุณค่าของการใช้มนุษยสัมพันธ์ที่ถูกต้อง เพื่อการดำรงชีวิตที่ราบรื่น ของแต่ละบุคคล ครอบครัวและสังคม
5. เพื่อให้เกิดความเข้าใจในตนเองอย่างถ่องแท้ ในเรื่องความสัมพันธ์ของเขากับเพื่อนมนุษย์ทั้งสองเพศ และช่วยให้มองเห็นและเข้าใจว่าคนนั้นมีหน้าที่มีพันธะ มีความรับผิดชอบต่อนเพื่อนมนุษย์ด้วยกันมิใช่แก่ตนเอง และครอบครัวเท่านั้น
6. เพื่อสร้างความเข้าใจว่า การจะตัดสินใจที่ชอบด้วยเหตุผลนั้น จำเป็นต้องมีหลักทางด้านศีลธรรมเข้าไปร่วมด้วยเสมอ
7. เพื่อให้เกิดความเข้าใจอย่างเพียงพอ เกี่ยวกับความผิดปกติทางเพศ เพื่อจะได้รู้จักป้องกันตนเองไม่ให้ถูกหลอกเอาไรต์เอาเปรียบ ถูกข่มเหงหรือได้รับอันตรายต่อร่างกาย จิตใจ และชื่อเสียง
8. เพื่อให้เกิดความตระหนักว่า การกระทำทางเพศส่วนตัวมีผลกระทบต่อสังคม เช่น การปล่อยบุตรทิ้งตามยถากรรม การหลอกหลวงหญิงไปค้าประเวณี ฯลฯ
9. เพื่อให้เกิดความรับผิดชอบต่อสังคม โดยจัดสิ่งเลวร้ายต่าง ๆ ให้หมดไป เช่นการเอาเปรียบทางเพศ การหาประโยชน์จากผู้อื่นในเรื่องเพศ การใช้เพศและกามารมณ์อย่างไม่รับผิดชอบ และกฎหมายเกี่ยวกับเพศที่ล้าสมัย

10. เพื่อให้ความเข้าใจและฝึกหัดความนึกคิดจนกลายมาเป็นความเคยชิน พอที่จะช่วยให้แต่ละคนรู้จักใช้ความเป็นเพศหญิง หรือชายของตนมาพัฒนาตนเอง ครอบครัว ชุมชน เพื่อให้เกิดประโยชน์ ความสุข ความเจริญในหน้าที่ต่าง ๆ เป็นครู พ่อแม่ ญาติพี่น้อง ลูก คู่รัก พลเมืองดี เป็นต้น

ไคแลนด์เดอร์ (Kilander. 1970 : 72-74) ได้แนะนำว่า การสอนเพศศึกษาควรมีวัตถุประสงค์ ดังนี้

1. เพื่อให้เข้าใจความหมาย และความสำคัญของชีวิตการแต่งงาน การเป็นพ่อแม่และชีวิตครอบครัว
2. เพื่อให้รู้จักการควบคุมอารมณ์ การมีวินัยในตนเอง รู้จักนับถือบุคคลอื่น ๆ ซึ่งจะช่วยให้เด็กเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่ดีในสังคม เข้าใจหน้าที่ของพ่อแม่ และมีความรับผิดชอบในครอบครัว
3. เพื่อให้เกิดความเข้าใจในเรื่องเพศของมนุษย์ว่าเป็นเรื่องธรรมชาติที่มนุษย์ทุกคนควรรู้ ไม่เห็นว่าเป็นเรื่องที่น่าละอายหรือเป็นเรื่องที่ผิด
4. ให้เรียนรู้พฤติกรรมทางเพศของมนุษย์ ไม่ได้เฉพาะที่เกี่ยวข้องกับบุคลิกภาพส่วนตัวเท่านั้น แต่ยังเกี่ยวข้องกับสังคม ศีลธรรม และศาสนาด้วย
5. เพื่อให้เรียนรู้โทษและอันตราย จากการประพฤติผิดทางเพศของเด็กชาย และเด็กหญิง เช่น การมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงาน การทำแท้ง เป็นต้น
6. เพื่อเปิดโอกาสให้นักเรียน ได้เรียนรู้และทราบข้อเท็จจริง ในเรื่องเพศจากบิดามารดา ผู้ให้คำปรึกษาและหมอสอนศาสนา ฯลฯ
7. ให้เข้าใจถึงกายวิภาคศาสตร์และสรีรวิทยาของอวัยวะสืบพันธุ์เพศชายและหญิง ตลอดจนการสืบพันธุ์
8. เพื่อให้มีความซาบซึ้งในมารยาทศีลธรรมจรรยา อันควรประพฤติของชายและหญิง ในการพบปะกันในสังคม
9. เพื่อให้เข้าใจถึงปัญหาเรื่องเพศ ของแต่ละบุคคลเช่น การฉ้อฉล การมีประจำเดือน การสำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง เป็นต้น
10. ให้เข้าใจถึงเรื่องพันธุกรรมของมนุษย์ เช่น ลักษณะต่าง ๆ ที่พ่อแม่ถ่ายทอดไปยังบุตรหลาน
11. ให้เรียนรู้ถึงกฎหมาย ขนบธรรมเนียมประเพณีและศีลธรรมจรรยา ที่เกี่ยวกับเรื่องเพศ เช่น การแต่งงาน การหย่าร้าง ปัญหาโสเภณี เป็นต้น
12. เข้าใจถึงธรรมชาติของการตั้งครรภ์ การคลอด การเลี้ยงดูเด็ก และการปฏิบัติตัวของมารดาภายหลังคลอด

13. ให้เรียนรู้ถึงปัญหาการเพิ่มประชากร และการวางแผนครอบครัว

14. เรียนรู้ถึงข้อเท็จจริง เกี่ยวกับโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ รวมทั้งวิธีการป้องกันและการรักษา
ระวีวรรณ แสงฉาย (2538 : 9 – 10) ได้กล่าวถึงบทบาทสำคัญของเพศศึกษาในหลายด้าน ดังนี้

1. เพศศึกษาจะต้องช่วยให้แต่ละคนเข้าใจ และยอมรับหน้าที่ตามเพศของตน ซึ่งกำลังมีการเปลี่ยนแปลงและเพิ่มเติมขึ้นอีกใหม่ ๆ พยายามหาทางวางตนและปฏิบัติหน้าที่ต่าง ๆ ของตนอย่างได้ผลและราบรื่น และให้ความยุติธรรมและพึงพอใจแก่ตนเพียงพอ ในความสัมพันธ์กับชายหญิงแล้วทุกหน้าที่ที่อยู่ใกล้ชิดตน การเข้าใจความแตกต่างของแต่ละเพศทั้งทางร่างกายและจิตใจ ซึ่งเป็นข้อชี้ชัดขั้นลงไปและเป็นที่ยอมรับเพศชายแข็งแรงกว่าเพศหญิง หรือหญิงปราณีกว่าชาย ฯลฯ เมื่อได้มีความเข้าใจดังนี้แล้ว ย่อมจะปฏิบัติต่อกันได้ถูกต้องและเหมาะสม

2. การเข้าใจความสัมพันธ์อันดีต่อกันฉันท์เพื่อน เช่น ให้เกียรติกัน ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ทำความอบอุ่นใจรับหน้าที่การปฏิบัติต่อกันด้วยความเมตตาปราณี และแต่ละคนไม่ว่าชายหรือหญิงจะต้องมีความรู้สึกรับผิดชอบด้านสังคม (Social Responsibility) และมีความปรารถนาที่จะช่วยเหลือคนอื่นให้เขาได้สามารถ และมีโอกาสได้ปรับตัวดีขึ้น

3. เพศศึกษาจะช่วยให้แต่ละคนตระหนักถึง ความแตกต่างในลักษณะการนึกคิด และพฤติกรรมทางเพศ ซึ่งมีอยู่เป็นปกติ (Aware of differential Sex Pattern) และยอมรับความแตกต่าง และมีความเกี่ยวข้องกันได้อย่างราบรื่น (Accept and Interact Harmoniously) กับผู้มีลักษณะความนึกคิดการกระทำของเขาแตกต่างกับเราโดยปกติ (Sexual Norm)

4. เข้าใจการเลือกคู่ ขอบข่ายแห่งเพศศึกษาตามความนี้ มุ่งที่จะให้มีการใช้ชีวิตสมรสราบรื่น ในข้อนี้อาจแทรกเรื่องขนบธรรมเนียมประเพณี ศีลธรรม หรือวัฒนธรรมไว้ด้วย

5. เข้าใจถึงการที่จะต้องเตรียมตัวรับผิดชอบต่อครอบครัว มีการคิดถึงอาชีพ และการสร้างหลักฐาน ต้องเป็นผู้ที่ได้รับการยกย่องนับถือ ฯลฯ

6. เข้าใจการเลี้ยงดูบุตรธิดา ให้เติบโตเป็นพลเมืองดี ซึ่งในการนี้จะต้องมีตัวเองเป็นตัวอย่างในการให้ ความรัก ความเข้าใจ จากหน่วยย่อยในครอบครัว ไปจนถึงสังคมเพราะการอบรมภายในครอบครัวนั้น มีความสำคัญมากไม่เพียงแต่กับสมาชิกทุกคนในบ้านเท่านั้น แต่กับชุมชนเกี่ยวกับทางเพศทั้งทางดี และทางชั่วอีกด้วย การครองชีวิตของบุคคลและครอบครัว และความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกในบ้านควรมีแบบฉบับอย่างไร ถ้าจะส่งเสริมให้แต่ละคนมีการแสดงออกได้อย่างเพียงพอ และเหมาะสมตามวัย (Promote Nature and Adequate Expression of Sexuality) นอกจากนี้จะต้องเข้าใจวางแผนครอบครัวให้เหมาะสมแก่ชีวิต และความเป็นอยู่ โดยเฉพาะแผนเกี่ยวกับเศรษฐกิจ และจำนวนสมาชิกในครอบครัวปรับตัวเองให้เข้ากับสังคมได้

เสนอ อินทรสุขศรี (2509 : 27) ได้เสนอแนะว่า การสอนเพศศึกษาควรมีจุดมุ่งหมาย ดังนี้

1. เพื่อให้เด็กรู้จักตนเองและเพศตรงข้าม
2. เพื่อให้เด็กมีความรู้กว้างขวาง ให้เข้าใจความหมายของครอบครัว การสร้างครอบครัว การใช้จ่ายในครอบครัว
3. เพื่อให้เข้าใจถึงการกำเนิดของมนุษย์
4. เพื่อให้เข้าใจถึงอารมณ์ และเข้าใจความรู้สึกนึกคิดของเพศตรงข้าม เพื่อให้ปรับตัวและคบหาสมาคมกันได้
5. เพื่อให้เข้าใจถึงความรักที่แท้จริง ไม่ใช่ความใคร่ตามความปรารถนาของอารมณ์ตามธรรมชาติ
6. เพื่อให้ศึกษาถึงสุขวิทยาแห่งเพศ

โดยสรุปแล้วจุดมุ่งหมาย และความสำคัญของการสอนเพศศึกษา สามารถกล่าวได้ว่าการสอนเพศศึกษาเป็นการสอนในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับชีวิตมนุษย์ การเจริญเติบโต และพัฒนาการทางเพศทั้งทางด้านร่างกาย อารมณ์และจิตใจ เพื่อให้มีเจตคติที่ดีในเรื่องเพศ และเพศตรงข้าม ให้มีความตระหนักและการแสดงออก ซึ่งพฤติกรรมทางเพศอย่างมีเหตุผล มีความรับผิดชอบต่องานตัวเอง ครอบครัวและสังคม ตลอดจนสามารถที่จะป้องกันและแก้ไขปัญหาทางเพศได้อย่างเหมาะสม และรู้จักที่จะสร้างเสริมชีวิตครอบครัวได้อย่างมีความสุข

เนื้อหาของเพศศึกษา

พฤติกรรมทางเพศเป็นส่วนหนึ่งของบุคลิกภาพทั้งหมดของเรา ฉะนั้น เพศศึกษาจึงควรประกอบด้วยเรื่องราวต่าง ๆ ดังต่อไปนี้ (เพ็ญศรี พิชัยสนธิ. 2539 : 69 – 71)

1. ด้านร่างกาย ควรให้เกิดความเข้าใจในเรื่องต่าง ๆ คือ
 - 1.1 ลักษณะอวัยวะสืบพันธุ์ของทั้งสองเพศ การเจริญเติบโต และการทำหน้าที่ของอวัยวะนั้น รวมทั้งการให้กำเนิดและความสามารถในการคุมกำเนิดของมนุษย์
 - 1.2 การทำงานของระบบอื่น ๆ ในร่างกายที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมทางเพศ เช่น ระบบฮอร์โมน ระบบประสาทและสมอง ฯลฯ
 - 1.3 ความสัมพันธ์ระหว่างความนึกคิด และเจตคติของคนกับการแสดงออกทางเพศ สมอง ขนบประเพณี ศีลธรรม เกี่ยวกับการกระทำอย่างไร
 - 1.4 พัฒนาการทางเพศและเพศเป็นส่วนหนึ่งของบุคลิกภาพ
 - 1.5 พันธุกรรม

2. ด้านสังคม

2.1 บทบาทหน้าที่ และความสามารถในครอบครัว ของสมาชิกครอบครัว รวมทั้งเรื่องวิถีกินอยู่ การเงิน มรดก ระเบียบวินัยและกฎหมายต่าง ๆ ฯลฯ

2.2 อิทธิพลของเพศต่อความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลต่าง ๆ ในสังคม

2.3 การใช้เพศและจุดประสงค์ของเพศทั้งภายในภายนอกการสมรส

2.4 เพศและการเพิ่มของประชากร

2.5 ความแตกต่างระหว่างเพศชายและเพศหญิง

2.6 ปัญหาทางเพศที่เกิดจากมาตรฐานของสังคมสิทธิมนุษยชนและนโยบาย

การพัฒนา

2.7 สาเหตุและการรักษาความผิดปกติทางเพศ

3. ด้านอนามัย

3.1 สุขภาพทั่วไปทั้งกายและใจเกี่ยวข้องกับเพศอย่างไร

3.2 พัฒนาการทางเพศ แรงขับทางเพศและพฤติกรรมบางอย่าง เช่น การสำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง การเล่นอวัยวะ การอยากรู้ อยากเห็นทางเพศ ฯลฯ

3.3 ความสะอาด

3.4 การปรับตัวอย่างไรกับการเป็นหนุ่มเป็นสาวเร็วหรือช้าเกินไป

3.5 การอดกลั้นทางเพศ การผ่อนคลายแรงขับทางเพศ

3.6 ความรู้เกี่ยวกับโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์

3.7 การส่งเสริมการแสดงออกทางเพศอย่างเหมาะสมตามวัย ความสัมพันธ์

ระหว่างคนในครอบครัวควรมีแบบฉบับอย่างไร

4. ด้านเจตคติและการปรับตัว

4.1 การวางตัวก่อนสมรส โดยเฉพาะกับคู่ที่ออกเที่ยวด้วยกันเสมอ ๆ หรือเป็นคู่หมั้น

4.2 การสังสรรค์ระหว่างเด็กหนุ่มสาว

4.3 นิสัยและการปฏิบัติเกี่ยวกับเพศ

4.4 การสร้างเจตคติที่ถูกต้องและเหมาะสม

4.5 การเข้าใจในการแสดงออกและพฤติกรรมทางเพศที่เห็นในสังคม

4.6 การสร้างค่านิยมและระบบคุณค่าในเรื่องต่าง ๆ ที่สังคมยอมรับเพื่อเป็นแนวทางและหลักในการดำรงชีวิตและตัดสินใจในเรื่องต่าง ๆ มิใช่แต่เรื่องที่เกี่ยวข้องกับเพศเท่านั้น

5. เพศในการคบหาสมาคมและเกี่ยวข้องกัน

เพศศึกษาทางด้านนี้จะเป็นการนำความรู้ทุกด้านที่กล่าวมาประยุกต์ใช้ให้เหมาะสม
เช่น

5.1 การศึกษาเพื่อได้เข้าใจ และยอมรับหน้าที่ ตามเพศของตนตามสังคม ซึ่งกำลังมีการเปลี่ยนแปลง และพยายามหาทางวางตนและปฏิบัติหน้าที่ต่าง ๆ ของตนให้ได้ผล
ราบรื่น ให้ความยุติธรรมและความพึงพอใจแก่ตนเอง และชายหญิงที่สัมพันธ์ด้วย

5.2 การตระหนักถึงความแตกต่างในลักษณะการนึกคิด และพฤติกรรมทางเพศซึ่งมีอยู่ตามปกติในแต่ละคน

5.3 การตระหนักว่าแต่ละคนทั้งชายและหญิงต้องมีความรับผิดชอบต่อสังคม

5.4 ครอบครัวยุคใหม่และเจตคติเรื่องเพศกับการอบรมภายในครอบครัว เป็นต้น

6. การกำหนดค่านิยมในเรื่องเพศ

ค่านิยมเป็นหลักในการดำรงชีวิตและตัดสินใจเรื่องต่าง ๆ ที่จะนำความสุขสบาย
ความสงบมาสู่ตนเองและผู้อื่น ขนบประเพณีจะมีส่วนเกี่ยวข้องในเรื่องนี้อย่างมาก ค่านิยมใน
เรื่องเพศ เช่น คนโสดทั้งชายและหญิงต้องรักษาความบริสุทธิ์ หญิงต้องรักษาวงศ์วานตัว การแสดง
ออกทางเพศจะมีได้เมื่อสมรสแล้ว ฯลฯ การกำหนดค่านิยมควรมีรากฐานจากหลักสำคัญของ
สังคมประชาธิปไตย อันได้แก่ การเคารพในเกียรติ และศักดิ์ศรีของมนุษย์ทุกคนเท่าเทียมกัน
ทุกคนมีสิทธิตัดสินใจเรื่องชีวิตของตนเอง

สำหรับการสอนเพศศึกษาในการวิจัยนี้ เป็นการสอนเพศศึกษาแก่นักเรียนซึ่งอยู่ในระยะ
วัยรุ่นตอนต้น ซึ่งเป็นวัยที่มีการเปลี่ยนแปลงทางร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สติปัญญา และสังคม
ดังนั้น การสอนเด็กนักเรียนในวัยนี้ เพื่อให้เด็กมีความรู้ ความเข้าใจที่ถูกต้องในเรื่องการเปลี่ยน
แปลงด้านร่างกายในวัยรุ่น ปัญหาในเรื่องเพศสัมพันธ์ แรงกดดันทางเพศ และการลดความกดดัน
ทางเพศ การปรับตัวต่อสภาพแวดล้อมรอบตัว การสร้างคุณค่า และเสน่ห์ในตัวเอง การปรับตัว
ให้เข้ากับครอบครัวเพื่อน และการดำรงอยู่ในสังคมได้อย่างเป็นสุข

หลักสูตรเพศศึกษา

จากหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533)
ได้กำหนดและสอดแทรกเนื้อหาวิชาเพศศึกษาอยู่ในวิชาต่าง ๆ ดังนี้

พ 402 สุขศึกษา

1 คาบ/สัปดาห์/ภาค 0.5 หน่วยการเรียนรู้

คำอธิบายรายวิชา

ศึกษาและวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการเปลี่ยนแปลงทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ กับพฤติกรรมทางสังคมของวัยรุ่น การเจริญเติบโตและพัฒนาการทางเพศ การป้องกัน และการแก้ปัญหาความขัดแย้งทางอารมณ์และปัญหาทางเพศ สาเหตุ โทษ และการป้องกันสิ่งเสพติด และโรคไม่ติดต่อ เพื่อให้มีความเข้าใจและเห็นแนวทางในการปรับตัวให้เหมาะสมกับการเปลี่ยนแปลงตามวัย และมีความพร้อมในการแนะนำและช่วยเหลือผู้อื่น

พ 504 สุขศึกษา

1 คาบ/สัปดาห์/ภาค 0.5 หน่วยการเรียนรู้

คำอธิบายรายวิชา

ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสุขภาพจิตกับสภาพแวดล้อม สภาพผิดปกติทางด้านจิตใจ และอารมณ์ แนวทางการป้องกันและแก้ไขโดยเน้นการใช้หลักธรรมทางศาสนา และการใช้เหตุผลทางวิทยาศาสตร์ ส่งเสริมความเชื่อที่ถูกต้องทางด้านสุขภาพและสวัสดิภาพ

ศึกษาโทษของสิ่งเสพติดร้ายแรง การป้องกันและรักษา

ฝึกการนำหลักธรรมทางศาสนามาใช้ส่งเสริมสุขภาพจิต

เพื่อให้มีความเข้าใจสภาพจิตใจของตนเองและผู้อื่น ควบคุมอารมณ์ตนเองได้ หลีกเลี่ยงสิ่งเสพติดให้โทษ เลือกแนวปฏิบัติอย่างมีเหตุผล และมีส่วนร่วมในการส่งเสริมสุขภาพจิตของสังคม

พ 606 สุขศึกษา

1 คาบ/สัปดาห์/ภาค 0.5 หน่วยการเรียนรู้

คำอธิบายรายวิชา

ศึกษาแนวทางการดำเนินชีวิตในเรื่อง การวางตัวต่อเพศตรงข้าม การเลือกคู่ครอง และการปรับตัวในชีวิตรสมรส การวางแผนและการแก้ปัญหาชีวิตครอบครัว

ศึกษาบทบาทขององค์กรและสถาบันที่เกี่ยวข้องกับการแพทย์และสาธารณสุข ความก้าวหน้าทางการแพทย์และสาธารณสุข

ศึกษาปัญหาประชากรที่มีผลกระทบต่อสาธารณสุข

เพื่อให้มีความเข้าใจและเห็นความสำคัญของการวางแผนในการดำเนินชีวิต และวางแผนแนวทางดำเนินชีวิตได้อย่างเหมาะสม

ว 045 ชีววิทยา

3 คาบ/สัปดาห์/ภาค 1.5 หน่วยการเรียนรู้

คำอธิบายรายวิชา

ศึกษาการถ่ายทอดลักษณะทางพันธุกรรมตามหลักของเมนเดล ฝึกทำกิจกรรมเกี่ยวกับสัดส่วนของจีโนไทป์ พีโนไทป์ของการถ่ายทอดลักษณะของพันธุกรรม ลักษณะทางพันธุกรรมที่เกี่ยวข้องกับเพศ มัลติเปิ้ลอัลลีล โปโลยีม โครงสร้างและการทำงานของยีน ความรู้เรื่องพันธุวิศวกรรม และการนำไปใช้

ศึกษาแนวความคิดและกลไกการเกิดวิวัฒนาการของสิ่งมีชีวิต วิวัฒนาการของมนุษย์ จากอดีตจนถึงปัจจุบัน และการเกิดสิ่งที่มีชีวิตสมัยใหม่

เพื่อให้เกิดความเข้าใจ มีทักษะกระบวนการและเจตคติทางวิทยาศาสตร์ เห็นคุณค่าของวิทยาศาสตร์ และนำความรู้และหลักการไปใช้ในการคัดเลือกพันธุ์และการปรับปรุงพันธุ์พืช สัตว์และจุลินทรีย์

พอ 024 การดูแลสุขภาพของบุคคลวัยรุ่น 2 คาบ/สัปดาห์/ภาค 1 หน่วยการเรียนรู้

คำอธิบายรายวิชา

ศึกษาและวิเคราะห์เกี่ยวกับการเจริญเติบโต พัฒนาการ และความต้องการขั้นพื้นฐานของบุคคลวัยรุ่นตอนต้นและตอนปลาย การฝึกสูบบุหรี่ การจัดกิจกรรมนันทนาการ การป้องกันอุบัติเหตุ การวางแผนป้องกันโรค การส่งเสริมและแก้ปัญหาสุขภาพของครอบครัวและชุมชนการเป็นผู้นำในการพัฒนาสุขภาพและการสาธารณสุข และฝึกปฏิบัติ เพื่อให้มีความเข้าใจ เห็นประโยชน์ สามารถดูแลสุขภาพของตนเองและเป็นผู้ในการพัฒนาสุขภาพและการสาธารณสุขของชุมชน

หลักและวิธีการสอนเพศศึกษาในโรงเรียน

สุชาติ โสมประยูร และวรรณิ โสมประยูร (2531 : 163 – 218) ได้เสนอแนะวิธีการสอนเพศศึกษาไว้ ดังนี้

1. ก่อนจะเริ่มต้นบทเรียนเกี่ยวกับเพศศึกษา ควรสร้างความคุ้นเคยกับนักเรียนก่อน โดยสร้างบรรยากาศที่เป็นกันเอง เพื่อให้เด็กรู้สึกว่าตนเองมีความกล้าพอที่จะซักถามปัญหาหรือแสดงความคิดเห็นต่าง ๆ

2. ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนนั้น ควรใช้กิจกรรมที่ช่วยสร้างเจตคติ และความเข้าใจอันดี และมีความคิดวิพากษ์วิจารณ์ ซึ่งจะเป็นเครื่องช่วยให้นักเรียนมีความรับผิดชอบ รู้จักเลือกและตัดสินใจอย่างฉลาด รวมทั้งควบคุมจิตใจของตนไม่ตกเป็นทาสกามารมณ์ โดยกิจกรรมนั้น ๆ ไม่มุ่งไปที่การส่งเสริมความรู้แต่อย่างเดียว

3. ควรใช้กล่องคำถามบ้างในโอกาสอันควร ให้นักเรียนเขียนคำถามใส่กล่อง ที่จัดไว้ เวลาตอบก็ควรตอบอย่างตรงไปตรงมา พยายามให้ตอบให้เป็นเรื่องราวทั่วๆ ไป คำถามหรือ ปัญหาส่วนตัวของนักเรียนบางคน อาจไม่เหมาะสมที่ผู้สอนจะตอบในห้องเรียน อาจใช้วิธีพบปะ สนทนากับนักเรียนเป็นรายบุคคล

4. การอธิบายในเรื่องเพศในห้องเรียน ควรจะเป็นไปอย่างตรงไปตรงมา ปราศจาก อารมณ์ และไม่ควรแสดงความกระดากอาย ผู้สอนควรพูดถึงเรื่องเพศให้เหมือนกับการพูด เรื่องอื่นๆ ตามปกติ

5. ถ้าเป็นโรงเรียนสหศึกษาการสอนเพศศึกษาโดยทั่วไป ควรจัดการสอนรวมกันทั้งชาย และหญิง นอกจากบางบทเรียนก็จำเป็นต้องสอนแยกเพศ

6. บทเรียนที่ใช้สอนควรเลือกให้ตรงตามความสนใจ ความต้องการของเด็กและปัญหา ทางเพศตามลักษณะความเจริญเติบโต และพัฒนาการของเด็ก

7. ผู้สอนควรจัดเตรียมหาคำศัพท์ทางด้านวิทยาศาสตร์ รวมทั้งคำสุภาพต่าง ๆ ที่จะใช้อธิบายเรื่องอวัยวะเพศ หรือพฤติกรรมทางเพศให้เพียงพอ เพื่อให้ นักเรียนฟังแล้วไม่เกิดอารมณ์ หรือมีเจตคติไปในทางที่ไม่ดีได้

8. ควรเลือกใช้อุปกรณ์การสอนให้เหมาะสมกับบทเรียน นับว่าเป็นประโยชน์ในการ เรียนรู้เรื่องเพศได้มาก แต่ควรระวังในเรื่องความสะอาดและความเป็นส่วนตัว เช่น ต้องไม่ใช่ส่วนหนึ่ง ส่วนใดของร่างกาย ซึ่งเป็นอวัยวะเพศของผู้สอน หรือของนักเรียนเป็นอันขาด

9. การประเมินผลตามจุดประสงค์ของบทเรียน จะต้องวัดพฤติกรรมทั้งในด้าน ความรู้ เจตคติ และการปฏิบัติ

เสนอ อินทรสุขศรี (2518 : 64) ได้กล่าวว่าในการที่จะให้ความรู้เรื่องเพศศึกษาควรมีหลักดังนี้

1. การสอนเพศศึกษา ควรจะถือว่าเป็นการสอนนอกหลักสูตร การสอนในเวลาว่าง จากการสอนวิชาสามัญทั่วไป

2. เมื่อจะสอนไม่ควรจะเรียกชื่อวิชาที่สอนว่าเพศศึกษา หรือคำใด ๆ ที่มีคำว่า เพศ ศึกษาเข้าไปเกี่ยวข้องเพราะเด็กอาจเกิดความเข้าใจผิดว่าตนได้เรียนรู้วิชาที่ผู้ใหญ่ถือว่าเป็นความลับหรือลามกอนาจาร

3. การสอนไม่ควรสอนแบบใช้ห้องประชุมบรรยาย โดยมีนักเรียนเข้าฟังเป็นจำนวนมาก ควรจะแบ่งกลุ่ม กลุ่มหนึ่งประมาณ 20 – 30 คน

4. การสอนควรแบ่งกลุ่ม โดยแยกเป็นเด็กชายล้วนหรือเด็กหญิงล้วน เพื่อให้เด็กกล้าพอที่จะถามเรื่องที่ตนสงสัยอยากรู้จริง ๆ ได้

5. การสอนจะเริ่มต้นโดยตั้งเรื่องขึ้นมาสักเรื่องหนึ่งก่อน ผู้สอนจะพูดเล่าเรื่องนั้นเพียงย่อ ๆ แล้วให้เด็กออกความเห็นหรือซักถาม เพื่อช่วยให้ผู้สอนได้ทราบว่าเด็กมีความรู้แค่ไหน และต้องการรู้อะไรซึ่งแจ่มอธิบายแล้วสรุปให้เรื่องสมบูรณ์ขึ้น

6. ควรฝึกหัดสำหรับปรับความคิดเห็นหรือคำถาม ให้เด็กได้เขียนปัญหาใส่กล่องไว้ เมื่อนำปัญหาต่าง ๆ ที่เด็กอยากถามรวบรวมและพิจารณาแล้วจะได้รู้ว่าเด็กต้องการรู้เรื่องเพศในด้านใดแค่ไหน จากนั้นจึงนำแต่ละปัญหามาพูดคุยกันต่อไป

7. การสอนจะต้องสอนด้วยหลักวิชาอันถูกต้อง ปัญหาใดไม่แน่ใจให้ค้นคว้าจากตำราหรือไต่ถามผู้มีความรู้ให้แน่เสียก่อนที่จะนำเสนอ

8. เรื่องใดที่เห็นว่าไม่อาจให้ความรู้ได้ถูกต้องหรือเป็นเรื่องที่พิเศษ ควรหาโอกาสเชิญผู้มีความรู้มาให้ความรู้เป็นครั้งคราวเช่น พยาบาล แพทย์ จิตแพทย์ หรือผู้ได้รับการอบรมเรื่องเพศศึกษามาเป็นพิเศษ

9. ในการสอนจำเป็นต้องมีอุปกรณ์การสอนให้พร้อม เช่น ตำรา ภาพยนตร์ ฯลฯ ซึ่งจะช่วยให้เด็กเข้าใจได้มากขึ้น

เต็มศิริ บุญยสิงห์ (2530 : 28) ได้กล่าวถึงการสอนเพศศึกษาในโรงเรียนว่า

1. สอนในขอบข่ายวัฒนธรรมและค่านิยมโดยไม่ลอกเลียนจากประเทศอื่น
2. สอนให้สอดคล้องกับอายุสมองของผู้เรียน หากสอนหย่อนไปก็จะปลูกความคิด

โบราณทางเพศให้กับเยาวชน สอนก้าวหน้าเกินไปก็จะเกินความจริง

ชลิต แนวพนิช (2516 : 26) ได้เสนอแนะเกี่ยวกับการสอนเพศศึกษาไว้ดังนี้

1. เพศศึกษาที่มีอยู่บ้างในโรงเรียนปัจจุบันนี้ ไม่เพียงพอกับความต้องการที่จำเป็นสำหรับคนหนุ่มสาวในสังคมยุคใหม่
2. การบรรยายพิเศษ การอภิปรายเป็นครั้งคราวและการฉายภาพยนตร์สำหรับนักเรียนยังไม่สอดคล้องกับการศึกษาส่วนใหญ่ในโรงเรียน
3. การสอนเพศศึกษา ควรจะมีในโรงเรียนทุกแห่ง
4. ควรจะเน้นที่ความรู้เรื่องราวทางเพศของมนุษย์ ไม่ควรย่ำเรื่องเพศสัมพันธ์ให้มากนัก จะต้องเรียนเกี่ยวกับผลทางชีววิทยา ทางจิตวิทยา ทางสังคม และจริยธรรมของพฤติกรรมทางเพศ
5. เพศศึกษาในโรงเรียนมัธยม ควรจะเพิ่มความเข้มข้นโดยธรรมชาติจากเพศศึกษาในระดับประถมศึกษาให้เหมาะสมเจาะกับการเจริญวัยของนักเรียนในแต่ละระดับ
6. การให้ความรู้เรื่องเพศศึกษา เป็นการสอนอย่างเป็นกันเอง พูดอย่างเปิดเผยชัดเจน ให้เข้าใจต้องแท้และไม่ควรพูดอย่างเร้าอารมณ์เป็นอันขาด จุดมุ่งหมายคือ ทำให้นักเรียนเข้าใจเรื่องจริงของเพศ

7. ไม่ควรหวังว่าการสอนเพศศึกษา จะเป็นเกราะป้องกันบางสิ่งบางอย่างที่ไม่เป็นที่ต้องการ เช่น การแพร่เชื้อแกมโรค การประพฤติดำสอน พฤติกรรมที่ผิดธรรมดา แต่ควรจะต้องถือว่า การสอนเพศศึกษาเป็นการสร้างอิทธิพลที่ดีต่อการพัฒนาการส่วนตัวของนักเรียนแต่ละคน

8. ควรจะย้าเกี่ยวกับเรื่องการปรับตัว การเปลี่ยนเจตคติและความรับผิดชอบเป็นสำคัญ

9. ชั้นเรียนเพศศึกษาโดยทั่วไป ควรเป็นชั้นเรียนแบบสหศึกษา โดยมีข้อแม้ให้ยืดหยุ่นได้ในสถานการณ์พิเศษบางอย่าง

10. ควรมีการประเมินผลของโครงการพลศึกษานี้ด้วย

ผู้สอนเพศศึกษา

สุชาติ โสมประยูร และวรรณ โสมประยูร (2521 : 182 – 183) กล่าวถึง ลักษณะของครูที่เหมาะสมกับการสอนเพศศึกษาไว้ดังนี้

1. จะต้องเป็นคนใจเย็น มีสุขภาพจิตดี
2. จะต้องรู้จักเนื้อหาของวิชาเพศศึกษาดี
3. จะต้องรู้จักเลือกบทเรียนเพศศึกษาให้สอดคล้องกับความสนใจและความต้องการ
4. จะต้องเป็นกันเองกับเด็ก
5. จะต้องรู้จักใช้เวลาให้เหมาะสมกับเด็ก
6. จะต้องเป็นคนที่มีความมั่นคง เปิดเผย และเฉียบขาด
7. จะต้องมีความเชื่อมั่นในคุณค่าของวิชาเพศศึกษา

ประภาเพ็ญ สุวรรณ (2532 : 9) กล่าวว่า คุณสมบัติของครูผู้สอนเพศศึกษา ควรมีลักษณะดังนี้

1. มีความรู้เกี่ยวกับเนื้อหาเป็นอย่างดี
2. เป็นผู้ใหญ่
3. มีเจตคติต่อการสอนเพศศึกษา
4. ความสามารถในการสื่อความหมายอย่างจริงจังและชัดเจน
5. มีความสุขในชีวิตการแต่งงาน
6. รักเด็กและให้ความอบอุ่นใจแก่เด็ก
7. ใช้วิธีการสอนแบบประชาธิปไตยสำหรับนักเรียนเอง

เสนอ อินทรสุขศรี (2509 : 64) ได้เสนอแนะว่าครูผู้สอนควรเป็นครูชีวิวิทยา พยาบาลประจำโรงเรียน และครูผู้ที่ได้รับการอบรมอย่างดีบางเรื่อง หรืออาจเชิญแพทย์มา สอนเป็นพิเศษ

เดชา สุขารมณ์ (2518 : 9) ได้ให้แนวคิดเกี่ยวกับครูผู้สอนเพศศึกษา ควรเป็นแพทย์ ที่มีความรู้และความเชี่ยวชาญโดยเฉพาะ

สรุปได้ว่าผู้สอนเพศศึกษานั้นควรจะเป็นครู แต่ต้องเป็นผู้ที่ได้รับการอบรม ได้รับการ ฝึกฝนทางด้านเพศศึกษามาก่อนเป็นอย่างดี เป็นผู้ที่มีความมั่นใจในตัวเองที่จะสอน และรู้เรื่อง เพศศึกษา เข้าใจเด็ก เป็นกันเองกับเด็ก รู้จักเลือกบทเรียนให้เหมาะสมกับเด็กและมีเจตคติที่ดี ต่อการสอนเพศศึกษา

อุปกรณ์การสอนเพศศึกษา

เสนอ อินทรสุขศรี (2509 : 64) มีความเห็นเกี่ยวกับการสอนเพศศึกษาว่าควรจะมี การใช้อุปกรณ์การสอนด้วย

สวัสดิ์ จงกล (2522 : 46) ได้กล่าวว่าอุปกรณ์การสอนเพศศึกษาเป็นสิ่งที่จำเป็น เพราะจะช่วยให้ผู้สอนสอนด้วยความสบายใจ ผู้เรียนเข้าใจง่ายและถูกต้อง เช่น แผนภูมิ ภาพพลิก ภาพยนตร์ สไลด์ (Slide) แผ่นโป่งใส ควรจะผลิตอุปกรณ์ การสอนเหล่านี้ให้มี หลาย ๆ เรื่องหลายแบบ ให้ครูเลือกใช้ได้ตามความเหมาะสม

สุชาติ โสมประยูร และวรรณิ โสมประยูร (2521 : 211) ได้เสนอแนะว่าในการใช้ อุปกรณ์ประกอบการสอนบทเรียนเพศศึกษานั้น อาจจะเป็นชนิดเดียวกันกับอุปกรณ์ที่ใช้สอนวิชา ต่าง ๆ โดยครูจำเป็นต้องดัดแปลงลักษณะหรือรายละเอียดให้เหมาะสมกับบทเรียนเพศศึกษา ชนิดของอุปกรณ์เหล่านี้ได้แก่

1. ตำราและหนังสือประกอบการเรียน
2. จุลสารและใบปลิว
3. หนังสือพิมพ์ วารสาร และนิตยสาร
4. ภาพโฆษณา
5. ภาพพลิก ภาพขีด และสมุดภาพ
6. ภาพสเกตช์ ภาพถ่าย
7. แผนภูมิ กราฟ
8. การ์ตูน
9. ของจริง ของตัวอย่าง หุ่นจำลอง

10. วิทยากร
11. นิทาน เพลง
12. เครื่องบันทึกเสียง วิทยุ และโทรทัศน์
13. ภาพยนตร์ ภาพสไลด์ และฟิล์มสคริป

จากข้อเสนอแนะต่าง ๆ ดังกล่าว พอจะสรุปเกี่ยวกับการจัดและการดำเนินการสอน อุปกรณ์การสอนเพศศึกษา ได้ดังนี้

1. ควรมีการสอนเพศศึกษาในโรงเรียน โดยใช้ชื่อว่า "เพศศึกษา" เพื่อช่วยนักเรียนให้สามารถแก้ปัญหาของชีวิตที่เกี่ยวกับเรื่องเพศ การรักษาสุขภาพ อนามัยส่วนตัว และปัญหาด้านร่างกาย สังคม จิตใจ ศีลธรรมจรรยา และช่วยให้รู้จักการใช้ชีวิตครอบครัวที่เป็นสุข
2. การสอนเพศศึกษาควรเริ่มตั้งแต่ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น เพราะนักเรียนระดับนี้ส่วนใหญ่อยู่ในวัยรุ่น มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วทั้งทางร่างกายและจิตใจ มีความสนใจ และอยากรู้อยากเห็นในเรื่องเพศมากขึ้น จึงควรให้ความรู้อย่างถูกต้อง เพื่อสนองความต้องการของเรา
3. ควรมีการสอนเพศศึกษารวมกันทั้งเพศชาย และเพศหญิง เพื่อช่วยให้นักเรียนปรับตัว และปฏิบัติต่อเพศตรงข้ามได้ดีขึ้น
4. ครูผู้สอนเพศศึกษา ควรได้รับการอบรมอย่างดีทางเพศศึกษาเพื่อให้นักเรียนมีความเข้าใจ และมั่นใจในความรู้ที่ได้รับว่าถูกต้องและเหมาะสม ซึ่งจะมีผลต่อความประพฤติ และพฤติกรรมทางเพศ
5. อุปกรณ์การสอน ผู้สอนควรใช้อุปกรณ์การสอนประกอบการสอนเพื่อให้นักเรียนเข้าใจได้สะดวกรวดเร็วขึ้น อุปกรณ์การสอนที่ใช้ ได้แก่ ภาพยนตร์ ภาพสไลด์ ชุดการสอน หุ่นจำลอง ของจริง และอื่นๆ

นโยบายเกี่ยวกับเพศศึกษา

นางลักษณ์ เอมประดิษฐ์ (2529 : 8 – 9) ได้ให้ความเห็นว่านโยบายเกี่ยวกับเพศศึกษา ควรเน้นในเรื่องต่อไปนี้

1. การลดปัญหาที่เกิดจากพฤติกรรมทางเพศของมนุษย์ ที่มีผลต่อความสงบสุขของครอบครัว และสังคม เช่น ปัญหาการหย่าร้าง ปัญหาครอบครัวแตกแยก ปัญหาเด็กถูกทอดทิ้ง ปัญหาการข่มขืน ปัญหาการล่วงละเมิดและเด็กเพื่อค้าประเวณี ฯลฯ
2. ให้มีการสอนเพศศึกษาอย่างกว้างขวาง เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชากร
3. ส่งเสริมให้มีการจัดความรู้เรื่องเพศศึกษา ตั้งแต่สถาบันครอบครัว โรงเรียน และสถานบันการศึกษาในระดับต่าง ๆ รวมทั้งให้ความรู้เรื่องเพศศึกษานอกระบบโรงเรียนด้วย

4. ส่งเสริมให้มีการจัดบริการให้ความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษาในชุมชน จากหน่วยงานต่าง ๆ ของรัฐที่ให้บริการกับชุมชน ทั้งในเมืองและชนบท
5. เน้นการพัฒนาสตรีและสถานภาพของสตรี ด้วยการเปลี่ยนค่านิยมทางเพศที่ไม่ยกย่องสตรี การปรับปรุงสิทธิความเสมอภาคในงานของสตรี การลดข้อจำกัดระหว่างเพศด้วยการให้หญิงและชายมีโอกาสเข้าร่วมในการทำงานหรือกระทำกิจกรรมต่าง ๆ ได้อย่างเท่าเทียมกัน และจัดค่านิยมที่ขาดเหตุผลและสร้างปัญหาในการดำรงชีวิต
6. กำหนดกลุ่มเป้าหมายต่าง ๆ ที่ได้รับผลกระทบจากปัญหาพฤติกรรมทางเพศ เช่น กลุ่มสตรี กลุ่มเด็ก และเยาวชน รวมทั้งผู้ที่ตกเป็นเหยื่อทางเพศของผู้อื่น รวมทั้งผู้ที่มีการประพฤติเบี่ยงเบนในเรื่องเพศ เป็นต้น
7. ปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมทางเพศของมนุษย์ เช่น กฎหมายครอบครัว กฎหมายการทำแท้ง กฎหมายการลงโทษผู้ที่กระทำการข่มขืนผู้อื่น ให้สอดคล้องกับสภาพความเป็นจริงในสังคมปัจจุบัน
8. จัดให้มีการประสานงานกับสื่อมวลชนทุกประเภท ในการเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษาแก่ประชาชนอย่างถูกต้อง
9. รัฐบาลควรจัดสรรงบประมาณในเรื่องการเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษาและจัดให้มีการประสานงานกับระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐบาลและเอกชน
10. ส่งเสริมงานค้นคว้าวิจัย และติดตามประเมินผลเพื่อให้ได้ข้อมูลนำมาใช้ในงานเพศศึกษา

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาค้นคว้า

งานวิจัยในต่างประเทศ

จอห์นสัน และชุต (Johnson and Schutt. 1966 : 64 – 67) ได้ทำการวิจัย เรื่อง เจตคติของผู้บริหารโรงเรียนที่มีต่อการสอนเพศศึกษา โดยใช้กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยคือ ผู้บริหารโรงเรียนทั้งชายและหญิง จำนวน 1,500 คน ผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหารร้อยละ 90 เห็นด้วย ควรจัดสอนเพศศึกษาในโรงเรียน และมีข้อเสนอแนะว่าไม่ควรสอนแต่เรื่องการสืบพันธุ์เท่านั้น ควรจะสอนเรื่องต่าง ๆ ที่ทำให้นักเรียนเกิดเจตคติที่ดีต่อเรื่องเพศและในการสอนควรคำนึงถึงศีลธรรมอันดีด้วย และยังให้ความคิดเห็นว่า การที่ทางโรงเรียนต่าง ๆ ยังมิได้จัดสอนเพศศึกษาขึ้นนั้น เป็นเพราะขาดครูผู้ทรงคุณวุฒิ และยังเกรงต่อปฏิกิริยาของชุมชน หากจะจัดสอนเพศศึกษาขึ้นในโรงเรียนของตน

เกอร์นี (Gurney. 1966 : 1197-B) ได้ทำการวิจัย การยอมรับการจัดสอนวิชาเพศศึกษา โดยการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างซึ่งมีอาชีพแตกต่างกัน 6 อาชีพ ได้แก่ แพทย์ นักการศึกษาสาขาประถมศึกษา นักการศึกษาสาขามัธยมศึกษา นักสังคมสงเคราะห์ เสมียนและพนักงาน นักกฎหมาย ผู้เคยประสบปัญหาเรื่อง เพศโดยตรง และโดยทางอ้อมมาก่อน ผลการวิจัยพบว่า โรงเรียนควรรับผิดชอบในการสอนเพศศึกษา การสอนเพศศึกษาควรจะสอนรวมกันทั้งชายและหญิง นอกจากบางเรื่องเท่านั้น และควรเริ่มสอนตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เป็นต้นไป

แมคอินไทร์ (Mcintire. 1969 : 183 – 185) ได้ทำการวิจัยและผลการวิจัย พบว่า เรื่องทัศนคติของครูใหญ่ในรัฐคอนเนคตัต เกี่ยวกับการศึกษาชีวิตครอบครัวในสหรัฐอเมริกา ประชากรคือครูใหญ่โรงเรียนมัธยมและโรงเรียนศาสนาที่สอนวิชาชีทั้งหมด ในปี ค.ศ. 1967 จำนวน 515 คน โดยการใช้แบบสอบถาม ผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหารส่วนมากร้อยละ 80 เห็นด้วยกับการที่โรงเรียนจะต้องสอนชีวิตครอบครัว หรือเพศศึกษา และข้อที่เห็นด้วยมากที่สุดคือ การสอนชีวิตครอบครัวหรือเพศศึกษา จะต้องสอนต่อเนื่องเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันตั้งแต่ชั้นอนุบาล จนถึงมัธยมศึกษาตอนปลาย

วอเรน (Warren. 1969 : 588) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับแหล่งที่มาของความรู้เรื่องเพศและความถูกต้องของความรู้นั้น โดยทำการศึกษากับนิสิตปีที่ 1 ของมหาวิทยาลัย North Caroling ใน Greenboro จำนวน 226 คน ผลการวิจัยพบว่า เด็กส่วนใหญ่ไม่ได้คิดว่าโรงเรียนจะเป็นแหล่งสำคัญที่จะให้ความรู้เรื่องเพศ มีข้อสังเกตอยู่ว่าเด็กกลุ่มที่เห็นว่าโรงเรียนเป็นแหล่งสำคัญที่ให้ความรู้เรื่องเพศ จะเป็นเด็กที่มีความรู้เรื่องเพศดีกว่า เด็กนักเรียนที่ลงความเห็นว่าเป็นบิดามารดาและเพื่อนเป็นแหล่งสำคัญในการให้ความรู้เรื่องเพศ

ประมาณร้อยละ 20 ของนักเรียนทั้งหมดได้อ้างถึงบิดามารดาว่าเป็นแหล่งสำคัญที่พวกเขาได้รู้เกี่ยวกับเรื่องเพศ และส่วนใหญ่จะได้ความรู้เรื่องเพศจากคำบอกเล่าของเพื่อน ๆ

ส่วนผลการวิเคราะห์ความถูกต้องของความรู้เรื่องเพศที่นักเรียนได้รับมีดังนี้

- นักเรียน 104 คน ยังไม่รู้ว่ากำหนดเพศของเด็กทารกเป็นอย่างไร
- นักเรียน 105 คน ไม่เข้าใจถึงหน้าที่พื้นฐานของยาคุมกำเนิด
- นักเรียน 120 คน ไม่รู้จักถึงกรรมวิธีทางด้านสรีระวิทยาของการคุมกำเนิด
- นักเรียน 71 คน มีความเชื่อว่าโรคดีซ่านอย่างอ่อนเป็นอาการของคนตั้งครรรภ์
- นักเรียน 79 คน เชื่อว่าการเป็นมะเร็งที่อวัยวะสืบพันธุ์ของเพศหญิง เป็นผลเนื่องจาก

ยาคุมกำเนิด

- นักเรียน 99 คน ไม่รู้ความหมายของไข่
- นักเรียน 122 คน ไม่รู้ว่าสายสะดือมันติดกับรกในครรภ์

- นักเรียน 102 คน ไม่รู้จักหมอมือมีความเชี่ยวชาญทางด้านการระวังรักษาครรภ์ โดยเฉพาะ

ปอมปีแอน (Pompian. 1970 : 3711-A) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การวิเคราะห์ความรู้ และเจตคติของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผู้ปกครองและครู เกี่ยวกับโครงการเพศศึกษาใน โรงเรียนประถมศึกษา มีจุดมุ่งหมายเพื่อรวบรวมและวิเคราะห์ความรู้ต่าง ๆ ที่มีประโยชน์ในการ พัฒนาโครงการเพศศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา โดยให้นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผู้ปกครอง และครู จำนวน 62 คน ตอบแบบสอบถามก่อนที่จะให้ความรู้เรื่องเพศศึกษา และเมื่อนักเรียนได้เรียนเพศศึกษาจากโครงการเพศศึกษาแล้ว 3 ปี ก็ให้ตอบคำถามชุดเดิมอีกครั้ง ผลการวิจัยพบว่า ในตอนแรกนักเรียนส่วนใหญ่มีความรู้ไม่ค่อยถูกต้องเกี่ยวกับเพศศึกษา แต่หลังจากได้เรียนเพศศึกษาแล้ว นักเรียนมีความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษากว้างขวางขึ้น นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อโครงการนี้ เด็กชายมีลักษณะเปิดเผยที่จะหาความรู้มากกว่าเด็กผู้หญิง นักเรียนส่วนมากต้องการเรียนโดยแยกเพศ และไม่ต้องการให้ผู้ปกครองเข้าเยี่ยมชั้นเรียน ผู้ปกครองต้องการให้เด็กศึกษาเรื่องเพศ และเห็นว่าโรงเรียนเป็นแหล่งที่ดีที่สุดที่จะให้ความรู้แก่นักเรียน

ลิน (Lin. 1973 : 462 – 465) ได้ทำการวิจัยเรื่องความคิดเห็นของบิดามารดาที่มีต่อการนำเอาเพศศึกษาบรรจุไว้ในหลักสูตร โดยใช้แบบสอบถามความคิดเห็น ส่งทางไปรษณีย์ จำนวน 600 ชุด ได้รับแบบสอบถามคืนมา 277 ชุด ผลการวิจัยพบว่า

1. บิดามารดา ร้อยละ 85 จะอนุญาตให้เด็กเรียนเพศศึกษาในโรงเรียน ถ้าโรงเรียนมีการสอนเพศศึกษา
2. บิดามารดาสนับสนุนให้มีการสอนเพศศึกษาในโรงเรียน
3. บิดามารดาที่เห็นด้วย และมีเจตคติที่ดีต่อเรื่องเพศ มักจะมองเรื่องเพศศึกษาในแง่จริยศึกษา และศีลธรรมด้วย
4. บิดามารดามีความคิดเห็นว่า ครูที่จะสอนเพศศึกษานั้นจะต้องเป็นทั้งผู้ที่ใช้ทางที่ถูกต้องและขณะเดียวกันมักจะต้องเป็นผู้คอยควบคุมสอดส่องดูแลในสิ่งที่ไม่ถูกต้องด้วย

วูดดี (Woody. 1973 : 73) ได้ทำการวิจัยโดยสำรวจเจตคติของเด็กที่มีต่อเพศศึกษา ในปัจจุบัน สรุปความได้ว่า มีเจตคติเบื้องต้น 7 ประการ ซึ่งมีความสำคัญต่อเพศศึกษา เจตคติเหล่านั้นได้แก่

1. อวัยวะสืบพันธุ์ และหน้าที่ของมันไม่ใช่เรื่องน่ารังเกียจถ้าจะกล่าวถึง
2. ควรมีความเข้าใจ เพศของเด็กควรจะต้องเป็นไปตามเพศที่กำหนดมาแล้ว เมื่อตอนเกิดซึ่งแสดงให้เห็นโดยชัดเจนทางร่างกาย
3. การสำเร็จความใคร่ด้วยตนเองเป็นการแสดงออกตามปกติ

4. เพศศึกษาเป็นกระบวนการต่อเนื่องอย่างหนึ่งก่อนที่เด็กจะถึงวัยรุ่น เด็กควรจะต้องมีความเข้าใจที่ถูกต้องสมบูรณ์เกี่ยวกับอวัยวะเพศ การสืบพันธุ์และพฤติกรรมทางเพศต่าง ๆ การคุมกำเนิด ความรู้เรื่องกาโรค และองค์ประกอบทางจิตวิทยาอันเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศ

5. ประโยชน์และโทษของพฤติกรรมทางเพศก่อนแต่งงาน ควรนำมาพิจารณาโดยคำนึงความแตกต่างระหว่างบุคคล ตลอดจนศีลธรรมจรรยา สิ่งแวดล้อม ค่านิยมแต่ละบุคคล

6. เด็กวัยรุ่นควรรู้เรื่องราวเกี่ยวกับการคุมกำเนิด

7. การเปิดเผย และการบอกเล่าที่ชัดเจนเกี่ยวกับเรื่องเพศ เป็นสิ่งที่มีคุณค่ายิ่งในการเสริมสร้าง หรือธำรงไว้ซึ่งความสัมพันธ์ และเป็นการเรียนรู้ถึงการมีความสัมพันธ์กันในฐานะบุคคลที่มีความรับผิดชอบต่อกัน

เดิร์ท และแคสเซล (Dearth and Cassell, 1976 : 593 – 598) ได้ทำการวิจัยเพื่อเปรียบเทียบเจตคติระหว่างนักศึกษาชายและนักศึกษาหญิงก่อนและหลังเรียนเพศศึกษา กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษามหาวิทยาลัยนิวเม็กซิโก (New Mexico) จำนวน 297 คน เป็นนักศึกษาหญิง 176 คน นักศึกษาชาย 121 คน ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาชายและนักศึกษาหญิงมีเจตคติเกี่ยวกับเรื่องเพศแตกต่างกัน หลังจากเรียนเรื่องเพศศึกษานักศึกษามีเจตคติที่ดีมากขึ้นกว่าก่อนเรียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งเห็นด้วยว่า ศาสนาเป็นเครื่องเหนี่ยวรั้งในเรื่องเพศของบุคคลทุกระดับในสังคมปัจจุบัน

เบอรี่ (Berry, 1975 : 4118-A) ได้ทำการวิจัยเรื่องการสอนเพศศึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษาใน ดาดาคันทรี (Dada County) ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. นักเรียนส่วนใหญ่ได้รับการสอนเพศศึกษาโดยจัดสอนสอดแทรกในวิชาต่าง ๆ
2. โรงเรียนส่วนใหญ่ขาดแคลนบุคลากรที่มีคุณสมบัติในการสอนเพศศึกษา
3. โรงเรียนส่วนใหญ่จัดสอนเพศศึกษาในลักษณะต่าง ๆ แม้ว่าโรงเรียนนั้น ๆ จะยังไม่มีโครงการสอนเพศศึกษาอย่างเป็นแบบแผนก็ตาม
4. โรงเรียนส่วนใหญ่มีแนวโน้มที่จะสอนวิชาเพศศึกษาโดยการสอนสอดแทรกไว้ในวิชาอื่น ๆ มากกว่าที่จะสอนวิชาเพศศึกษาอย่างเป็นเอกเทศ
5. นักเรียนทุกคนควรได้รับการสอนวิชาเพศศึกษาในลักษณะที่เหมาะสมกับวุฒิภาวะของตน

แมคแนบ (McNab, 1976 : 537 – 540) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับเรื่อง บทบาทของพ่อแม่ กับพัฒนาการทางเจตคติเกี่ยวกับเพศในเด็ก กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา เป็นนิสิตมหาวิทยาลัยเซาท์เทอร์นอิลลินอยส์ (Southern Illinois) จำนวน 177 คน เป็นชาย 91 คน หญิง 86 คน และพ่อแม่ของนิสิตเหล่านี้ด้วย กลุ่มตัวอย่างที่เป็นนิสิตต้องกรอกแบบสอบถามสองตอน ตอนแรก

เกี่ยวกับข้อมูลของตนเองและของพ่อแม่ แบบสอบถามตอนนี้พยายามที่จะแบ่งนิสิตพฤติกรรมทางเพศเป็นพวกเสรี (Liberal) และพวกอนุรักษนิยม (Conservative) ตอนที่สองเกี่ยวกับเจตคติเรื่องเพศในเรื่องการทำแท้ง การสำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง และความสัมพันธ์กับเพศตรงข้าม กลุ่มตัวอย่างที่เป็นพ่อแม่ ทำแบบสอบถามเฉพาะตอนที่สองเท่านั้น แล้วเอาคะแนนทั้งสองกลุ่มมาเปรียบเทียบกันผลการวิจัยพบว่า เจตคติในเรื่องเพศของพ่อแม่สัมพันธ์กับเจตคติในเรื่องเพศของลูก

เดิร์ธ (Dearth. 1974 : 190 – 193) ได้ทำการวิจัยเรื่องความคาดหวังของบุคคลกลุ่มต่าง ๆ ที่มีต่อหลักสูตรเพศศึกษา โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อเปรียบเทียบความมุ่งหวังของนักเรียน บิดามารดา และผู้เชี่ยวชาญการสอนเพศศึกษา และเพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงการสอนเพศศึกษาในโรงเรียนกลุ่มตัวอย่างเป็นนิสิตปีที่ 1 และปีที่ 2 ทั้งชายและหญิง ในมหาวิทยาลัยแคลิฟอร์เนีย ลอนบิช จำนวน 153 คน บิดามารดาของนิสิต 77 คน ผู้เชี่ยวชาญในการสอนเพศศึกษา 68 คน ผลการวิจัยพบว่า

1. กลุ่มนิสิต และกลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นสอดคล้องกันในการจัดสอนเพศศึกษาในโรงเรียน และกลุ่มบิดามารดาของนิสิตก็เห็นด้วย
2. ในการเลือกวิธีสอนเพศศึกษา และครูผู้สอน กลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 กลุ่ม มักจะมีความเห็นสอดคล้องกัน กลุ่มบิดามารดาของนิสิตและกลุ่มนิสิตมีความเห็นไม่สอดคล้องกันบ่อยที่สุด กลุ่มบิดามารดาของนิสิตมีความเห็นด้วยในการจัดสอนเพศศึกษาน้อยที่สุด ในขณะที่กลุ่มผู้เชี่ยวชาญการสอนเพศศึกษาเห็นด้วยมากที่สุด
3. กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นว่าควรเริ่มสอนเพศศึกษาตั้งแต่ชั้นประถมศึกษา ส่วนกลุ่มบิดามารดาของนิสิตและกลุ่มนิสิตมีความเห็นส่วนใหญ่ว่า ควรเริ่มสอนเพศศึกษาตั้งแต่ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น กลุ่มบิดามารดาของนิสิตและกลุ่มนิสิตแสดงความไม่เห็นด้วยต่อการสอนเพศศึกษา เมื่อคิดเป็นร้อยละ 2 เท่าของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ
4. ครูที่จะทำการสอนเพศศึกษา กลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 กลุ่ม เห็นว่าควรมีลักษณะดังนี้
 - 4.1 เป็นผู้มีความซื่อสัตย์ ตรงไปตรงมา มีความจริงใจ (กลุ่มนิสิต กลุ่มบิดามารดา กลุ่มผู้เชี่ยวชาญ)
 - 4.2 เป็นผู้ที่สามารถเก็บความลับได้ (กลุ่มนิสิต)
 - 4.3 ควรจะตอบคำถามของนักเรียนทุกคำถาม (กลุ่มนิสิต)
 - 4.4 เป็นผู้ที่ได้รับการฝึกอบรมมาอย่างดี (กลุ่มบิดามารดา กลุ่มผู้เชี่ยวชาญ)
 - 4.5 เป็นผู้ดำเนินการจัดวางโครงการสอนเพศศึกษา (กลุ่มผู้เชี่ยวชาญ)

พาร์เซล และลัทท์แมน (Parcel and Luttman. 1981 : 278 – 281) ได้ทำการวิจัยโดยการประเมินผลโครงการเพศศึกษาที่จัดขึ้นให้กับนักเรียนเกรด 8 โดยใช้ตัวอย่างประชากร 200 คน จัดเด็กนักเรียนเข้าโครงการเพศศึกษา 46 คน เป็นกลุ่มควบคุม จำนวน 154 คน ระยะเวลาของโครงการ 5 สัปดาห์ มีการทดสอบก่อนและหลังเข้าโครงการ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่เข้าโครงการจะมีความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษาและมีเจตคติไปในเชิงบวกมากกว่านักเรียนที่ไม่ได้เข้าโครงการ แต่ในด้านมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานทั้งสองกลุ่มมีเจตคติไม่แตกต่างกัน โดยทั้งสองกลุ่มเห็นว่า การมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงาน ไม่ใช่เรื่องเสียหาย

โอลาดีโป และอาร์มลาโย (Oladeipo and Armlayo. 1991 : 216) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับความคิดเห็นของครูในการสอนวิชาเพศศึกษาระดับชั้นมัธยม เนื่องจากการเรียน การสอนวิชาเพศศึกษามีผลหรือได้รับอิทธิพลโดยตรงจากครูผู้สอน และความเต็มใจในการสอน จึงได้มีการวิจัยในกลุ่มครู จำนวน 351 คน ในเมือง Lbadan ประเทศไนจีเรียเกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อหลักสูตรการสอนเพศศึกษาในโรงเรียน ผลการวิจัยพบว่าครูส่วนใหญ่ยังคิดว่าเนื้อหาที่สอนในหลักสูตรนั้นยังไม่เพียงพอ ร้อยละ 34.80 ของกลุ่มครูคิดว่าตนเองไม่สามารถสรุปข้อบ่งชี้เนื้อหาวิชาเพศศึกษาในโรงเรียน

เมลานี, เฟลป์ และทริปป (Mellany, Phelps and Tripp. 1992 : 449) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับความต้องการในการสอนเพศศึกษา ผลการวิจัยพบว่าปัจจุบันได้มีความต้องการในการเรียนการสอนวิชาเพศศึกษามากขึ้น ซึ่งได้มีการพยายามพัฒนาวิธีการต่าง ๆ ในการให้ความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษา แต่ในขณะเดียวกันจากการศึกษามากมายก็พบว่า ยังไม่สามารถเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมทางเพศในกลุ่มวัยรุ่นได้ เด็กวัยรุ่นส่วนใหญ่ยังคิดว่าการเรียนเกี่ยวกับเพศศึกษา โดยกลุ่มเพื่อนมีความสำคัญมากกว่าการเรียนเกี่ยวกับเพศศึกษาในโรงเรียน

แลคเคอร์เซีย (Lequercia. 1992 : 154) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับความรู้และความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการสอนเพศศึกษาในโรงเรียน เนื่องจากพบว่านักเรียนวัยรุ่นส่วนใหญ่ประสบปัญหาการตั้งครรภ์ และการป่วยด้วยโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ รวมทั้งโรคเอดส์ ซึ่งนักเรียนเหล่านี้ต้องการความรู้ความเข้าใจ ผลการวิจัยพบว่าในประเทศสหรัฐอเมริกาที่มีวัยรุ่นจำนวนร้อยละ 10 เท่านั้นที่เข้าร่วมเรียนในวิชาเพศศึกษา จุดประสงค์ในการศึกษาครั้งนี้เพื่อศึกษาเกี่ยวกับเจตคติของผู้ปกครองที่มีต่อวิชาเพศศึกษา ซึ่งส่วนใหญ่เห็นด้วยกับการที่จะมีส่วนร่วมในเนื้อหาของชีววิทยา สังคมวิทยา พฤติกรรมทางเพศและการคุมกำเนิด ซึ่งจะช่วยให้ประสบผลสำเร็จในการสอนมากขึ้น

กาลาร์โด (Gallardo. 1993 : 1735) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการสอนวิชาเพศศึกษา ครอบคลุมศึกษา โดยได้ทำการศึกษาในกลุ่มผู้ปกครองของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 และ 5 ในรัฐแคลิฟอร์เนีย และผลการวิจัยพบว่าผู้ปกครอง

ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าเป็นแหล่งปฐมภูมิในการสอนเกี่ยวกับเพศศึกษาสำหรับเด็ก ส่วนใหญ่ยอมรับในเนื้อหาการสอนวิชาเพศศึกษาในโรงเรียน และเห็นว่ายังไม่ควรสอนเกี่ยวกับเรื่อง การสำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง การมีเพศสัมพันธ์กับเพศเดียวกันและการทำแท้งให้กับเด็กในวัยนี้

โคซาเรฟ (Kosareff. 1993 : 1475) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับประสิทธิภาพของการสอน วิชาเพศศึกษาในโรงเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา ในรัฐแคลิฟอร์เนีย โดยที่ทำการศึกษาในกลุ่ม นักเรียนเกี่ยวกับเพศศึกษา ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการเรียนวิชาสุขภาพในโรงเรียน Jalin Gleun High School ซึ่งนักเรียนจะทำแบบฝึกหัดก่อน – หลังเรียน (Pre – Post Test) ผลการวิจัย พบว่า ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ระหว่างคะแนนที่ได้จากการทำแบบฝึกหัด ก่อนและหลังเรียน

เดอ กาสตัน (De Gaston. 1994 : 101) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับ ภาวะทางเพศกับ โปรแกรมการสอนเพศศึกษาในโรงเรียน โดยศึกษาใน 4 ประเด็น คือ

1. ประสิทธิภาพการสอนเพศศึกษาในการเปลี่ยนแปลงค่านิยมทางเพศ ความมุ่งมั่นใน ความคิดเกี่ยวกับเรื่องเพศ และการให้คำแนะนำนักเรียนกลุ่มที่เป็นเพศชายและไม่บริสุทธิ์
2. โปรแกรมที่ส่งเสริมการสอนเพศศึกษาและความคิดเห็นครูที่มีต่อวัตถุประสงค์ใน โปรแกรมการสอน โดยพบว่า มีความแตกต่างในส่วนของผู้สอนและประสิทธิผลของโปรแกรม นักเรียนจะมีความคิดเห็นในเชิงบวก เมื่อครูผู้สอนมีความตั้งใจหรือส่งเสริมสนับสนุนในการเรียน การสอน และเห็นด้วยกับวัตถุประสงค์ในการสอน
3. ความเข้าใจภาวะทางเพศของวัยรุ่น โดยพบว่า นักเรียนชายและนักเรียนหญิงจะมี พฤติกรรมทางเพศและเจตคติทางเพศ หรือโปรแกรมการสอนเพศศึกษาประสบผลสำเร็จ อย่างไร ขึ้นกับการมีความตระหนักถึงการเรียนวิชาเพศศึกษาและความเหมาะสมในแต่ละเพศ

ผลการศึกษาแสดงให้เห็นว่า นักเรียนหญิงมีเจตคติทางเพศที่ดีกว่า และนักเรียนชาย มักจะมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงาน

โอมู (Omu. 1994 : 11) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับความเป็นไปได้ในการจัดหลักสูตร เพศศึกษาสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อที่จะพัฒนา หลักสูตรเพศศึกษาในเด็กก่อนวัยรุ่น ในการที่จะให้เด็กมีความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษา และเพื่อ ประโยชน์ข้างหน้าในการป้องกันการตั้งครรภ์ในเด็กวัยรุ่น รวมทั้งการป้องกันการติดโรคจากเพศ สัมพันธ์ โดยเฉพาะโรคเอดส์ ในการศึกษาครั้งนี้ได้ทดลองทำบทเรียนเกี่ยวกับการเตรียมตัวเข้าสู่ วัยรุ่น (10 บท) และสอนในกลุ่มทดลองที่เมือง Benin City และกลุ่มควบคุม (ไม่มีการสอน) ในเมือง Kaduna ผลจากการวิจัยพบว่า หลังจากการทดลองนักเรียนในกลุ่มทดลองมีความรู้ใน เรื่องเพศดีกว่าควบคุมไม่ได้เรียน ซึ่งแสดงให้เห็นว่าบทเรียนนั้นมีประสิทธิผล ซึ่งเนื้อหานี้จะมี

ความเหมาะสมไม่ขัดต่อศีลธรรม นอกจากนี้แล้ว ยังได้มีการเสนอแนะว่า การเตรียมตัวผู้สอน หรือการฝึกหัดครูผู้สอน การเตรียมคู่มือการสอนตลอดจนผู้ปกครองจะมีส่วนช่วยในการสอน ประสพผลสำเร็จมากขึ้น

เทย์เลอร์ (Taylor. 1994 : 4062) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับการวัดเจตคติและความรู้ เกี่ยวกับเพศศึกษาในนักเรียนชายที่มีพฤติกรรมผิดปกติ ระดับชั้นมัธยมศึกษา เนื่องจากการแพร่ระบาดของโรคเอดส์และการเพิ่มจำนวนของวัยรุ่นที่มีการตั้งครรภ์ ซึ่งการสอนเพศศึกษาจะช่วยลดปัญหาต่าง ๆ เหล่านี้ได้ โดยที่การสอนเพศศึกษาจะประสพผลสำเร็จได้ต้องอาศัยการพัฒนาการเรียนการสอน การเห็นคุณค่าของการสอนเพศศึกษา ตลอดจนการมีเทคนิค สื่ออุปกรณ์ในการสอนด้วย โดยทำการศึกษากลุ่มนักเรียนชายซึ่งมีพฤติกรรมผิดปกติ ซึ่งจะใช้วิธีการสัมภาษณ์ ทั้งนักเรียนและผู้ปกครอง ผลการวิจัยพบว่านักเรียนที่มีผู้ปกครองสอนแนะนำเกี่ยวกับเพศศึกษาจะมีความรู้ดีกว่านักเรียนที่ได้รับความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษาจากกลุ่มเพื่อนหรือทางโทรทัศน์ โดยส่วนใหญ่เป็นความรู้เกี่ยวกับโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ การตั้งครรภ์ การเกิดและความเข้าใจผิดในเรื่องเพศ แต่ขาดความรู้ในเรื่องของการมีประจำเดือน และการสำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง ผลจากการศึกษาครั้งนี้ทำให้เป็นแนวทางว่าผู้ปกครองควรจะมีส่วนในการสอนเกี่ยวกับเพศศึกษาได้กับบุตรของตนเอง ซึ่งจะเป็นการป้องกันการเกิดปัญหาทางพฤติกรรมทางเพศในกลุ่มเด็กอีกด้วย

โอลเซน (Olsen. 1994 : 4271) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับโปรแกรมการสอนเพศศึกษา เพื่อป้องกันการตั้งครรภ์ในเด็กวัยรุ่น ผลการวิจัยพบว่าเด็กวัยรุ่นมีอัตราการเกิดในเด็กวัยรุ่นลดลง แต่อัตราการตั้งครรภ์ยังคงเท่าเดิม ซึ่งแสดงให้เห็นว่าเด็กวัยรุ่นส่วนใหญ่ใช้วิธีการทำแท้งในการแก้ปัญหา ในการศึกษาครั้งนี้ได้มีการทดลองการใช้โปรแกรมการสอนเพศศึกษาเกี่ยวกับการป้องกันการตั้งครรภ์ให้กับเด็ก ซึ่งใช้ในกลุ่มวัยรุ่นที่ไม่เคยมีเพศสัมพันธ์และกลุ่มวัยรุ่นตอนปลายที่ไม่เคยมีเพศสัมพันธ์ แต่ยังไม่มีการยืนยันแน่นอนว่าการสอนครั้งนี้จะช่วยลดพฤติกรรมทางเพศได้ หรือทำให้เด็กมีพฤติกรรมทางเพศที่ดีอย่างถาวรได้ ซึ่งจะต้องอาศัยการศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมต่อไป

จอห์นสัน (Johnson. 1994 : 2408) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับการสอนเพศศึกษาในบ้าน และโรงเรียนของรัฐมิชซูรี จำนวน 108 โรงเรียน เนื่องจากพบว่าเด็กวัยรุ่นในโรงเรียนมีอัตราการตั้งครรภ์สูง (คือ มีเพียงร้อยละ 5 ของจำนวนโรงเรียนทั้งสิ้นที่รายงานว่าไม่พบเด็กนักเรียนตั้งครรภ์ ระหว่าง ปี ค.ศ. 1990 – 1991) โดยผลการวิจัยพบว่า

1. ร้อยละ 91.6 ของโรงเรียนต่าง ๆ มีการสอนเพศศึกษาในโรงเรียนต่าง ๆ ซึ่งส่วนใหญ่ จะทำการสอนในนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา และส่วนน้อยในระดับประถมศึกษา โดยมีโรงเรียน ร้อยละ 11.20 สอนวิชาเพศศึกษาเป็นวิชาเดียว และร้อยละ 88.80 ได้จัดให้การสอนเพศศึกษา อยู่ในส่วนหนึ่งของวิชาสุขภาพ นอกจากนี้แล้วพบว่าผู้เสนอจำนวนร้อยละ 86.10 ว่าควรสอนรวม ในวิชาคหกรรม และเป็นจำนวนน้อยที่เสนอว่าควรสอนรวมกับวิชาพลศึกษา วิทยาศาสตร์ ชีววิทยา และกายวิภาคศาสตร์
2. มีผู้ปกครองจำนวนร้อยละ 64.80 ที่สอนเรื่องเพศให้กับเด็กของตน

งานวิจัยในประเทศไทย

นิยม จิมตระกูล (2518 : 80 – 83) ได้ทำการวิจัยเรื่องการศึกษาทัศนคติของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่สามในส่วนกลางที่มีต่อการสอนเพศศึกษา โดยสุ่มตัวอย่างในโรงเรียนสาธิต ผลการวิจัยพบว่า

1. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่สามในโรงเรียนสาธิต เห็นด้วยต่อการจัดสอนเพศศึกษา
2. นักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีทัศนคติต่อการสอนเพศศึกษาต่างกัน โดยที่นักเรียน ชายมีทัศนคติต่อการสอนเพศศึกษาดีกว่านักเรียนหญิง

วาสนา ศิลากร (2520 : 79) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ทัศนคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่สามในจังหวัดลำปางที่มีต่อการสอนเพศศึกษา จากผลการวิจัยพบว่า นักเรียนยังมีความรู้ เกี่ยวกับเพศศึกษายังไม่ดีพอ นักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อการสอนเพศศึกษา นักเรียนชายมีทัศนคติ ต่อการจัดสอนเพศศึกษาดีกว่านักเรียนหญิง บิดามารดาของนักเรียนที่มีอาชีพต่างกันมีทัศนคติ ต่อการสอนเพศศึกษาไม่แตกต่างกัน นักเรียนที่อยู่ในชุมชนที่ก่อให้เกิดปัญหาทางเพศ มีทัศนคติ ที่ดีต่อการสอนเพศศึกษามากกว่านักเรียนที่ไม่ได้อยู่ในชุมชนที่จะเกิดปัญหาทางเพศ

ถวัลย์ รักศีล (สมาคมวางแผนครอบครัวแห่งประเทศไทย. 2526 : 18 ; อ้างอิงมาจาก ถวัลย์ รักศีล. 2520) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับทัศนคติของครูโรงเรียนราษฎร์ในระดับมัธยมศึกษา ตอนปลายที่มีต่อการนำเพศศึกษามาสอนในโรงเรียน จากผลการวิจัยพบว่าครูมีทัศนคติสนับสนุน จัดให้มีการสอนเพศศึกษาในโรงเรียน และพบว่าผู้ปกครองของนักเรียนโรงเรียนราษฎร์ระดับ มัธยมศึกษาตอนปลาย ในกรุงเทพมหานคร สนับสนุนให้มีการจัดสอนเพศศึกษาในโรงเรียน

ปรียา อันตระกูล (2523 : 149 – 151) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ความรู้และเจตคติของนักเรียน มัธยมศึกษาตอนปลายในเขตกรุงเทพมหานคร ในด้านเพศศึกษาและการวางแผนครอบครัว โดย มีกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 925 คน ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. การศึกษาปัจจัยทางประชากร พบว่า เพศมีผลต่อการมีความรู้เรื่องเพศศึกษา กล่าวคือ นักเรียนหญิงมีความรู้เรื่องเพศศึกษามากกว่านักเรียนชาย แต่มีเจตคติด้านเพศศึกษาไม่แตกต่างกัน

2. การศึกษาปัจจัยทางเศรษฐกิจ พบว่า นักเรียนที่บิดามารดามีอาชีพและรายได้แตกต่างกัน มีความรู้ด้านเพศศึกษาแตกต่างกัน แต่มีเจตคติด้านเพศศึกษา และการวางแผนครอบครัวไม่แตกต่างกัน

3. ปัจจัยด้านสังคม พบว่า นักเรียนที่มีแผนกวิชาต่างกันมีความรู้ด้านเพศศึกษาต่างกัน กล่าวคือ นักเรียนที่เรียนแผนกวิทย์ มีความรู้ด้านเพศศึกษา และการวางแผนครอบครัวดีกว่า นักเรียนแผนกศิลป์ แต่นักเรียนทั้งสองแผนกมีเจตคติต่อเรื่องนี้ไม่แตกต่างกัน ส่วนนักเรียนที่นับถือศาสนา และมีที่พักอาศัยต่างกัน มีความรู้และเจตคติด้านเพศศึกษาและการวางแผนครอบครัวไม่แตกต่างกัน

เรณู เจริญศรี (2525 : 67) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับเจตคติของนักเรียนอาชีวศึกษาชาย และนักเรียนอาชีวศึกษาหญิง ชั้นปีที่ 3 ในกรุงเทพมหานคร ที่มีต่อความสัมพันธ์ระหว่างชาย และหญิง พบว่า นักศึกษาอาชีวชายมีเจตคติเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างชายหญิง แตกต่างจากนักเรียน อาชีวศึกษาหญิง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

จกมล นาหิรัญ (2525 : 120 – 123) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับ ความสนใจทางด้านเพศศึกษา ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนทดลอง กรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 434 คน ผลการวิจัยพบว่า

1. นักเรียนมีความสนใจด้านเพศศึกษาในระดับปานกลาง โดยสนใจหมวดชีวิตครอบครัวเป็นอันดับหนึ่ง และสนใจหมวดกิจกรรมที่ให้ความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษาเป็นอันดับสุดท้าย

2. นักเรียนสนใจหัวข้อเรื่องการมีความรักมากที่สุด รองลงมาสนใจหัวข้อการสืบพันธุ์ของมนุษย์ วิธีการที่จะทำให้ครอบครัวมีความสุข การมีประจำเดือน การมีน้ำอสุจิ และกะเทยตามลำดับ

วรุณี วงศ์วิเชียร (2524 : 101 – 109) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับเจตคติต่อการตัดสินใจเกี่ยวกับชีวิตครอบครัวของนักศึกษาที่นับถือพุทธศาสนาและศาสนาอิสลามที่เรียนและไม่เรียนประชากรศึกษาในสถาบันผลิตครูภาคใต้ โดยใช้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 200 คน ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาที่นับถือพุทธศาสนามีเจตคติต่อการตัดสินใจเกี่ยวกับชีวิตครอบครัวไปในเชิงบวกมากกว่านักศึกษาที่นับถือศาสนาอิสลาม นักศึกษาที่นับถือพุทธศาสนาที่เรียนประชากรศึกษามีเจตคติต่อเรื่องนี้ไป ในเชิงบวกมากกว่า นักศึกษาที่นับถือพุทธศาสนาที่ไม่ได้เรียนประชากรศึกษา

แต่นักเรียนที่นับถือศาสนาอิสลามที่เรียนและไม่ได้เรียนประชากรศึกษา มีเจตคติต่อการตัดสินใจเกี่ยวกับชีวิตครอบครัวไปในเชิงบวกไม่แตกต่างกัน

รักวงศ์ โพธิสาร (สุนทรทิพย์ พลปรีชา. 2526 : 25 ; อ้างอิงมาจาก รักวงศ์ โพธิสาร. 2524 : 35) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงทัศนคติด้านเพศศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเบญจมราชรังสฤษฎิ์ จังหวัดฉะเชิงเทรา ใช้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 60 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 30 คน เป็นนักเรียนชาย 15 คน นักเรียนหญิง 15 คน โดยจัดให้มีการสอนเพศศึกษาในเวลา 10 ชั่วโมง แล้ววัดเจตคติด้านเพศศึกษาของนักเรียน ผลการวิจัยพบว่า

1. นักเรียนชาย และนักเรียนหญิงกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีแนวโน้มเจตคติทางบวกต่อการสอนเพศศึกษา
2. นักเรียนกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม มีการเปลี่ยนแปลงเจตคติต่อเพศศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
3. นักเรียนชาย และนักเรียนหญิงกลุ่มทดลองมีการเปลี่ยนแปลงเจตคติภายหลังการสอน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ระวีวรรณ วุฒิปะสิทธิ์ (2526 : 118) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับความรู้ เจตคติ และประสบการณ์เกี่ยวกับเรื่องเพศของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่มีพ่อแม่แยกกันอยู่ หย่าขาดกัน และฝ่ายใดหรือทั้งสองฝ่ายถึงแก่กรรม จะมีเจตคติเกี่ยวกับเรื่องเพศในทางที่เห็นด้วย

อรุณ ปาละโค (2527 : 51 – 54) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับเจตคติในเรื่องเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ในจังหวัดขอนแก่น และมหาสารคาม จากผลการวิจัย พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีเจตคติในเรื่องเพศอยู่ในระดับกลาง และจากผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบพบว่า นักเรียนหญิงมีเจตคติไปในทางนิมานมากกว่านักเรียนชายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($t = 79.929$) และนักเรียนที่มีภูมิลำเนาในเมืองมีเจตคติในเรื่องเพศไปในทางนิมานมากกว่านักเรียนที่มีภูมิลำเนานอกเมือง

อดิรัตน์ วัฒนไพสิน (2527 : 120) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับเจตคติและพฤติกรรมทางเพศของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาเขตประสานมิตร จำนวน 258 คน ทั้งชายและหญิง ผลการวิจัยพบว่า นิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีเจตคติทางเพศ (ซึ่งหมายถึงความรู้สึกความเห็นของนิสิตเกี่ยวกับเรื่องเพศ และปฏิกิริยาแสดงออกของนิสิตเรื่องเพศ) อยู่ในระดับปานกลาง 8 ด้าน (ได้แก่ ด้านความพึงพอใจเรื่องเพศ ความรู้สึกทางเพศ ความประหม่าทางเพศการมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงาน ความอยากรู้อยากเห็นทางเพศ รักร่วมเพศ

การตรวจสอบการเผยแพร่เรื่องเพศและด้านสุขอนามัยทางเพศ) และมีเจตคติเชิงนิมาน (ทางบวก) 2 ด้าน (ได้แก่ ความรู้สึกผิดในเรื่องเพศ และด้านการคุมกำเนิดและการทำแท้ง)

ผกาพันธ์ ชนะภัย (2528 : 58 – 61) ได้ทำการวิจัยเรื่องการศึกษาเจตคติทางเพศของนักเรียนหญิงในโรงเรียนสตรีกับโรงเรียนสหศึกษา ในกรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนหญิงในโรงเรียนสตรีและโรงเรียนสหศึกษามีเจตคติในเรื่องเพศไม่แตกต่างกัน

อรรช ปิตานนท์ (2528 : 36 – 40) ได้ทำการวิจัยโดยการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องเพศ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ในภาคตะวันออกเฉียงใต้ โดยกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 ของโรงเรียนในภาคตะวันออกเฉียงใต้ จำนวน 450 คน โดยศึกษาในด้านการวางตัวต่อเพศตรงข้าม ด้านการเลือกคู่ครอง ด้านการสมรส ด้านการวางแผนครอบครัว ด้านสุขภาพปฏิบัติในเรื่องเพศ ด้านความสัมพันธ์ระหว่างชายหญิง ด้านการระบายอารมณ์ทางเพศ และด้านอื่น ๆ ที่เกี่ยวกับเรื่องเพศ ผลการวิจัยพบว่า

1. นักเรียนชายมีความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องเพศเป็นไปในทางบวก 6 ด้าน โดยด้านความสัมพันธ์ระหว่างชายหญิง และด้านการระบายอารมณ์ทางเพศ มีความคิดเห็นในระดับเป็นกลาง
2. นักเรียนหญิงมีความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องเพศเป็นไปในทางบวก 7 ด้าน โดยด้านการระบายอารมณ์ทางเพศมีความคิดเห็นในระดับเป็นกลาง
3. การเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักเรียนชายและนักเรียนหญิง พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 6 ด้าน และไม่แตกต่างกัน 2 ด้าน คือ ด้านการเลือกคู่ครอง และด้านอื่น ๆ ที่เกี่ยวกับเรื่องเพศ

สุชิน บัวงาม (2528 : 95 – 102) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับเจตคติของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา ที่มีต่อความรู้เรื่องเพศ ผลการวิจัยพบว่า

1. นักศึกษาทั้งหมดมีเจตคติที่ดีต่อความรู้เรื่องเพศ
2. นักศึกษาที่มีเพศ พื้นฐานความรู้เดิม อาชีพของบิดา อาชีพของมารดา ภูมิลำเนา การศึกษาของบิดา การศึกษาของมารดา ที่แตกต่างกัน มีเจตคติต่อความรู้เรื่องเพศไม่แตกต่างกัน
3. นักศึกษาวิชาเอกสุขศึกษามีเจตคติต่อความรู้เรื่องเพศดีกว่านักศึกษาวิชาเอกพลศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
4. นักศึกษาที่เคยเรียนวิชาเพศศึกษามีเจตคติต่อความรู้เรื่องเพศดีกว่านักศึกษาที่ไม่เคยเรียนวิชาเพศศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5. แหล่งความรู้เรื่องเพศแก่นักศึกษาเรื่องตามลำดับความสำคัญ จากมากที่สุดถึงน้อยที่สุด ได้แก่ หนังสือหรือสิ่งพิมพ์อื่น ๆ ครู-อาจารย์ เพื่อน ภาพยนตร์ โทรทัศน์หรือวิดีโอ หนังสือพิมพ์ แพทย์ บิดามารดา แผ่นภาพโฆษณา วิทยุ และญาติพี่น้อง

วิมลรัตน์ จงเจริญ (2529 : 98) ศึกษาความรู้ เจตคติ ต่อเรื่องเพศและการปฏิบัติของบิดามารดาในการให้เพศศึกษาแก่นุตรวัยรุ่น ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 พบว่าครอบครัวที่มีรายได้สูง จะมีการให้เพศศึกษามากกว่าครอบครัวที่มีรายได้ต่ำ

วิวรรณ รอนนุชิต (2529 : 77 – 83) ได้ทำการวิจัยโดยการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับเพศศึกษาระหว่างนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามกับโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 2 โดยกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 720 คน เป็นชาย 360 คน หญิง 360 คน ผลการวิจัยพบว่า

1. นักเรียนชายและนักเรียนหญิง โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม มีความคิดเห็นเกี่ยวกับเพศศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนหญิงมีความคิดเห็นเกี่ยวกับเพศศึกษาถูกต้องในระดับมาก ส่วนนักเรียนชายถูกต้องในระดับปานกลาง

2. นักเรียนชายและนักเรียนหญิงโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา มีความคิดเห็นเกี่ยวกับเพศศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. นักเรียนชายโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามและนักเรียนชายในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา มีความคิดเห็นเกี่ยวกับเพศศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนชายโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามมีความคิดเห็นเกี่ยวกับเพศศึกษาถูกต้องในระดับปานกลาง ส่วนนักเรียนชายโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา มีความคิดเห็นถูกต้องในระดับมาก

4. นักเรียนหญิงโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามและนักเรียนหญิงโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา มีความคิดเห็นเกี่ยวกับเพศศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ชวนชม สกนธวัฒน์ และคนอื่น ๆ (2530 : 27) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับความรู้ เจตคติ และการปฏิบัติเกี่ยวกับเพศของวัยรุ่น ซึ่งเป็นนักเรียนอาชีวในจังหวัดขอนแก่น ผลการวิจัย พบว่ากลุ่มวัยรุ่น ร้อยละ 82.1 ยอมรับว่าตนเองไม่รังเกียจผู้ที่มีเพศสัมพันธ์มาแล้ว ร้อยละ 48.2 ของนักเรียนชายยอมรับว่าไม่รังเกียจหญิงที่เคยมีเพศสัมพันธ์กับคนอื่นมาแล้ว ร้อยละ 40.2 เห็นว่าพรหมจรรย์ของหญิงที่จะมาเป็นคู่ชีวิตของตนไม่ใช่สิ่งสำคัญ นักเรียนร้อยละ 45.6 เห็นว่านักเรียนหญิงที่มีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานไม่ใช่เรื่องแปลกแต่อย่างใดและไม่เป็นเรื่องเสียหาย

วสันต์ นาวเหนียว (2530 : 66 – 67) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับความคิดเห็นของผู้อำนวยการการประถมศึกษาจังหวัดและหัวหน้าการประถมศึกษาอำเภอ ที่มีต่อเพศศึกษาในระดับประถมศึกษา โดยกลุ่มตัวอย่างเป็นผู้อำนวยการการประถมศึกษาจังหวัด จำนวน 66 คน หัวหน้าการประถมศึกษาอำเภอ จำนวน 277 คน จากเขตการศึกษา 12 เขต ผลการวิจัยพบว่า

1. ผู้อำนวยการการประถมศึกษาจังหวัดและหัวหน้าการประถมศึกษาอำเภอมีความคิดเห็นต่อเพศศึกษาในระดับประถมศึกษา ในระดับที่เห็นด้วย
2. ผู้อำนวยการการประถมศึกษาจังหวัดและหัวหน้าการประถมศึกษาอำเภอมีความคิดเห็นต่อเพศศึกษาในระดับประถมศึกษา ไม่แตกต่างกัน
3. ผู้อำนวยการการประถมศึกษาจังหวัดที่มีอายุ ประสบการณ์ในการทำงาน ระดับการศึกษา และพื้นฐานวิชาเอกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อเพศศึกษาในระดับประถมศึกษา ไม่แตกต่างกัน
4. หัวหน้าการประถมศึกษาอำเภอที่มีอายุ ประสบการณ์ในการทำงาน และพื้นฐานวิชาเอกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อเพศศึกษา ในระดับประถมศึกษา ไม่แตกต่างกัน
5. หัวหน้าการประถมศึกษาอำเภอที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีความคิดเห็นต่อเพศศึกษาในระดับประถมศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยหัวหน้าที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรีมีความคิดเห็นด้วยมากกว่าหัวหน้าที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรี และต่ำกว่าปริญญาตรี แต่ไม่พบความแตกต่างระหว่างหัวหน้าที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรี และต่ำกว่าปริญญาตรี

สุทัศน์ จินแพทย์ (2531 : 56 – 58) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับเจตคติในเรื่องเพศและความต้องการที่จะศึกษาในเรื่องเพศของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จังหวัดกาญจนบุรี โดยใช้กลุ่มตัวอย่างคือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 390 คน ผลการวิจัยพบว่านักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีเจตคติในเรื่องเพศในทางนิมาน และมีความต้องการที่จะศึกษาในเรื่องเพศในระดับมากนักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีเจตคติในเรื่องเพศไม่แตกต่างกัน แต่มีความต้องการที่จะศึกษาในเรื่องเพศแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนชายมีความต้องการที่จะศึกษาในเรื่องเพศมากกว่านักเรียนหญิง ส่วนนักเรียนที่มีสถานที่ตั้งของโรงเรียนต่างกันมีเจตคติในเรื่องเพศและความต้องการที่จะศึกษาในเรื่องเพศไม่แตกต่างกัน

บุหงา สัมปชชิต (2531 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับการสอนเพศศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษาตามความเห็นและความต้องการของครูและนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดกรมสามัญศึกษาในเขตชั้นใน กรุงเทพมหานคร ผลการวิจัย พบว่า โรงเรียนมัธยมศึกษา ยังให้ความสำคัญต่อวิชาเพศศึกษาค่อนข้างน้อย เนื้อหาวิชาที่เกี่ยวข้องกับเพศศึกษาและที่เป็น

ประโยชน์ต่อนักเรียนยังมีค่อนข้างน้อยวิธีสอนที่โรงเรียนใช้อยู่เป็นวิธีบรรยายเป็นส่วนใหญ่ การใช้สื่อทันสมัย การให้นักเรียนศึกษาด้วยตนเองยังมีน้อย ทั้งนักเรียนและครูต่างก็เห็นว่าโรงเรียนควรเพิ่มเนื้อหาที่สำคัญและใช้วิธีสอนใหม่ ๆ แปลก ๆ ที่เพิ่มประสบการณ์ตรงให้นักเรียนได้กว้างขวางยิ่งขึ้น

เพศและระดับชั้นของนักเรียนมีใช้ตัวแปรที่ทำให้ความต้องการในด้านเนื้อหาของหลักสูตร และวิธีสอนของนักเรียนแตกต่างกันไป จะมีบ้างในบางประเด็นปลีกย่อยเท่านั้น ผู้วิจัยได้เสนอแนะโครงการสอนเพศศึกษาแก่โรงเรียนมัธยมศึกษาไว้ด้วย

ปราโมทย์ ปานกำเนิด (2531 : 68 – 69) ได้ทำการวิจัยโดยการเปรียบเทียบเจตคติเกี่ยวกับการสอนเพศศึกษาที่บ้านของผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาเป็นผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดกรมสามัญศึกษา ปีการศึกษา 2530 ในจังหวัดปทุมธานี จำนวนทั้งสิ้น 545 คน เป็นชาย 275 คน เป็นหญิง 270 คน ผลการวิจัยพบว่า ผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีเจตคติที่เห็นด้วยต่อการสอนเพศศึกษาที่บ้าน ผู้ปกครองที่มีระดับการศึกษาต่างกัน จะมีเจตคติต่อการสอนเพศศึกษาที่บ้านต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังนี้คือ ผู้ปกครองที่มีการศึกษาระดับอนุปริญญา มีเจตคติต่อการสอนเพศศึกษาที่บ้านสูงกว่าผู้ปกครองที่มีการศึกษต่ำกว่าระดับประถม

ชวนีย์ จันทร์น้อย (2533 : ก) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศและเจตคติของนักเรียนวัยรุ่น :กรณีศึกษาพฤติกรรมรักร่วมเพศ เขตการศึกษา 6 ผลการวิจัย พบว่า นักเรียนที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ มีร้อยละ 3.3 ของนักเรียนทั้งหมด พบในนักเรียนชายร้อยละ 1.2 นักเรียนหญิงร้อยละ 2.1 และนักเรียนที่มีแนวโน้มสูงที่จะเกิดพฤติกรรมรักร่วมเพศ มีร้อยละ 19.9 ของนักเรียนทั้งหมด เป็นนักเรียนชายร้อยละ 9.0 นักเรียนหญิงร้อยละ 10.9

ยุพิน รุ่งแจ้ง (2533 : 106 – 118) ได้ทำการวิจัยโดยการวิเคราะห์การจัดหลักสูตรเพศศึกษา ระดับมัธยมศึกษาตอนปลายสายสามัญศึกษา ผลการวิจัย พบว่า หลักสูตรเพศศึกษาที่ใช้อยู่ในปัจจุบันมีวัตถุประสงค์ที่ยังไม่ครอบคลุมในเรื่องการเรียนรู้โทษ และอันตรายจากการประพฤติผิดทางเพศ การมีเจตคติที่ดีงามต่อเรื่องเพศการยอมรับว่าเรื่องเพศเป็นเรื่องธรรมชาติและความอดทนรอได้ในพฤติกรรมทางเพศ ปัญหาที่พบในการสอนคือรายละเอียดในบทเรียนมีน้อย เวลาการสอนมีน้อยครูขาดความรู้และประสบการณ์ในการสอน

คันสนีย์ วงศาโรจน์ (2537 : 98 – 112) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับปัญหาและความต้องการของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 กลุ่ม 4 กรุงเทพมหานคร กับหลักสูตรครอบครัวศึกษา จากกลุ่มตัวอย่างนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 333 คน ผลการวิจัย พบว่า ต้องการเรียนรู้ในเรื่องปัญหาการเปลี่ยนแปลงของร่างกาย เช่น การเป็นสิ่ว การมีกลิ่นตัว การเปลี่ยนแปลงของ

อวัยวะ ปัญหาการปรับตัวให้เข้ากับเพื่อน ครู อาจารย์ เพื่อนต่างเพศ การควบคุมอารมณ์ ปัญหาการหาทางออกเมื่อมีความต้องการทางเพศ ส่วนในเรื่องหลักสูตรควรจะมีการเพิ่มเติมในเรื่อง โทษของการทำแท้ง การเลือกคู่ครอง และปัญหาความต้องการทางเพศสัมพันธ์ ซึ่งเป็นเนื้อหาที่สอนในชั้นมัธยมศึกษาตอน ปลาย ที่ควรนำมาสอนในชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นด้วย

จิราพร มงคลประเสริฐ (2539 : 98 – 102) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับผลของการใช้แผนการสอนเพศศึกษาต่อความรู้ เจตคติ และสุขปฏิบัติทางเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จังหวัดน่าน โดยใช้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 78 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 39 คน และกลุ่มควบคุม 39 คน กลุ่มทดลองจะได้รับการสอนโดยใช้บทเรียนโปรแกรมที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยกิจกรรมเน้นการบรรยายการอภิปรายกลุ่ม และการเล่นเกม ส่วนกลุ่มควบคุมจะได้รับการสอนเพศศึกษาตามปกติ ผลการวิจัยพบว่า หลังการทดลอง 1 สัปดาห์ และ 4 สัปดาห์ กลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยความรู้ เจตคติ และสุขปฏิบัติทางเพศสูงกว่าก่อนการทดลอง และสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ปรางพร พงษ์ประเสริฐ (2539 : 53) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับความรู้ และทัศนคติในเรื่องเพศ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร ผลการวิจัย พบว่า ความรู้ในเรื่องเพศระหว่างนักเรียนชายกับนักเรียนหญิง พบว่า ความรู้ในเรื่องเพศ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

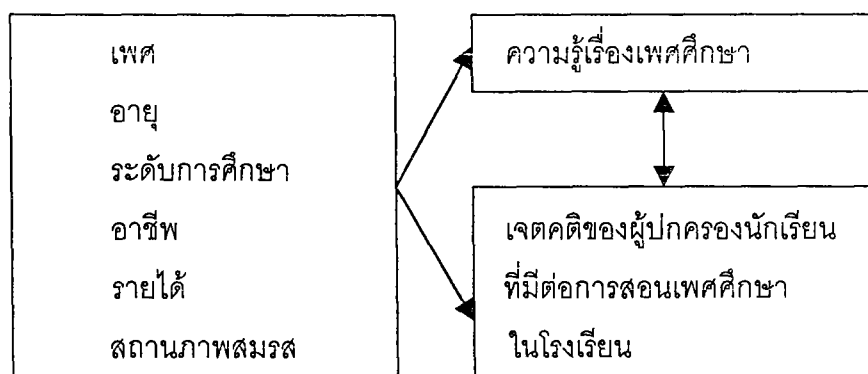
กัญชลิ ศรพรหม (2541 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับเจตคติต่อการสอนเพศศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดลพบุรี ผลการวิจัย พบว่า

1. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดลพบุรี มีเจตคติอยู่ในระดับที่ไม่ดีต่อการสอนเพศศึกษา
2. นักเรียนชายและนักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดลพบุรี มีเจตคติต่อการสอนเพศศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
3. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดลพบุรี ที่บิดามีการศึกษาต่างกัน มีเจตคติต่อการสอนเพศศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนระดับการศึกษาของมารดาที่มีการศึกษาต่างกัน มีเจตคติต่อการสอนเพศศึกษาไม่แตกต่างกัน .05

4. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดลพบุรี ที่บิดามารดามีอาชีพต่างกัน มีการอบรมเลี้ยงดูต่างกัน และลักษณะการอยู่ร่วมกันของครอบครัว ต่างกัน มีเจตคติต่อการสอนเพศศึกษาไม่แตกต่างกัน

จากการวิจัยต่าง ๆ ทั้งในประเทศและในต่างประเทศจะเห็นได้ว่า บุคคลในอาชีพต่าง ๆ ทั้งที่เกี่ยวข้องกับสถาบันการศึกษาและไม่เกี่ยวข้องกับการศึกษา รวมทั้งผู้ปกครอง และตัวนักเรียนเอง ส่วนมากแล้วต่างมีเจตคติที่ดีต่อการสอนเพศศึกษา และต้องการให้มีการสอนเพศศึกษา ในสถานศึกษาด้วย โดยให้สอนสอดแทรกไปกับวิชาต่าง ๆ ให้เหมาะสมกับวุฒิภาวะของผู้เรียน ซึ่งผู้สอนควรเป็นผู้มีความรู้ในเรื่องเพศศึกษาเป็นอย่างดี ได้แก่ แพทย์ พยาบาล และครู และคิดว่าควรจะเพิ่มเนื้อหาในหลักสูตรให้มากขึ้น และการสอนเพศศึกษาในสถานศึกษานั้นควร จะได้รับความร่วมมือจากผู้ปกครองและชุมชน ซึ่งความรู้และเจตคติในเรื่องเพศของผู้ปกครองจะ สัมพันธ์กับความรู้และเจตคติในเรื่องเพศของลูกด้วย นอกจากนี้ยังพบว่า ความรู้และเจตคติใน เรื่องเพศมักจะแตกต่างกัน ตามตัวแปรเหล่านี้ได้แก่ เพศ อายุ อาชีพ สภาพแวดล้อม สถานศึกษา ศาสนา และเชื้อชาติ

จากผลการศึกษาเอกสารดังกล่าวมาแล้ว ผู้วิจัยสามารถเขียนกรอบแนวคิดในการวิจัย ดังปรากฏตามภาพประกอบ 2



ภาพประกอบ 2 แสดงกรอบแนวคิดในการวิจัย

สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า

1. ผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนราชวินิต มัธยม กรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร ที่มีเพศต่างกัน จะมีความรู้ต่อการสอนเพศศึกษาแตกต่างกัน

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) เพื่อศึกษาเกี่ยวกับความรู้และเจตคติของผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนราชวินิต มัธยม กรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร ที่มีต่อการสอนการศึกษาในโรงเรียน ซึ่งมีวิธีดำเนินการตามลำดับดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นผู้ปกครองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนราชวินิต มัธยม กรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร จำนวน 440 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นผู้ปกครองนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนราชวินิต มัธยม กรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2542 เลือกกลุ่มตัวอย่างโดยการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) โดยกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างจากตารางเครซี และมอร์แกน (Krejcie and Morgan. 1970 : 608 – 609) จากจำนวนประชากร 440 คน ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 205 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

ลักษณะของเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อสอบถามความรู้และเจตคติของผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนราชวินิต มัธยม กรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร ที่มีต่อการสอนเพศศึกษา ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามข้อมูลส่วนตัวของผู้ปกครองนักเรียนตามตัวแปรที่ศึกษา ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ และสถานภาพสมรส ซึ่งเป็นแบบสำรวจรายการ (Check List)

ตอนที่ 2 เป็นแบบทดสอบวัดความรู้เกี่ยวกับเนื้อหา ผู้สอน และวิธีสอนเพศศึกษา ซึ่งมีลักษณะเป็นคำถามให้ผู้ปกครองเลือกตอบ (Multiple Choices) แต่ละข้อจะมี 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ

ตอนที่ 3 แบบสอบถามวัดเจตคติในเชิงบวก และเชิงลบ ซึ่งมีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ คือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง โดยมีทั้งเจตคติทางบวก และทางลบ จำนวน 20 ข้อ

ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยดำเนินการสร้างแบบทดสอบและแบบสอบถามตามขั้นตอนต่าง ๆ ดังนี้

1. ศึกษาเอกสาร วารสาร ตำรา และงานวิจัยเกี่ยวกับเพศศึกษา เพื่อเป็นแนวทางในการค้นคว้า
2. ศึกษาหลักเกณฑ์และวิธีการสร้างเครื่องมือจากเอกสาร ตำรา ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเพศศึกษา เพื่อนำมาปรับปรุง และสร้างแบบสอบถาม
3. สร้างแบบทดสอบ และแบบสอบถามโดยมีเนื้อหาครอบคลุมเกี่ยวกับความรู้ และเจตคติเกี่ยวกับเพศศึกษา ได้แบบทดสอบความรู้ จำนวน 60 ข้อ และแบบสอบถามเจตคติ จำนวน 60 ข้อ
4. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้น ให้คณะกรรมการที่ปรึกษา และไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความเชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน ตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหาแล้ว ได้แบบทดสอบวัดความรู้ จำนวน 42 ข้อ แบบสอบถามเจตคติ จำนวน 46 ข้อ
5. นำแบบทดสอบและแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้ (Try Out) กับผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสันติราษฎร์วิทยาลัย จำนวน 50 ท่าน และนำข้อมูลมาทำการวิเคราะห์หาคุณภาพได้แบบทดสอบวัดความรู้ จำนวน 20 ข้อ แบบสอบถามวัดเจตคติ จำนวน 20 ข้อ

เกณฑ์การให้คะแนน

การให้คะแนนในการตอบแบบสอบถาม และแบบทดสอบด้านความรู้ และเจตคติของผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนราชวินิต มัธยม กรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร ที่มีต่อการสอนเพศศึกษา ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย ผู้วิจัยได้กำหนดไว้ดังนี้

1. คะแนนของแบบทดสอบความรู้เกี่ยวกับเนื้อหา ผู้สอนและวิธีสอนเพศศึกษา ผู้วิจัยได้กำหนดเกณฑ์การให้คะแนนแก่ผู้ปกครองที่ตอบแบบสอบถามในแต่ละข้อ โดยตอบถูกให้ 1 คะแนน ตอบผิดให้ 0 คะแนน

เกณฑ์การประเมินผลความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษา โดยแปรเป็น 5 ระดับ ดังนี้
(กรมวิชาการ. 2535 : 24)

ความรู้ระดับสูงมาก	หมายถึง	คะแนน 16.00 – 20.00 คิดเป็นร้อยละ 80.00 – 100.00
ความรู้ระดับสูง	หมายถึง	คะแนน 14.00 – 15.99 คิดเป็นร้อยละ 70.00 – 79.00
ความรู้ระดับปานกลาง	หมายถึง	คะแนน 12.00 – 13.99 คิดเป็นร้อยละ 60.00 – 69.00
ความรู้ระดับต่ำ	หมายถึง	คะแนน 10.00 – 11.99 คิดเป็นร้อยละ 50.00 – 59.00
ความรู้ระดับต่ำมาก	หมายถึง	คะแนน 0.00 – 9.99 คิดเป็นร้อยละ 0.00 – 49.00

2. คะแนนแบบสอบถามเจตคติเกี่ยวกับเพศศึกษา ผู้วิจัยได้กำหนดเกณฑ์การให้คะแนนแก่ผู้ปกครองที่ตอบแบบสอบถามแต่ละข้อไว้ดังนี้

ข้อความทางบวก จะให้คะแนนดังนี้

ข้อเลือก	คะแนน
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	5 คะแนน
เห็นด้วย	4 คะแนน
ไม่แน่ใจ	3 คะแนน
ไม่เห็นด้วย	2 คะแนน
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	1 คะแนน

ข้อความทางลบ จะให้คะแนนดังนี้

ข้อเลือก	คะแนน
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	1 คะแนน
เห็นด้วย	2 คะแนน
ไม่แน่ใจ	3 คะแนน
ไม่เห็นด้วย	4 คะแนน
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	5 คะแนน

หาค่าเฉลี่ยเพื่อทำการวิเคราะห์แปรผลระดับเจตคติเกี่ยวกับเพศศึกษา โดยมีเกณฑ์การประเมินระดับเจตคติ ดังนี้ (วิเชียร เกตุสิงห์. 2538 : 9)

	เกณฑ์	ระดับเจตคติ
ค่าเฉลี่ย	3.67 – 5.00	สูง
ค่าเฉลี่ย	2.34 – 3.66	ปานกลาง
ค่าเฉลี่ย	1.00 – 2.33	ต่ำ

การหาคุณภาพของเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามลำดับดังนี้

1. การหาความเที่ยงตรงตามเนื้อหา

1.1 นำแบบทดสอบความรู้และแบบสอบถามเจตคติเกี่ยวกับเรื่องเพศศึกษาที่สร้างเสร็จแล้วให้คณะกรรมการที่ปรึกษาปริญญาโทตรวจสอบแล้วนำมาแก้ไข

1.2 นำแบบทดสอบความรู้ที่แก้ไขปรับปรุงแล้วไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหา และความเหมาะสมทางภาษา โดยอาศัยดุลยพินิจของผู้เชี่ยวชาญเรียกว่า (Face Validity) พิจารณาเป็นรายข้อว่าแต่ละข้อคำถามนั้นมีความสอดคล้องกับสิ่งที่ต้องการวัด หรือไม่ โดยให้เกณฑ์กำหนดคะแนน ดังนี้ (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2531 : 124)

- +1 เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามนั้นมีความสอดคล้องกับสิ่งที่ต้องการวัด
- 0 เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อคำถามนั้นมีความสอดคล้องกับสิ่งที่ต้องการวัดหรือไม่
- 1 เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามนั้นไม่มีความสอดคล้องกับสิ่งที่ต้องการวัด

บันทึกผลการพิจารณาความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญแต่ละข้อแล้วนำไปหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับสิ่งที่ต้องการวัด โดยผู้วิจัยจะเลือกข้อคำถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 0.5 หรือมากกว่า ซึ่งแสดงว่าข้อคำถามนั้นมีความเที่ยงตรงตามเนื้อหา ส่วนข้อคำถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องน้อยกว่า 0.5 ผู้วิจัยจะตัดออก ซึ่งปรากฏว่าแบบทดสอบวัดความรู้เกี่ยวกับการสอนเพศศึกษา จำนวน 60 ข้อ มีแบบทดสอบที่มีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา

42 ข้อ และแบบสอบถามวัดเจตคติเกี่ยวกับเพศศึกษา จำนวน 60 ข้อ มีข้อความที่มีความเที่ยงตรง เนื้อหา 46 ข้อ

2. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว ไปทดลองใช้ (Try-out) กับผู้ปกครองนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสันติราษฎร์วิทยาลัย จำนวน 50 ท่าน นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนก และหาค่าความเชื่อมั่นต่อไป

3. หาค่าความยากง่าย (Difficulty) ของแบบทดสอบความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษามา วิเคราะห์หาค่าความยากง่ายเป็นรายข้อ (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2531 : 136) เลือกข้อที่มีค่าความยากง่ายอยู่ระหว่าง 0.5 – 0.8 จากจำนวน 42 ข้อ ใช้งานได้ 20 ข้อ

4. หาค่าอำนาจจำแนกของเครื่องมือวิจัย

4.1 แบบทดสอบความรู้ เกี่ยวกับเรื่องเพศศึกษา หาค่าอำนาจจำแนกโดย วิเคราะห์ค่าสหสัมพันธ์แบบพอยท์ไบซีเรียล (Point Biserial Correlation) ซึ่งเป็นค่าสหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนรวมทั้งฉบับ แล้วเลือกข้อที่มีอำนาจจำแนกสูงไว้ก่อนได้แบบทดสอบวัดความรู้ จำนวน 20 ข้อ ได้ค่าอำนาจจำแนก 0.28 ถึง 0.60

4.2 แบบสอบถามเจตคติเกี่ยวกับเรื่องเพศศึกษา หาค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ โดยนำมาหาค่าสหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนรวมทั้งฉบับ (Corrected Item to Total Correlation) และเลือกข้อที่มีอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป (สุณี รักษาเกียรติศักดิ์. 2539 : 117) จากจำนวนแบบสอบถาม 46 ข้อ เมื่อนำไปหาค่าอำนาจจำแนก แล้วได้แบบสอบถามจำนวน 20 ข้อ ที่มีค่าอำนาจจำแนก 2.20 – 5.40

5. การหาค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือ

5.1 นำแบบทดสอบความรู้ที่มีความยากง่าย และมีค่าอำนาจจำแนกที่ใช้ได้มาหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยใช้สูตร KR – 20 (Kuder – Richardson Formula 20) (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2528 : 168 – 169) ได้ค่าความเชื่อมั่น 0.80

5.2 หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามเจตคติเกี่ยวกับเพศศึกษา จำนวน 20 ข้อ นำมาหาค่าความเชื่อมั่น โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha-Coefficient) ของครอนบัค (Cronbach. 1970 : 161) ได้ค่าความเชื่อมั่น 0.83

วิธีดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลมาทำการศึกษา ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. ติดต่อขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ถึงผู้อำนวยการโรงเรียนราชวินิต มัธยม เป็นกลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถาม เพื่ออนุญาต ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล

2. ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยนำแบบสอบถามให้ผู้ปกครองนักเรียน ในวันที่มีการประชุมผู้ปกครอง ในวันที่ 24 ธันวาคม 2542 ได้มาจำนวน 205 ฉบับ คิดเป็น ร้อยละ 100 จากนั้นนำข้อมูลไปวิเคราะห์

วิธีจัดการกับข้อมูล

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้คอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูป เอส พี เอส เอส พี ซี (SPSS⁺/FW) (Statistical Package for The Social Sciences/Personal Computer Plus Version 6.0/ For Windows) โดยมีขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. คัดเลือกแบบสอบถามที่สมบูรณ์ นำมาตรวจสอบให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ นำมาลงรหัส เพื่อทำการวิเคราะห์ต่อไป

2. วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ มีขั้นตอนดังนี้

2.1 แบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามนำมาวิเคราะห์แจกแจง ความถี่และค่าร้อยละ แล้วนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง

2.2 แบบทดสอบความรู้ และแบบสอบถามเจตคติเกี่ยวกับเรื่องเพศศึกษา จำแนก ตามตัวแปรที่ศึกษานำมาวิเคราะห์ โดยหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าคะแนนความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S) นำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง

2.3 เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยทางด้านความรู้ และเจตคติเกี่ยวกับเรื่องเพศศึกษา จำแนกตามเพศและอายุ โดยการทดสอบค่าที (t-test) เพื่อทดสอบสมมติฐาน ข้อที่ 1, 2, 3 และข้อที่ 4

2.4 เปรียบเทียบความแตกต่างทางด้านความรู้ และเจตคติเกี่ยวกับเรื่องเพศศึกษา จำแนกตามรายได้ ระดับการศึกษา อาชีพ โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางด้านเดียว (One Way Analysis of Variance) เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อที่ 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11 และ 12 หาก ผลการทดสอบ พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงจะทดสอบความแตกต่าง ของคะแนนเฉลี่ยเป็นรายคู่ โดยใช้วิธีนิวแมน – คูลส์ (New – Keuls Method)

2.5 หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนความรู้อีกกับเจตคติเกี่ยวกับเรื่องเพศศึกษาของผู้ปกครองนักเรียน โดยใช้สูตรสหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อที่ 13

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติพื้นฐาน ได้แก่

1.1 หาค่าร้อยละโดยใช้สูตร (ประกอบ กรรณสูตร. 2528 : 73)

$$P = \frac{f}{n} \times 100$$

เมื่อ P แทน ค่าร้อยละ

f แทน ความถี่ที่ต้องการแปลงให้เป็นร้อยละ

n แทน จำนวนความถี่ทั้งหมด

1.2 ค่าคะแนนเฉลี่ยโดยใช้สูตร (ชูศรี วงศ์รัตน์. 2537 : 40)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{n}$$

เมื่อ $\bar{X}$ แทน ค่าเฉลี่ย

$\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

n แทน จำนวนคน

1.3 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนโดยใช้สูตร (ชูศรี วงศ์รัตนะ. 2537 : 74)

$$S = \sqrt{\frac{n\sum X^2 - (\sum X)^2}{n(n-1)}}$$

เมื่อ S แทน ความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนน

$\sum X^2$ แทน ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง

$(\sum X)^2$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมดยกกำลังสอง

n แทน จำนวนคน

2. สถิติที่ใช้หาคุณภาพเครื่องมือ

2.1 การตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหา โดยอาศัยดุลยพินิจของผู้เชี่ยวชาญ เรียกว่า Face Validity ซึ่งสามารถตรวจสอบและวิเคราะห์ออกมาในเชิงปริมาณ หรือตัวเลข ดังนี้ (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2531 : 124)

2.1.1 หาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับลักษณะเนื้อหาเกี่ยวกับเพศศึกษา โดยนำเครื่องมือที่สร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจเนื้อหา แล้วแต่ละคนพิจารณาถึงความเห็นและให้คะแนน

- +1 เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามนั้นมีความสอดคล้องกับสิ่งที่ต้องการวัด
- 0 เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อคำถามนั้น มีความสอดคล้องกับสิ่งที่ต้องการวัดหรือไม่
- 1 เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามไม่มีความสอดคล้องกับสิ่งที่ต้องการวัด

2.1.2 นำคะแนนที่ได้มาแทนค่าในสูตร

$$IC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IC แทน ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับจุดประสงค์

$\sum R$ แทน ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเนื้อหาทั้งหมด

N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

2.2 การวิเคราะห์ความยากง่ายของแบบทดสอบความรู้ โดยใช้สูตร (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2531 : 136)

$$P = \frac{R}{N}$$

เมื่อ P แทน ค่าความยากของคำถามแต่ละข้อ
 R แทน จำนวนผู้ตอบถูกในแต่ละข้อ
 N แทน จำนวนผู้ตอบแบบทดสอบทั้งหมด

2.3 การวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบความรู้โดยหาค่าความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนรายข้อ และคะแนนรวม จากค่าดัชนีสหสัมพันธ์แบบพอยต์ไบซีเรียล โดยใช้สูตร (สุณี รักษาเกียรติศักดิ์, 2539 : 119)

$$r_{pbis} = \frac{\bar{Y}_p - \bar{Y}_q}{S_y \sqrt{pq}}$$

เมื่อ r_{pbis} แทน ค่าอำนาจจำแนกประจำข้อดัชนีสหสัมพันธ์แบบพอยต์ไบซีเรียล
 $\bar{Y}_p$ แทน ค่าเฉลี่ยของคะแนนรวมของผู้ปกครองกลุ่มที่ตอบข้อนั้นถูก
 $\bar{Y}_q$ แทน ค่าเฉลี่ยของคะแนนรวมของผู้ปกครองกลุ่มที่ตอบข้อนั้นผิด
 S_y แทน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนรวมทั้งหมด
 p แทน ค่าความยากของแบบทดสอบ (สัดส่วนของผู้ปกครองที่ตอบข้อนั้นถูก)
 q แทน ค่าความยากของแบบทดสอบข้อนั้น (สัดส่วนของนักศึกษาที่ตอบข้อนั้นผิด)

2.4 วิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น ของแบบทดสอบวัดความรู้ทั้งฉบับ ใช้สูตร KR₂₀ (Kuder – Richardson Formula 20) โดยใช้สูตร (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2528 : 168 – 169)

$$r_{tt} = \frac{n}{n-1} \left(\frac{S_t^2 - \sum pq}{S_t^2} \right)$$

เมื่อ r_{tt} แทน ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับ

n แทน จำนวนข้อของแบบทดสอบ

S_t^2 แทน ค่าความแปรปรวนของแบบทดสอบทั้งฉบับ

p แทน สัดส่วนของคนทำถูก

q แทน สัดส่วนของคนทำผิดในข้อหนึ่ง หรือ คือ $1 - p$

2.5 วิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามวัดเจตคติเกี่ยวกับเพศศึกษา โดยวิธีวิเคราะห์สหสัมพันธ์ (Correlation Analysis)
โดยหาค่าสหสัมพันธ์ของคะแนนรายข้อ และคะแนนรวมของกลุ่มตัวอย่าง (Item to Total Correlation) ซึ่งคำนวณโดยใช้สูตรดังนี้ (สุณี รักษาเกียรติศักดิ์. 2539 : 117)

$$R_{xy} = \frac{N\sum XY - \sum X \sum Y}{[N\sum X^2 - (\sum X)^2] [N\sum Y^2 - (\sum Y)^2]}$$

เมื่อ R_{xy} แทน สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร X กับตัวแปร Y

N แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่าง

$\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนรายข้อ (Item) ของกลุ่มตัวอย่าง

$\sum Y$ แทน ผลรวมของคะแนนรวม (Total) ของทั้งกลุ่มตัวอย่าง

$\sum XY$ แทน ผลรวมของผลคูณของคะแนน X และคะแนน Y

$\sum X^2$ แทน ผลรวมของกำลังสองของคะแนน X

$\sum Y^2$ แทน ผลรวมของกำลังสองของคะแนน Y

2.6 วิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามวัดเจตคติเกี่ยวกับเพศศึกษา โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) ของครอนบัค (Cronbach. 1970 : 161)

$$\alpha = \frac{k}{k-1} \left(1 - \frac{\sum S_i^2}{S_t^2} \right)$$

เมื่อ α แทน ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ

k แทน จำนวนข้อของแบบสอบถาม

S_i^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนนแต่ละข้อ

S_t^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนนของผู้ตอบแบบสอบถาม

$\sum S_i^2$ แทน ผลรวมของค่าความแปรปรวนเป็นรายข้อ

3. สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน

3.1 ทดสอบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยความรู้และเจตคติเกี่ยวกับเรื่องเพศศึกษาของกลุ่ม ตัวแปร 2 กลุ่ม ที่เป็นอิสระจากกันโดยใช้สูตร (t-test) เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อที่ 1, 2, 3, 4 โดยใช้สูตร (ชูศรี วงศ์รัตนะ. 2534 : 178 – 180)

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\frac{S_1^2}{n_1} + \frac{S_2^2}{n_2}}$$

$$df = \frac{\left(\frac{S_1^2}{n_1} + \frac{S_2^2}{n_2} \right)^2}{\frac{\left(\frac{S_1^2}{n_1} \right)^2}{n_1 - 1} + \frac{\left(\frac{S_2^2}{n_2} \right)^2}{n_2 - 1}}$$

เมื่อ t แทน ค่าใช้พิจารณา t-distribution

$\bar{X}_1, \bar{X}_2$ แทน คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2

S_1^2, S_2^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนนในกลุ่มตัวอย่างที่ 1 และกลุ่มที่ 2

n_1, n_2 แทน จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่างที่ 1 และกลุ่มที่ 2

S^2 แทน ความแปรปรวนร่วม (Pool Variance)

df แทน ชั้นแห่งความเป็นอิสระ (Degree of Freedom)

3.2 ทดสอบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยความรู้และเจตคติของตัวแปรมากกว่า 2 กลุ่ม โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way Analysis of Variance) เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อที่ 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11 และ 12 โดยใช้สูตร (ชูศรี วงศ์รัตน์. 2537 : 240)

$$F = \frac{MS_b}{MS_w}$$

เมื่อ F แทน ค่าที่ใช้ในการพิจารณา F-distribution

MS_b แทน Mean Square ระหว่างกลุ่ม

MS_w แทน Mean Square ภายในกลุ่ม

3.3 ถ้าหากผลการทดสอบค่าเอฟ (F-test) มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติจึงทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ โดยใช้วิธีนิวแมน – คูลส์ (Newman – Keuls Method) โดยใช้สูตร (ชูศรี วงศ์รัตน์. 2537 : 268)

$$q \cdot \sqrt{\frac{MS_w}{\tilde{n}}}$$

เมื่อ q แทน q-statistic จากตาราง

MS_w แทน Mean Square ภายในกลุ่ม

$\tilde{n}$ แทน จำนวนคะแนนในแต่ละกลุ่มตัวอย่างที่ไม่เท่ากัน

$$\text{โดยมี } \tilde{n} = \frac{k}{\frac{1}{n_1} + \frac{1}{n_2} + \dots + \frac{1}{n_k}}$$

เมื่อ k แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่าง

$n_1, n_2, \dots, n_k$ แทน จำนวนคะแนนในกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 1 ถึงกลุ่มตัวอย่างที่ k ตามลำดับ

3.4 หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์โดยวิธีของเพียร์สัน (Pearson Product – Moment Correlation Coefficient) ระหว่างคะแนนความรู้กับเจตคติเกี่ยวกับเพศศึกษาของผู้ปกครองนักเรียน เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อที่ 13 โดยใช้สูตร (ชูศรี วงศ์รัตนะ. 2537 : 322)

$$r_{xy} = \frac{N\sum XY - \sum X \sum Y}{\sqrt{[N\sum X^2 - (\sum X)^2] [N\sum Y^2 - (\sum Y)^2]}}$$

เมื่อ r_{xy} แทน สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์

$\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนชุด X

$\sum Y$ แทน ผลรวมของคะแนนชุด Y

$\sum X^2$ แทน ผลรวมของคะแนน X แต่ละตัวยกกำลังสอง

$\sum Y^2$ แทน ผลรวมของคะแนน Y แต่ละตัวยกกำลังสอง

$\sum XY$ แทน ผลรวมของผลคูณระหว่าง X และ Y

N แทน จำนวนคน

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลศึกษาค้นคว้า

ข้อตกลงเกี่ยวกับการวิเคราะห์และแปลผล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อให้มีความเข้าใจตรงกันในการแปลความหมายการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ต่าง ๆ แทนความหมายดังต่อไปนี้

n	แทน	จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง
$\bar{X}$	แทน	คะแนนเฉลี่ย
S	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
S^2	แทน	ความแปรปรวน
t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์การแจกแจงแบบที (t - distribution)
F	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์การแจกแจงแบบเอฟ (F -distribution)
SS	แทน	ผลบวกของคะแนนเบี่ยงเบนยกกำลังสอง (Sum of Square)
MS	แทน	ค่าเฉลี่ยของผลบวกของคะแนนเบี่ยงเบนยกกำลังสอง (Mean of Square)
df	แทน	ชั้นแห่งความเป็นอิสระ (degree of freedom)
q	แทน	q- Statistic
r	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
**	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยนำแบบสอบถามมาวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป เอส พี เอส เอส (SPSS – Statistical Package of the Social Science) การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลและแปลความหมายแบ่งออกเป็น 5 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไป ซึ่งเป็นข้อมูลส่วนตัวของผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนราชวินิต มัธยม ในเดือนธันวาคม 2542 โดยการแจกแจงความถี่คิดเป็นร้อยละที่เสนอในรูปตารางประกอบความเรียง

ตอนที่ 2 วิเคราะห์ระดับความรู้ และเจตคติของผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนราชวินิต มัธยม ที่มีต่อการสอนเพศศึกษาในโรงเรียน โดยแสดงค่าร้อยละ ค่าคะแนนเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน จำแนกตามตัวแปรที่ศึกษา นำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง

ตอนที่ 3 เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยด้านความรู้ และเจตคติของผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนราชวินิต มัธยม ที่มีต่อการสอนเพศศึกษาในโรงเรียน จำแนกตามเพศ โดยการทดสอบค่าที ($t - test$) นำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง

ตอนที่ 4 เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยด้านความรู้ และเจตคติของผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนราชวินิต มัธยม ที่มีต่อการสอนเพศศึกษาในโรงเรียน จำแนกตาม อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ และสถานภาพสมรส นำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง

ตอนที่ 5 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ของคะแนนเฉลี่ยระหว่างความรู้และเจตคติของผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนราชวินิต มัธยม ที่มีต่อการสอนเพศศึกษาในโรงเรียน โดยหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) นำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง

ผลการศึกษาค้นคว้า

ตอนที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนราชวินิต มัธยม ที่มีต่อการสอนเพศศึกษาในโรงเรียน โดยการแจกแจงความถี่คิดเป็นร้อยละดังปรากฏตามตาราง 1

ตาราง 1 จำนวนและค่าร้อยละของผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนราชวินิต
มัธยม จำแนกตาม เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ และสถานภาพสมรส

ตัวแปร	จำนวนคน	ร้อยละ
N = 205		
1. เพศ		
ชาย	93	45.37
หญิง	112	54.63
รวม	205	100.00
2. อายุ		
ต่ำกว่า 30 ปี	32	15.61
31 – 40 ปี	48	23.41
41 – 50 ปี	84	40.98
51 – 60 ปี	41	20.00
รวม	205	100.00
3. ระดับการศึกษา		
ประถมศึกษา	36	17.56
มัธยมศึกษา	41	20.00
อนุปริญญาหรือเทียบเท่า	55	26.83
ปริญญาหรือสูงกว่า	73	35.61
รวม	205	100.00

ตาราง 1 (ต่อ)

ตัวแปร	จำนวนคน	ร้อยละ
	N = 205	
4. อาชีพ		
รับราชการหรือพนักงานรัฐวิสาหกิจ	71	34.63
ค้าขาย	52	25.37
เกษตรกรรม	-	-
รับจ้างทั่วไป	42	20.49
งานบ้าน	40	19.51
รวม	205	100.00
5. รายได้		
ต่ำกว่า 5,000 บาท	35	17.07
5,000 – 10,000 บาท	47	22.93
10,001 – 15,000 บาท	46	22.44
มากกว่า 15,000 บาท	77	37.56
รวม	205	100.00
6. สถานภาพสมรส		
โสด	29	14.15
คู่	101	49.27
หม้าย	25	12.20
หย่า	24	11.71
แยกกันอยู่	26	12.68
รวม	205	100.00

จากตาราง 1 แสดงว่าผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนราชวินิต มัธยม ที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาครั้งนี้มีจำนวน 205 คน จำแนกตามตัวแปรได้ดังนี้

เพศ เป็นเพศหญิง จำนวน 112 คน คิดเป็นร้อยละ 54.63 และเพศชาย จำนวน 93 คน คิดเป็นร้อยละ 45.37

อายุ ส่วนใหญ่อายุ 41 – 50 ปี มากที่สุด จำนวน 84 คน คิดเป็นร้อยละ 40.98 รองลงมาอายุ 31 – 40 ปี จำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 23.41 อายุ 51 – 60 ปี จำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 20.00 และน้อยที่สุดคือ อายุต่ำกว่า 30 ปี จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 15.61

ระดับการศึกษา ปริญญาตรีหรือสูงกว่ามากที่สุด จำนวน 73 คน คิดเป็นร้อยละ 35.61 รองลงมา อนุปริญญาหรือเทียบเท่า จำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 26.83 มัธยมศึกษา จำนวน 41 คน จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 17.56

อาชีพ รับราชการหรือพนักงานรัฐวิสาหกิจ มากที่สุด จำนวน 77 คน คิดเป็นร้อยละ 37.56 รองลงมา ค้าขาย จำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 25.37 รับจ้างทั่วไป จำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 20.49 งานบ้าน จำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 19.51 และน้อยที่สุด เกษตรกรรม จำนวน - คน คิดเป็นร้อยละ -

รายได้ มากกว่า 15,000 บาทต่อเดือน มากที่สุด จำนวน 77 คน คิดเป็นร้อยละ 37.56 รองลงมา 5,000 – 10,000 บาทต่อเดือน จำนวน 47 คนคิดเป็นร้อยละ 22.93 10,001 – 15,000 บาทต่อเดือน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 22.44 และน้อยที่สุดคือต่ำกว่า 5,000 บาท ต่อเดือน จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 17.07

สถานภาพสมรส สถานภาพสมรสคู่จำนวนมากที่สุด จำนวน 101 คน คิดเป็นร้อยละ 49.27 รองลงมา โสด จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 14.15 แยกกันอยู่ จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 12.68 หม้าย จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 12.20 และน้อยที่สุดคือหย่า จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 11.71

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ระดับความรู้ และเจตคติของผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนราชวินิต มัธยม ที่มีต่อการสอนเพศศึกษาในโรงเรียน โดยหาค่าร้อยละ คะแนนเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน จำแนกตามตัวแปรที่ศึกษา ดังปรากฏดังตาราง 2 – 7

ตาราง 2 จำนวนคะแนนเฉลี่ย ค่าร้อยละและความเบี่ยงเบนมาตรฐานของผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนราชวินิต มัธยม จำแนกตามระดับความรู้ และเจตคติของผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนราชวินิต มัธยม กรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร ที่มีต่อการสอนเพศศึกษาในโรงเรียน

ชนิดของพฤติกรรม	N	$\bar{X}$	S.D.	ร้อยละ
ความรู้				
ระดับสูงมาก	77	17.26	1.07	37.56
ระดับสูง	53	14.51	0.50	25.85
ระดับปานกลาง	39	12.51	0.51	19.02
ระดับต่ำ	17	10.76	0.43	8.29
ระดับต่ำมาก	19	7.47	1.61	9.27
รวม	205	14.20	3.18	100.00
เจตคติ				
ระดับสูง	121	4.47	0.26	59.02
ระดับปานกลาง	84	3.36	0.22	40.98
รวม	205	4.02	0.60	100.00

จากตาราง 2 แสดงว่า ผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนราชวินิต มัธยม มีความรู้เกี่ยวกับการสอนเพศศึกษาในโรงเรียน ในระดับสูงมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 37.56 โดยมีคะแนนเฉลี่ย 17.26 ($S = 1.07$) รองลงมาคือระดับสูงคิดเป็นร้อยละ 25.85 โดยมีคะแนนเฉลี่ย 14.51 ($S = 0.50$) ปานกลางคิดเป็นร้อยละ 19.02 โดยมีคะแนนเฉลี่ย 12.51

($S = 0.51$) ระดับต่ำมาก คิดเป็นร้อยละ 9.27 โดยมีคะแนนเฉลี่ย 7.47 ($S = 1.61$) และน้อยที่สุดคือระดับต่ำ คิดเป็นร้อยละ 8.29 โดยมีคะแนนเฉลี่ย 10.76 ($S = 0.43$)

ผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนราชวินิต มัธยม มีเจตคติเกี่ยวกับการสอนเพศศึกษาในโรงเรียน ในระดับสูงจำนวนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 59.02 โดยมีคะแนนเฉลี่ย 4.47 ($S = 0.26$) รองลงมาคือ ระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 40.98 โดยมีคะแนนเฉลี่ย 3.36 ($S = 0.22$)

ตาราง 3 คะแนนเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความรู้และเจตคติของผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนราชวินิต มัธยม ที่มีต่อการสอนเพศศึกษาในโรงเรียน จำแนกตามเพศ

เพศ	n	ความรู้		เจตคติ	
		$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S
ชาย	93	14.47	2.96	4.00	0.57
หญิง	112	13.97	3.39	4.03	0.62

จากตาราง 3 แสดงว่าผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนราชวินิต มัธยม มีคะแนนด้านความรู้เกี่ยวกับการสอนเพศศึกษาในโรงเรียน ดังนี้ ผู้ปกครองนักเรียนเพศชายมีคะแนนเฉลี่ยด้านความรู้เท่ากับ 14.47 ($S = 2.96$) และผู้ปกครองนักเรียนเพศหญิงมีคะแนนเฉลี่ยด้านความรู้เท่ากับ 13.97 ($S = 3.39$)

ด้านเจตคติเกี่ยวกับการสอนเพศศึกษา ผู้ปกครองนักเรียนเพศชาย มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.00 ($S = 0.57$) และผู้ปกครองนักเรียนเพศหญิงมีคะแนนเฉลี่ยด้านความรู้เท่ากับ 4.03 ($S = 0.62$)

ตาราง 4 คะแนนเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความรู้และเจตคติของ
ผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนราชวินิต มัธยม ที่มีต่อการสอนเพศ
ศึกษาในโรงเรียน จำแนกตามอายุ

อายุ	n	ความรู้		เจตคติ	
		$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S
ต่ำกว่า 30 ปี	32	16.66	1.93	4.27	0.53
31 – 40 ปี	48	15.50	2.08	4.12	0.57
41 – 50 ปี	84	14.56	2.33	4.09	0.57
51 – 60 ปี	41	10.05	2.72	3.56	0.51

จากตาราง 4 แสดงว่าผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนราชวินิต มัธยม มีคะแนนด้านความรู้เกี่ยวกับการสอนเพศศึกษาในโรงเรียน ดังนี้ ผู้ปกครองนักเรียนที่มีอายุต่ำกว่า 30 ปี มีคะแนนเฉลี่ยด้านความรู้สูงสุดคือ 16.66 ($S = 1.93$) รองลงมาคือ ผู้ปกครองนักเรียนที่มีอายุ 31 – 40 ปี คะแนนเฉลี่ยด้านความรู้ 15.50 ($S = 2.08$) ผู้ปกครองนักเรียนที่มีอายุ 41 – 50 ปี มีคะแนนเฉลี่ยด้านความรู้ 14.56 ($S = 2.33$) และผู้ปกครองนักเรียนที่มีอายุ 51 – 60 ปี มีคะแนนเฉลี่ยด้านความรู้ต่ำสุดคือ 10.05 ($S = 2.72$)

ด้านเจตคติเกี่ยวกับการสอนเพศศึกษาในโรงเรียนผู้ปกครองนักเรียนที่มีอายุต่ำกว่า 30 ปี มีคะแนนเฉลี่ยด้านเจตคติสูงสุดคือ 4.27 ($S = 0.53$) รองลงมาคือ ผู้ปกครองนักเรียนที่มีอายุ 31 – 40 ปี มีคะแนนเฉลี่ยด้านเจตคติ 4.12 ($S = 0.57$) ผู้ปกครองนักเรียนที่มีอายุ 41 – 50 ปี มีคะแนนเฉลี่ยด้านเจตคติ 4.09 ($S = 0.57$) และผู้ปกครองนักเรียนที่มีอายุ 51- 60 ปี มีคะแนนด้านเจตคติต่ำสุดคือ 3.56 ($S = 0.51$)

ตาราง 5 คะแนนเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความรู้และเจตคติของผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนราชวินิต มัธยม จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	n	ความรู้		เจตคติ	
		$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S
ประถมศึกษา	36	13.47	3.45	3.92	0.60
มัธยมศึกษา	41	13.85	3.50	3.86	0.56
อนุปริญญาหรือเทียบเท่า	55	14.36	3.38	3.96	0.67
ปริญญาหรือสูงกว่า	73	14.63	2.62	4.20	0.52

จากตาราง 5 แสดงว่าผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนราชวินิต มัธยม มีคะแนนด้านความรู้เกี่ยวกับการสอนเพศศึกษาในโรงเรียน ดังนี้ ผู้ปกครองนักเรียนที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรีหรือสูงกว่า มีคะแนนเฉลี่ยด้านความรู้สูงสุด 14.63 ($S = 2.62$) รองลงมาคือ ผู้ปกครองนักเรียนที่มีการศึกษาระดับอนุปริญญาหรือเทียบเท่า มีคะแนนเฉลี่ยด้านความรู้ 14.36 ($S = 3.38$) ผู้ปกครองนักเรียนที่มีระดับการศึกษามัธยมศึกษา มีคะแนนเฉลี่ยด้านความรู้ 13.85 ($S = 3.50$) และผู้ปกครองนักเรียนที่มีระดับการศึกษาประถมศึกษา มีคะแนนเฉลี่ยด้านความรู้ต่ำสุดคือ 13.47 ($S = 3.45$)

ด้านเจตคติเกี่ยวกับการสอนเพศศึกษาในโรงเรียนผู้ปกครองนักเรียนที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือสูงกว่า มีคะแนนเฉลี่ยด้านเจตคติสูงสุด 4.20 ($S = 0.52$) รองลงมาคือ ผู้ปกครองนักเรียนที่มีระดับการศึกษาอนุปริญญาหรือเทียบเท่า มีคะแนนเฉลี่ยด้านเจตคติ 3.96 ($S = 0.67$) ผู้ปกครองนักเรียนที่มีระดับการศึกษาประถมศึกษา มีคะแนนเฉลี่ยด้านเจตคติ 3.92 ($S = 0.60$) และผู้ปกครองนักเรียนที่มีระดับการศึกษามัธยมศึกษา มีคะแนนเฉลี่ยด้านเจตคติต่ำสุดคือ 3.86 ($S = 0.56$)

ตาราง 6 คะแนนเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความรู้และเจตคติของ
ผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนราชวินิต มัธยม จำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	n	ความรู้		เจตคติ	
		$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S
รับราชการหรือพนักงานรัฐวิสาหกิจ	71	14.28	3.21	4.01	0.56
ค้าขาย	52	14.23	3.33	3.96	0.57
เกษตรกรรม	-	-	-	-	-
รับจ้างทั่วไป	42	14.10	2.91	4.03	0.67
งานบ้าน	40	14.15	3.28	4.09	0.62

จากตาราง 6 แสดงว่า ผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาที่มีระดับคะแนนด้านความรู้เกี่ยวกับการสอนเพศศึกษาในโรงเรียน ดังนี้ ผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่มีอาชีพรับราชการ มีคะแนนเฉลี่ยด้านความรู้สูงสุดคือ 14.28 ($S = 3.21$) รองลงมาคือ อาชีพ ค้าขาย มีคะแนนเฉลี่ยด้านความรู้ 14.23 ($S = 3.33$) งานบ้าน มีคะแนนเฉลี่ยด้านความรู้ 14.15 ($S = 3.28$) และรับจ้าง มีคะแนนเฉลี่ยด้านความรู้ 14.10 ($S = 2.91$)

ด้านเจตคติเกี่ยวกับการสอนเพศศึกษา ผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนราชวินิต มัธยมที่มีอาชีพงานบ้านมีคะแนนเฉลี่ยด้านเจตคติสูงสุดคือ 4.09 ($S = 0.62$) รองลงมาคือ อาชีพรับจ้าง มีคะแนนเฉลี่ยด้านเจตคติ 4.03 ($S = 0.67$) อาชีพรับราชการ มีคะแนนเฉลี่ยด้านเจตคติ 4.01 ($S = 0.56$) และอาชีพค้าขาย มีคะแนนเฉลี่ยด้านเจตคติต่ำสุดคือ 3.96 ($S = 0.57$)

ตาราง 7 คะแนนเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความรู้และเจตคติของ
ผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนราชวินิต มัธยม จำแนกตามรายได้

รายได้	n	ความรู้		เจตคติ	
		$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S
ต่ำกว่า 5,000 บาท	35	15.51	1.72	4.07	0.57
5,000 – 10,000 บาท	47	14.23	3.00	4.05	0.61
10,001 – 15,000 บาท	46	13.95	3.46	3.90	0.61
มากกว่า 15,000 บาท	77	13.73	3.48	4.05	0.60

จากตาราง 7 แสดงว่า ผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนราชวินิต มัธยม มีคะแนนด้านความรู้เกี่ยวกับการสอนเพศศึกษา ดังนี้ ผู้ปกครองนักเรียนที่มีรายได้ต่ำกว่า 5,000 บาทต่อเดือน มีคะแนนเฉลี่ยด้านความรู้สูงสุดคือ 15.51 ($S = 1.72$) รองลงมาคือ ผู้ปกครองนักเรียนที่มีรายได้ 5,000 – 10,000 บาทต่อเดือน 14.23 ($S = 3.00$) ผู้ปกครองนักเรียนที่มีรายได้ 10,001 – 15,000 บาทต่อเดือน มีคะแนนเฉลี่ยด้านความรู้ 13.95 ($S = 3.46$) และผู้ปกครองนักเรียนที่มีรายได้มากกว่า 15,000 บาทต่อเดือน มีคะแนนเฉลี่ยด้านความรู้ต่ำสุด คือ 13.73 ($S = 3.48$)

ด้านเจตคติเกี่ยวกับการสอนเพศศึกษาของผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนราชวินิต มัธยม ที่มีรายได้ต่ำกว่า 5,000 บาทต่อเดือน มีคะแนนเฉลี่ยด้านเจตคติ สูงสุด 4.07 ($S = 0.57$) รองลงมาคือ ผู้ปกครองนักเรียนที่มีรายได้ 5,000 – 10,000 บาทต่อเดือน มีคะแนนเฉลี่ยด้านเจตคติ 4.05 ($S = 0.61$) ผู้ปกครองนักเรียนที่มีรายได้มากกว่า 5,000 บาทต่อเดือน มีคะแนนเฉลี่ยด้านเจตคติ 4.05 ($S = 0.60$) และผู้ปกครองนักเรียนที่มีรายได้ 10,001 – 15,000 บาทต่อเดือน มีคะแนนเฉลี่ยต่ำสุดคือ 3.90 ($S = 0.61$)

ตาราง 8 คะแนนเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความรู้และเจตคติ
ของผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนราชวินิต มัธยม จำแนกตาม
สถานภาพสมรส

สถานภาพสมรส	n	ความรู้		เจตคติ	
		$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S
โสด	29	15.24	2.72	4.17	0.59
คู่	101	14.42	2.74	4.06	0.60
หม้าย	25	14.65	2.55	4.08	0.58
หย่า	24	13.46	0.52	3.74	0.53
แยกกันอยู่	26	12.46	4.24	3.90	0.64

จากตาราง 8 แสดงว่าผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนราชวินิต มัธยม มีคะแนนด้านความรู้เกี่ยวกับการสอนเพศศึกษา ดังนี้ ผู้ปกครองนักเรียนที่มีสถานภาพสมรสโสด มีคะแนนเฉลี่ยด้านความรู้สูงสุดคือ 15.24 ($S = 2.72$) รองลงมาผู้ปกครองนักเรียนที่มีสถานภาพสมรสหม้าย มีคะแนนเฉลี่ยด้านความรู้ 14.65 ($S = 2.55$) ผู้ปกครองนักเรียนที่มีสถานภาพสมรสคู่มีคะแนนเฉลี่ยด้านความรู้ 14.42 ($S = 2.74$) ผู้ปกครองนักเรียนที่มีสถานภาพสมรสหย่า มีคะแนนเฉลี่ยด้านความรู้ 13.46 ($S = 0.52$) และผู้ปกครองนักเรียนที่มีสถานภาพสมรสแยกกันอยู่ มีคะแนนเฉลี่ยด้านความรู้ต่ำสุดคือ 12.46 ($S = 4.24$)

ด้านเจตคติเกี่ยวกับการสอนเพศศึกษา ผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนราชวินิตมัธยมที่มีสถานภาพสมรสโสด มีคะแนนเฉลี่ยด้านเจตคติสูงสุดคือ 4.17 ($S = 0.59$) รองลงมาคือผู้ปกครองนักเรียนที่มีสถานภาพสมรสหม้าย มีคะแนนเฉลี่ยด้านเจตคติ 4.08 ($S = 0.58$) ผู้ปกครองนักเรียนที่มีสถานภาพสมรสคู่ มีคะแนนเฉลี่ยด้านเจตคติ 4.06 ($S = 0.60$) ผู้ปกครองนักเรียนที่มีสถานภาพสมรสแยกกันอยู่มีคะแนนเฉลี่ยด้านเจตคติ 3.90 ($S = 0.64$) และผู้ปกครองที่มีสถานภาพสมรสหย่ามีคะแนนเฉลี่ยด้านเจตคติต่ำสุด 3.74 ($S = 0.53$)

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์คะแนนเฉลี่ยความเป็ยเบนมาตรฐานและเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยด้านความรู้ เจตคติของผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนราชวินิต มัธยม ที่มีต่อการสอนเพศศึกษาในโรงเรียน จำแนกตามเพศ โดยการทดสอบค่าที (t – test) ดังปรากฏตามตารางที่ 9 และ 10

ตาราง 9 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยด้านความรู้ของผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียน ราชวินิต มัธยม ที่มีต่อการสอนเพศศึกษาในโรงเรียนจำแนกตามเพศ

เพศ	n	$\bar{X}$	S	t
ชาย	93	14.47	2.96	1.13
หญิง	112	13.97	3.39	

จากตาราง 9 แสดงว่าผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เพศชาย มีคะแนนเฉลี่ยด้านความรู้เกี่ยวกับการสอนเพศศึกษาเท่ากับ 14.47 (S = 2.96) เพศหญิง มีคะแนนเฉลี่ยด้านความรู้เท่ากับ 13.97 (S = 3.39) ดังนั้นเมื่อทำการทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยด้านความรู้เกี่ยวกับการสอนเพศศึกษาแล้วจะพบว่า ผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างทั้งเพศชาย และหญิงมีความรู้เกี่ยวกับการสอนเพศศึกษาไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 1

ตาราง 10 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยด้านเจตคติของผู้ปกครอง
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียน ราชวินิต มัธยม ที่มีต่อการสอนเพศศึกษาใน
โรงเรียนจำแนกตามเพศ

เพศ	N	$\bar{X}$	S	t
ชาย	93	4.00	0.57	-0.36
หญิง	112	4.03	0.62	

จากตาราง 10 แสดงว่าผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนราชวินิต
มัธยม เพศชาย มีคะแนนเฉลี่ย ด้านเจตคติเกี่ยวกับการสอนเพศศึกษาเท่ากับ 4.00 ($S = 0.57$)
เพศหญิง มีคะแนนเฉลี่ยด้านเจตคติเท่ากับ 4.03 ($S = 0.62$) ดังนั้น เมื่อทำการทดสอบความ
แตกต่างของคะแนนเฉลี่ยด้านเจตคติเกี่ยวกับการสอนเพศศึกษาแล้วพบว่า ผู้ปกครองนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างทั้งเพศชาย และเพศหญิงมีเจตคติเกี่ยวกับการสอน
เพศศึกษาไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 2

ตอนที่ 4 การเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยด้านความรู้ และเจตคติ
ของผู้ปกครองชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อการสอนเพศศึกษาในโรงเรียน จำแนกตามอายุ ระดับ
การศึกษา อาชีพ รายได้ และสถานภาพสมรส โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว
(One – Way Analysis of Variance) ดังปรากฏตามตาราง 11 – 14

ตาราง 11 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยด้านความรู้เกี่ยวกับการสอนเพศศึกษาของ
ผู้ปกครองนักเรียนด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว จำแนกตามตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรที่ศึกษา	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
อายุ	ระหว่างกลุ่ม	3	990.87	330.29	62.28**
	ภายในกลุ่ม	201	1,065.93	5.30	
	รวม	204	2,056.80		
ระดับการศึกษา	ระหว่างกลุ่ม	3	38.96	12.99	1.29
	ภายในกลุ่ม	201	2,017.84	10.04	
	รวม	204	2,056.80		
อาชีพ	ระหว่างกลุ่ม	3	0.93	0.31	0.03
	ภายในกลุ่ม	201	2,055.87	10.23	
	รวม	204	2,056.80		
รายได้	ระหว่างกลุ่ม	3	80.45	26.82	2.73
	ภายในกลุ่ม	201	1,976.35	9.83	
	รวม	204	2,056.80		
สถานภาพสมรส	ระหว่างกลุ่ม	4	160.29	40.07	0.54
	ภายในกลุ่ม	200	14,794.1	73.97	
	รวม	204	14,954.4		

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 11 แสดงว่า ผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่มีอายุต่างกัน
มีความรู้เกี่ยวกับการสอนเพศศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 3

นอกจากนี้ยังพบว่า ผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน อาชีพต่างกัน รายได้ต่างกัน สถานภาพสมรสต่างกันนั้น มีความรู้เกี่ยวกับการสอนเพศศึกษา ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานข้อ 5, 7, 9 และข้อที่ 11

เพื่อให้ทราบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยด้านความรู้เกี่ยวกับการสอนเพศศึกษา ของผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำแนกตามอายุ ดังปรากฏตามตาราง 11

ตาราง 12 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยด้านความรู้ของผู้ปกครอง นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนราชวินิต มัธยม ที่มีต่อการสอนเพศศึกษาใน โรงเรียน จำแนกตามอายุ

อายุ		51 - 60	41 - 50	31 - 40	ต่ำกว่า 30
	$\bar{X}$	10.05	14.55	15.50	16.66
51 – 60 ปี	10.05	-	4.50**	5.45**	6.61**
41 – 50 ปี	14.55	-	-	0.95	2.11**
31 – 40 ปี	15.50	-	-	-	1.16
ต่ำกว่า 30 ปี	16.66	-	-	-	-

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 12 แสดงว่า ผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนราชวินิต มัธยม ที่มีอายุ 41 – 50 ปี มีความรู้เกี่ยวกับการสอนเพศศึกษาแตกต่างจากผู้ปกครองนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่มีอายุ 51 – 60 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 กล่าวคือ ผู้ปกครองที่มีอายุ 41 – 50 ปี มีความรู้เกี่ยวกับการสอนเพศศึกษามากกว่าผู้ปกครองที่มีอายุ 51 – 60 ปี

ผู้ปกครองที่มีอายุ 31 – 40 ปี มีความรู้เรื่องการสอนเพศศึกษาแตกต่างจากผู้ปกครอง ที่มีอายุ 51 – 60 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 กล่าวคือผู้ปกครองนักเรียนที่มีอายุ 31 – 40 ปี มีความรู้เรื่องการสอนเพศศึกษามากกว่าผู้ปกครองนักเรียนที่มีอายุ 51 – 60 ปี

ผู้ปกครองนักเรียนที่มีอายุต่ำกว่า 30 ปี มีความรู้เรื่องการสอนเพศศึกษาแตกต่างจากผู้ปกครองนักเรียนที่มีอายุ 51 – 60 ปี และผู้ปกครองนักเรียนที่มีอายุ 41 – 50 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 กล่าวคือ ผู้ปกครองที่มีอายุต่ำกว่า 30 ปี มีความรู้เรื่องการสอนเพศศึกษาดีกว่าผู้ปกครองที่มีอายุ 51 – 60 ปี และผู้ปกครองที่มีอายุ 41 – 50 ปี ส่วนคู่อื่น ๆ พบว่า ไม่แตกต่างกัน

ตาราง 13 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยด้านเจตคติของผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนราชวินิต มัธยม ด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One – Way Analysis of Variance) จำแนกตามตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรที่ศึกษา	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
อายุ	ระหว่างกลุ่ม	3	11.72	3.91	12.81**
	ภายในกลุ่ม	201	61.24	0.30	
	รวม	204	72.96		
ระดับการศึกษา	ระหว่างกลุ่ม	3	3.85	1.28	3.73**
	ภายในกลุ่ม	201	69.11	0.34	
	รวม	204	72.96		
อาชีพ	ระหว่างกลุ่ม	3	0.36	0.12	0.33
	ภายในกลุ่ม	201	72.60	0.36	
	รวม	204	72.96		
รายได้	ระหว่างกลุ่ม	3	0.90	0.30	0.84
	ภายในกลุ่ม	201	72.06	0.36	
	รวม	204	72.96		
สถานภาพสมรส	ระหว่างกลุ่ม	4	6.05	1.51	4.52**
	ภายในกลุ่ม	200	66.91	0.33	
	รวม	204	72.96		

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 13 แสดงว่าผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนราชวินิต มัธยม ที่มีอายุต่างกัน มีเจตคติเกี่ยวกับการสอนเพศศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 4

ผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่มีสถานภาพสมรสต่างกัน มีเจตคติเกี่ยวกับการสอนเพศศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.1 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 12

นอกจากนั้นยังพบว่า ผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน อาชีพต่างกัน รายได้ต่างกัน และมีสถานภาพสมรสต่างกัน มีเจตคติเกี่ยวกับการสอนเพศศึกษาไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 6, 8 และข้อที่ 10

เพื่อให้ทราบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยด้านเจตคติเกี่ยวกับผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนราชวินิต มัธยม จำแนกตามอายุ และสถานภาพสมรส จึงทำการทดสอบความแตกต่างรายคู่ โดยใช้วิธีนิวแมน คูลส์ (Newman – Keuls Method) ดังปรากฏตามตาราง 14 และ 15

ตาราง 14 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยด้านเจตคติของผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนราชวินิต มัธยม จำแนกตามอายุ

อายุ		51 – 60	41 – 50	31 – 40	ต่ำกว่า 30
	$\bar{X}$	3.56	4.09	4.12	4.27
51 – 60 ปี	3.56	-	0.53**	0.56**	0.71**
41 – 50 ปี	4.09	-	-	0.03	0.18
31 – 40 ปี	4.12	-	-	-	0.18
ต่ำกว่า 30 ปี	4.27	-	-	-	-

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 14 แสดงว่าผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนราชวินิต มัธยม ที่มีอายุ 41 – 50 ปี มีเจตคติเกี่ยวกับการสอนเพศศึกษา แตกต่างจากผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 4 ที่มีอายุ 51 – 60 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 กล่าวคือ ผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่มีอายุ 41 – 50 ปี มีเจตคติเกี่ยวกับการสอนเพศศึกษา ดีกว่าผู้ปกครองที่มีอายุ 51 – 60 ปี

ผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่มีอายุ 31 – 40 ปี มีเจตคติเกี่ยวกับการสอนเพศศึกษาแตกต่างจากผู้ปกครองนักเรียนที่มีอายุ 51 – 60 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 กล่าวคือ ผู้ปกครองที่มีอายุ 31 – 40 ปี มีเจตคติเกี่ยวกับการสอนเพศศึกษา ดีกว่า ผู้ปกครองที่มีอายุ 51 – 60 ปี

ผู้ปกครองนักเรียนที่มีอายุต่ำกว่า 30 ปี มีเจตคติเกี่ยวกับการสอนเพศศึกษา แตกต่างจากผู้ปกครองนักเรียนที่มีอายุ 51 – 60 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 กล่าวคือ ผู้ปกครองนักเรียนที่มีอายุต่ำกว่า 30 ปี มีเจตคติดีกว่าผู้ปกครองนักเรียนที่มีอายุ 51 – 60 ปี ส่วนคู่อื่น ๆ พบว่า ไม่แตกต่างกัน

ตาราง 15 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างคะแนนเฉลี่ยด้านเจตคติของผู้ปกครอง
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนราชวินิต มัธยม จำแนกตามสถานภาพสมรส

อายุ		หย่า	หม้าย	แยกกันอยู่	คู่	โสด
	$\bar{X}$	3.74	3.76	3.90	4.14	4.17
หย่า	3.74	-	0.02	0.16	0.40	0.43**
มาาย	3.76	-	-	0.14	0.38	0.41
แยกกันอยู่	3.90	-	-	-	0.14	0.17
คู่	4.14	-	-	-	-	0.03
โสด	4.17	-	-	-	-	-

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 15 แสดงว่าผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนราชวินิต มัธยม ที่มีสถานภาพสมรสโสด มีเจตคติเกี่ยวกับการสอนเพศศึกษา แตกต่างจากผู้ปกครอง ที่มีสถานภาพสมรสหย่าอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 กล่าวคือ ผู้ปกครองนักเรียน ที่มีสถานภาพสมรสโสด มีเจตคติเกี่ยวกับการสอนเพศศึกษาดีกว่าผู้ปกครองนักเรียนที่มี สถานภาพสมรสหย่า ส่วนคู่อื่น ๆ พบว่า ไม่แตกต่างกัน

ตอนที่ 5 วิเคราะห์หาความสัมพันธ์ของความรู้กับเจตคติของผู้ปกครองนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนราชวินิต มัธยม ที่มีต่อการสอนเพศศึกษาในโรงเรียน
ดังปรากฏตามตาราง 16

ตาราง 16 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้กับเจตคติของผู้ปกครองนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนราชวินิต มัธยมที่มีต่อการสอนเพศศึกษาในโรงเรียน

ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร	n	r
ความรู้กับเจตคติ	205	.226**

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 16 แสดงว่า ความรู้และเจตคติของผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา
ปีที่ 4 โรงเรียนราชวินิต มัธยม ที่มีต่อการสอนเพศศึกษาในโรงเรียนมีความสัมพันธ์กันใน
ทางบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 13

บทที่ 5

บทย่อ สรุปผล อภิปราย และข้อเสนอแนะ

บทย่อ

ความมุ่งหมายในการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาระดับความรู้และเจตคติของผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนราชวินิต มัธยม ที่มีต่อการสอนเพศศึกษาในโรงเรียน
2. เพื่อเปรียบเทียบความรู้และเจตคติของผู้ปกครองนักเรียนที่มีต่อการสอนเพศศึกษาในโรงเรียนโดยจำแนกตาม เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ และสถานภาพสมรส
3. เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้และเจตคติของผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนราชวินิต มัธยม ที่มีต่อการสอนเพศศึกษาในโรงเรียน

วิธีดำเนินการวิจัย

1. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนราชวินิต มัธยม กรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2542 จำนวน 205 คน ซึ่งกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างจากตารางสัดส่วนของเครซี และมอร์แกน (Krejcie and Morgan, 1970 : 608 – 609) สุ่มกลุ่มตัวอย่างโดยวิธี Simple Random Sampling
2. เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัวของผู้ปกครองนักเรียนตามตัวแปรที่ศึกษา ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ และสถานภาพสมรส ซึ่งเป็นแบบสำรวจรายการ (Check List)

ตอนที่ 2 เป็นแบบทดสอบวัดความรู้เกี่ยวกับเนื้อหา ผู้สอน และวิธีสอนเพศศึกษา ซึ่งมีลักษณะเป็นคำถามให้ผู้ปกครองเลือกตอบ (Multiple Choices) แต่ละข้อจะมี 4 ตัวเลือก

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามวัดเจตคติในเชิงบวก และเชิงลบ ซึ่งมีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ คือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย และไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลใช้โปรแกรมสำเร็จรูป เอส พี เอส เอส (SPSS :Statistical Package for the social Science) ได้ดำเนินการวิเคราะห์ตามขั้นตอน ดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลส่วนตัวของผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนราชวินิต มัธยม กรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร โดยแจกแจงความถี่คิดเป็นร้อยละแล้วนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง
2. วิเคราะห์ประเมินระดับความรู้และเจตคติเกี่ยวกับเรื่องเพศของผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนราชวินิต มัธยม กรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร โดยแสดงค่าร้อยละ ค่าคะแนนเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐานนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง
3. วิเคราะห์ค่าคะแนนเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความรู้ และเจตคติเกี่ยวกับเรื่องเพศของผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนราชวินิต มัธยม กรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร จำแนกตามตัวแปรที่ศึกษา
4. เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยด้านความรู้และเจตคติเกี่ยวกับเรื่องเพศของผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียน ราชวินิต มัธยม กรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร ตามตัวแปรเพศ โดยการทดสอบค่าที (t – test)
5. เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยด้านความรู้และเจตคติเกี่ยวกับเรื่องเพศของผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียน ราชวินิต มัธยม กรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร ตามตัวแปร อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ และสถานภาพสมรส โดยการวิเคราะห์ตามความแปรปรวนทางเดียว (One – Way Analysis of Variance) และเมื่อพบความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติจะทำการทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยเป็นรายคู่ โดยวิธีของนิวแมน – คูลส์ (Newman – Kuels Method)
6. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้กับเจตคติเกี่ยวกับการสอนเพศศึกษาในโรงเรียน โดยหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (pearson Product Moment Correlation Coefficient)

สรุปผลการศึกษาค้นคว้า

1. การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไป

1.1 ผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนราชวินิต มัธยม กรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 54.63 มีอายุอยู่ระหว่าง 41 – 50 ปี มากที่สุด ระดับการศึกษา ระดับปริญญาหรือสูงกว่า มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 35.61

1.2 ผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนราชวินิต มัธยม กรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร ส่วนใหญ่มีความรู้ และเจตคติเกี่ยวกับการสอนเพศศึกษาในโรงเรียน อยู่ในระดับสูงมาก คิดเป็นร้อยละ 37.56 และ 59.02

2. วิเคราะห์ข้อมูลตามสมมติฐาน

จากผลการศึกษาค้นคว้าสามารถสรุปตามสมมติฐานได้ดังนี้

1. ผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนราชวินิต มัธยม กรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร ที่มีเพศต่างกัน มีความรู้ต่อการสอนเพศศึกษาไม่แตกต่างกัน
2. ผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนราชวินิต มัธยม กรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร ที่มีเพศต่างกัน มีเจตคติต่อการสอนเพศศึกษาไม่แตกต่างกัน
3. ผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนราชวินิต มัธยม กรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร ที่มีอายุต่างกัน มีความรู้ต่อการสอนเพศศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01
4. ผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนราชวินิต มัธยม กรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร ที่มีอายุต่างกันมีเจตคติต่อการสอนเพศศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01
5. ผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนราชวินิต มัธยม กรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความรู้ต่อการสอนเพศศึกษาไม่แตกต่างกัน
6. ผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนราชวินิต มัธยม กรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีเจตคติต่อการสอนเพศศึกษาไม่แตกต่างกัน
7. ผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนราชวินิต มัธยม กรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร ที่มีอาชีพต่างกัน มีความรู้ต่อการสอนเพศศึกษาไม่แตกต่างกัน

8. ผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนราชวินิต มัธยม กรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร ที่มีอาชีพต่างกัน มีเจตคติต่อการสอนเพศศึกษาไม่แตกต่างกัน
9. ผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนราชวินิต มัธยม กรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร ที่มีรายได้ต่างกัน มีความรู้ต่อการสอนเพศศึกษาไม่แตกต่างกัน
10. ผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนราชวินิต มัธยม กรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร ที่มีรายได้ต่างกัน มีเจตคติต่อการสอนเพศศึกษาไม่แตกต่างกัน
11. ผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนราชวินิต มัธยม กรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร ที่มีสถานภาพสมรสต่างกัน มีความรู้ต่อการสอนเพศศึกษาไม่แตกต่างกัน
12. ผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนราชวินิต มัธยม กรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร ที่มีสถานภาพสมรสต่างกัน มีเจตคติต่อการสอนเพศศึกษาต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01
13. ความรู้และเจตคติเรื่องเพศศึกษาของผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนราชวินิต มัธยม กรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร มีความสัมพันธ์กันในทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

อภิปรายผล

จากการศึกษาค้นคว้าเรื่องความรู้และเจตคติของผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนราชวินิต มัธยม กรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร ที่มีต่อการสอนเพศศึกษาในโรงเรียนผู้วิจัยอภิปรายผลได้ดังนี้

1. ผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียน ราชวินิต มัธยม กรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร มีความรู้และเจตคติเกี่ยวกับเรื่องเพศอยู่ในระดับสูง ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากความเจริญก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยีในปัจจุบันทำให้ผู้ปกครองสามารถศึกษาจากหนังสือสิ่งพิมพ์ต่างๆ และมีการเผยแพร่ จากสื่อมวลชนในรูปแบบที่หลากหลาย กรอบกับผู้ปกครองเป็นผู้ดูแลเอาใจใส่ต่อบุตรหลานของตน สอดส่องการเรียนการสอนของโรงเรียน รวมทั้งร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ของโรงเรียนอย่างสม่ำเสมอ จึงทำให้ทราบความเคลื่อนไหวของการดำเนินการกิจกรรมต่าง ๆ เช่น กระทรวงศึกษาธิการมีนโยบายป้องกันและแก้ไขปัญหาโรคเอดส์ และมีการอบรมเพื่อนช่วยเพื่อน มีการปรับปรุงหลักสูตรเพศศึกษามาเป็นชีวิตและครอบครัวศึกษาเพื่อให้เป็นไปตาม

กระแสวิกฤต ผู้ปกครองตระหนักถึงพฤติกรรมเสี่ยงที่ทำให้เยาวชนมีการเรียนรู้ รู้จักวิธีการแก้ปัญหา เลือกแก้ปัญหาได้อย่างเหมาะสม และทางโรงเรียนได้ให้ความรู้แก่ผู้ปกครองในเรื่องดูแลอย่างไรเมื่อลูกเข้าสู่วัยรุ่น ซึ่งเป็นผลทำให้ผู้ปกครองมีความรู้ความเข้าใจและมีเจตคติเกี่ยวกับเรื่องเพศในระดับสูงได้ ซึ่งสอดคล้องกับโคบลินสกี (Koblinsky. 1982 : 29 – 39) ได้ทำการสำรวจเกี่ยวกับความคิดเห็นของพ่อแม่ที่มีลูกอายุระหว่าง 3 – 5 ปี ถึงแผนในการที่จะให้ความรู้เรื่องเพศแก่ลูกในอนาคต พ่อแม่ส่วนใหญ่เป็นผู้มีการศึกษาดี จากการสำรวจหัวข้อที่จะสอนแก่ลูกและอายุที่สอน คือ การเกิดความแตกต่างระหว่างเพศ กระบวนการสืบพันธุ์ ซึ่งทั้ง 3 เรื่องนี้มีเปอร์เซ็นต์ของการสอนสูงกว่าเรื่องอื่น ๆ เพราะสอนง่าย สำหรับเรื่องจริยธรรมทางเพศ จะถูกนำมาสอนสูงเป็นลำดับที่ 4 การมีประจำเดือน การคุมกำเนิด ตามมาตามลำดับ ซึ่งจากการศึกษาครั้งนี้แสดงให้เห็นว่าพ่อแม่เองก็มีแผนที่จะร่วมมือในการให้ความรู้เรื่องเพศศึกษา ซึ่งเป็นสิ่งที่ดีและถูกต้องที่สุดและยังได้สอดคล้องกับการศึกษาของปรางพร พงษ์ประเสริฐ (2539 : 55) ศึกษาเรื่องความรู้ และทัศนคติในเรื่องเพศ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสหศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีความรู้ในเรื่องเพศอยู่ในระดับดี ซึ่งต่างจากการศึกษาของระวีวรรณ วุฒิประสิทธิ์ (2526 : 115) ศึกษาเรื่องความรู้ เจตคติ และประสบการณ์เกี่ยวกับเรื่องเพศของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย พบว่า นักเรียนชายและหญิงมีความรู้เรื่องเพศ อยู่ในระดับปานกลาง และการศึกษาของอมรรัตน์ เศวตนันท์ (2529 : 43 – 45) ศึกษาเรื่องความรู้ ทัศนคติ และความต้องการที่จะศึกษาเกี่ยวกับเรื่องเพศของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร พบว่า นักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายมีความรู้เรื่องเพศโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง

จากการศึกษา พบว่า ผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนราชวินิต มัธยม มีเจตคติเกี่ยวกับการสอนเพศศึกษาในโรงเรียนอยู่ในระดับสูง ทั้งนี้เนื่องจากการรับรู้เกี่ยวกับเพศศึกษาจากสื่อต่าง ๆ ในปัจจุบันนี้อย่างมากมายจนทำให้เกิดความสนใจ และมีการยอมรับความจริงเกี่ยวกับเพศศึกษาว่าเป็นพื้นฐานของมนุษย์และความเป็นอยู่ในชีวิตไม่เป็นเรื่องน่ารังเกียจหรือปกปิดแต่อย่างใด ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของระวีวรรณ วุฒิประสิทธิ์ (2526 : 58) ที่พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย มีเจตคติในเกี่ยวกับการสอนเพศศึกษาอยู่ในระดับดี นอกจากนี้ความรู้ยังส่งผลต่อเจตคติ ความรู้ดีย่อมส่งผลให้มีเจตคติดีไปด้วย ดังนั้นจาก

การศึกษาพบว่า ผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนราชวินิต มัธยม มีความรู้เกี่ยวกับการสอนเพศศึกษาในโรงเรียนอยู่ในระดับสูง จึงมีผลทำให้มีเจตคติในการสอนเพศศึกษาในโรงเรียนสูงด้วย

2. ผลการเปรียบเทียบความรู้และเจตคติของผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนราชวินิต มัธยม กรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร ที่มีต่อการสอนเพศศึกษาในโรงเรียนตามตัวแปรที่ศึกษา

2.1 เพศ จากการศึกษาพบว่าผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนราชวินิต มัธยม ที่มีเพศต่างกันมีความรู้และเจตคติเกี่ยวกับการสอนเพศศึกษาไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 1, 2 ที่ว่า ผู้ปกครองนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนราชวินิต มัธยม กรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานครที่มีเพศต่างกัน จะมีความรู้ต่อการสอนเพศศึกษาแตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าในปัจจุบันนี้การสอนเพศศึกษาในโรงเรียน ในสังคมเป็นเรื่องที่ไม่ปิดบัง เปิดเผย และทุกคนสามารถเรียนรู้ศึกษาได้จากสื่อต่าง ๆ เช่น วิทยุ โทรทัศน์ ภาพยนตร์ สิ่งพิมพ์ และอื่น ๆ อีกมากมาย ดังนั้นผู้ปกครองทั้งเพศหญิงและเพศชายก็สามารถเรียนรู้เกี่ยวกับการสอนเพศศึกษาได้เท่า ๆ กัน ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของระวีวรรณ วุฒิประสิทธิ์ (2526 : 115 – 119) ศึกษาเรื่องความรู้ เจตคติ และประสบการณ์เกี่ยวกับเรื่องเพศของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายพบว่า นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายเพศชาย และเพศหญิงมีความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศไม่แตกต่างกัน ซึ่งแตกต่างจากการศึกษาของอมรรัตน์ เสวตนันท์ (2529 : 43 – 45) ศึกษาเรื่องความรู้ ทัศนคติ และความต้องการที่จะศึกษาเกี่ยวกับเรื่องเพศของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ที่พบว่า นักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และการศึกษาของ ปรียา อันตระกูล (2523 : 78) เรื่อง ความรู้และทัศนคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตกรุงเทพมหานครในด้านเพศ และการวางแผนครอบครัว ซึ่งพบว่า นักเรียนหญิงมีความรู้เรื่องเพศศึกษามากกว่านักเรียนชาย และนักเรียนชายมีความรู้เรื่องการวางแผนครอบครัวดีกว่าเพศหญิง เช่นเดียวกับการศึกษาของ ณัฐวดี วิจิธรรม (2539 : 175) ศึกษาเกี่ยวกับ เจตคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสของนักเรียนวัยรุ่น พบว่า นักเรียนชายจะมีเจตคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ดีกว่านักเรียนหญิง และการศึกษาของ ปรางพร พงษ์ประเสริฐ (2539 : 63) ศึกษา

เรื่องความรู้และทัศนคติในเรื่องเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสหศึกษา สังกัด กรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร ที่พบว่า นักเรียนชาย และนักเรียนหญิงมีความรู้ในเรื่องเพศแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนหญิงมีความรู้ในเรื่องเพศดีกว่า นักเรียนชาย

2.2 อายุ จากการศึกษาพบว่า ผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนราชวินิต มัธยมที่มีอายุต่างกัน มีความรู้และเจตคติต่อการสอนเพศศึกษาในโรงเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 3, 4 เพราะผู้ปกครองที่มีอายุน้อยยังเป็นวัยที่ต้องการแสวงหาข้อมูลใหม่ เพื่อให้ทันกับโลกที่เปลี่ยนแปลงไปและเป็นวัยที่มีความกระตือรือร้น มีการพบปะสังสรรค์กับเพื่อนฝูงทำให้มีโอกาสได้ร่วมกิจกรรมร่วมกันในกลุ่มเพื่อน มีการแลกเปลี่ยนความรู้ และความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องเพศระหว่างคนรุ่นเดียวกัน จึงมีผลทำให้มีความรู้ และเจตคติในเรื่องการเรียนการสอนของคนรุ่นใหม่ที่ดีด้วย ซึ่งหลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการได้สอดแทรกเนื้อหาอย่างต่อเนื่องทำให้ผู้ปกครองที่มีอายุต่างก็มีการรับรู้การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นแตกต่างกันด้วย ซึ่งไม่สอดคล้องกับการศึกษาของ ปราโมทย์ ปานกำเนิด (2531 : 68 - 69) ที่พบว่า ผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีอายุต่างกันมีเจตคติต่อการสอนเพศศึกษาที่บ้านไม่แตกต่างกัน และจากการศึกษาของ พวงทอง ป้องภัย (2528 : 82 - 84) ที่พบว่า มารดาไทยพุทธ และมารดาไทยมุสลิมที่มีอายุต่างกันมีความเชื่อด้านการดูแลสุขภาพเด็กก่อนวัยเรียนไม่แตกต่างกันและสอดคล้องกับการศึกษาของสถาบันสาธารณสุขของอิตาลี (กองระบาดวิทยาสำนักปลัดกระทรวงสาธารณสุข. 1992 : 466 - 473) ที่พบว่า กลุ่มพ่อ แม่ เด็กที่สนับสนุนการให้ความรู้เรื่องของเอดส์ ยาเสพติด และเพศศึกษามักจะเป็นกลุ่มอายุน้อยกว่า ขณะที่กลุ่มคัดค้านการให้ความรู้มักจะมีอายุมากกว่า 45 ปี และจากการศึกษาของ เรณู เจริญศรี (2525 : 67 - 70) พบว่า นักเรียนที่มีอายุต่างกันมีเจตคติเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างชายหญิงแตกต่างกัน และไม่สอดคล้องกับ วีระ บุญยะกาญจน์ (2516 : 140 - 142) ได้อธิบายถึง ความสามารถส่วนบุคคลขึ้นอยู่กับ วุฒิภาวะ ความพร้อมและสติปัญญา สภาพการณ์หรือสถานการณ์ หรือสิ่งเร้าที่จัดให้ บางคนต้องจัดสถานการณ์ต่าง ๆ ให้ก็สามารถเข้าใจได้ จึงไม่แปลกเลยสำหรับผู้ที่มีอายุแตกต่างกันจะรับรู้อะไรได้ไม่แตกต่างกัน

2.3 ระดับการศึกษา จากการศึกษาพบว่า ผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนราชวินิต มัธยม ที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีความรู้และเจตคติต่อการสอนเพศศึกษาในโรงเรียนไม่แตกต่างกันซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 5, 6 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการศึกษาสามารถรู้เท่าทันกันหมด ซึ่งสอดคล้องกับ วีระ บุญยะกาญจน์ (2516 : 140 – 142) กล่าวว่า ความสามารถส่วนบุคคลขึ้นอยู่กับวุฒิภาวะ ความพร้อม และสติปัญญา สถานการณ์ สถานการณ์ หรือสิ่งเร้าที่จัดให้ บางคนแนะนำคนเดียว บางคนต้องแนะนำอย่างช้า ๆ ต้องจัดสถานการณ์ต่าง ๆ ให้ก็สามารถเข้าใจได้ จึงไม่แปลกเลยสำหรับผู้ที่มีการศึกษาในระดับต่ำจะมีความรู้และเจตคติในการสอนเพศศึกษาทัดเทียมกันได้ซึ่งไม่สอดคล้องกับ ประภาเพ็ญ สุวรรณ (2522 : 182) ที่ให้ข้อคิดเห็นว่า ระดับการศึกษาของประชาชนที่แตกต่างกัน มีผลต่อความรู้ เจตคติ และการปฏิบัติ ประชาชนที่มีระดับการศึกษา มักมีความรู้ เจตคติและการปฏิบัติที่ถูกต้องมากกว่าประชาชนที่มีการศึกษาดำ และไม่สอดคล้องกับ พรทิพย์ ศิริภทราชัย (2539 : 147) ศึกษาเรื่องพฤติกรรมสุขภาพเกี่ยวกับเรื่องเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร และโรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) พบว่า นักเรียนโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ที่บิดา มารดามีการศึกษาต่างกัน มีความรู้ เจตคติและการปฏิบัติเกี่ยวกับเรื่องเพศไม่แตกต่างกัน แต่การที่ผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนราชวินิต มัธยม ที่มีระดับการศึกษาต่างกันแต่มีความรู้และเจตคติเกี่ยวกับการสอนเพศศึกษาในโรงเรียนไม่แตกต่างกันนั้น อาจเป็นเพราะการเปลี่ยนแปลงของสังคมโลกมีสิ่งใหม่ ๆ เกิดขึ้นอย่างมากมาย ความเชื่อเดิม ๆ เกี่ยวกับเรื่องเพศจึงค่อย ๆ หายไปมารับรู้สิ่งใหม่ ๆ ที่เกิดขึ้นการศึกษาชีวิตครอบครัวและ เพศศึกษาจึงเป็นกุญแจสำคัญ ซึ่งจะนำบุคคลให้ได้พบกับความสุขและความสำเร็จต่าง ๆ ในชีวิตได้ และยังจะช่วยให้ครอบครัวมีความสุขอันเป็นพื้นฐานที่ดีของสังคมต่อไปอีกด้วย

2.4 อาชีพ จากการศึกษาพบว่า ผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนราชวินิต มัธยม ที่มีอาชีพต่างกัน มีความรู้และเจตคติต่อการสอนเพศศึกษาในโรงเรียนไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 7, 8 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะอาชีพไม่เป็นอุปสรรคต่อการใฝ่หาความรู้ เรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ ได้ไม่ว่าจะมีอาชีพใด ๆ สามารถหาความรู้ได้เพราะปัจจุบันการศึกษาไร้พรมแดน การเห็นคุณค่าในการที่จะศึกษาและเปลี่ยนแปลงการ รับรู้

สิ่งใหม่ อาชีพมิได้เป็นเรื่องป็นทอนให้ทุกคนที่อยากจะรับรู้ได้ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ ทศนีย์ ทองก้อน (2542 : 77 – 78) ศึกษาความรู้และเจตคติเกี่ยวกับเรื่องเพศของนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 แผนกธุรกิจสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล พบว่า บิดา มารดา ที่มีอาชีพต่างกันความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศไม่แตกต่างกัน ยังสอดคล้องกับ วาสนา ศิลากร (2520 : 79) ได้ศึกษาเจตคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่บิดา มารดา มีอาชีพต่างกัน พบว่า นักเรียนซึ่ง บิดา มารดา มีอาชีพต่างกัน มีเจตคติต่อความรู้เรื่องเพศไม่แตกต่างกัน ยังสอดคล้องกับ สุชิน บัวงาม (2528 : 94) ศึกษาเจตคติของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาที่มีต่อ ความรู้เรื่องเพศ พบว่า นักศึกษาที่บิดา มารดา มีอาชีพต่างกันมีเจตคติต่อความรู้เรื่องเพศไม่ แตกต่างกันและสอดคล้องกับ ณัฐวดี วิถีธรรม (2539 : 177) ศึกษาทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ ก่อนสมรสของนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร พบว่า นักเรียนที่บิดามารดามีอาชีพต่างกัน มีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสไม่แตกต่างกัน

2.5 รายได้ จากการศึกษพบว่า ผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนราชวินิต มัธยม ที่มีรายได้ต่างกัน มีความรู้ และเจตคติ ต่อการสอนเพศศึกษาใน โรงเรียนไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 9, 10 ทั้งนี้จากการศึกษาพบว่า ผู้ปกครองที่มีรายได้น้อยเป็นผู้ที่มีความรู้และเจตคติต่อการสอนเพศศึกษาในโรงเรียนสูงสุด ซึ่งแตกต่างกับผู้ปกครองนักเรียนที่มีรายได้มาก จากผลของการวิจัยที่เกิดขึ้นจะเห็นได้ว่า การที่ผู้ปกครองจะมีความรู้และเจตคติต่อการสอนเพศศึกษาไม่มีผลต่อรายได้ ซึ่งรายได้ไม่เป็น อุปสรรคต่อการที่จะเฝ้าหาความรู้เพิ่มเติม การที่มีความรู้ดีก็ย่อมจะทำให้มีเจตคติดีตาม ไปด้วย ซึ่งไม่สอดคล้องกับการศึกษาของ พิมพ์พรรณ ศิลปสุวรรณ (2536 : 120) ศึกษาเกี่ยวกับ ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ของคนงานสตรีวัยรุ่น พบว่า รายได้มีความ สัมพันธ์เชิงบวกกับพฤติกรรมเพศสัมพันธ์ของคนงานสตรีวัยรุ่น ไม่สอดคล้องกับจุฬารัตน์ ห้าวหาญ (2539 : 79 – 80) ศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศ และปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อ การมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนวัยรุ่นชาย พบว่า รายได้มีความสัมพันธ์ต่อการมี เพศสัมพันธ์ก่อน สมรสของนักเรียนวัยรุ่นชายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และไม่สอดคล้องกับ ดารุณี ภูษณสุวรรณศรี (2540 : 122 - 123) ศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสของ นักศึกษาผู้ใหญ่พบว่า รายได้มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสของ นักศึกษาผู้ใหญ่

2.6 สถานภาพสมรส จากการศึกษพบว่า ผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนราชวินิต มัธยม ที่มีสถานภาพสมรสต่างกัน มีความรู้ต่อการสอนเพศศึกษาในโรงเรียนไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 11 ทั้งนี้เพราะสภาพเศรษฐกิจและสังคมในปัจจุบัน ทำให้บิดามารดาผู้ปกครองมีภาระหน้าที่การทำงานมากขึ้น มีเวลาอบรมดูแลบุตรของตนน้อยลงแต่ก็ได้ละเลยการที่จะเพิ่มความรู้ให้แก่ตนเอง ดังนั้นไม่ว่าบิดามารดาผู้ปกครองนักเรียนที่มีสถานภาพสมรส คู่ หมาย หรือหย่าร้าง จึงไม่ส่งผลต่อความรู้ของผู้ปกครองนักเรียน ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของระวีวรรณ วุฒิประสิทธิ์ (2526 : 115 – 119) ศึกษาความรู้ เจตคติและประสบการณ์เกี่ยวกับเรื่องเพศของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในกรุงเทพมหานคร พบว่า สถานภาพสมรสของบิดา มารดาของนักเรียนมีผลต่อ ความรู้ เจตคติ และประสบการณ์เรื่องเพศไม่แตกต่างกัน การศึกษาของอมรรัตน์ เศวตนันท์ (2529 : 43 – 45) ศึกษาการศึกษา ความรู้ เจตคติ และความต้องการที่จะศึกษาเรื่องเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พบว่า นักเรียนที่บิดามารดาแยกกันอยู่กับนักเรียนที่บิดามารดาอยู่ร่วมกันมีความรู้และเจตคติในเรื่องเพศไม่แตกต่างกัน

จากการศึกษา พบว่า ผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนราชวินิต มัธยม ที่มีสถานภาพสมรสต่างกัน มีเจตคติต่อการสอนเพศศึกษาในโรงเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 12 จากการศึกษพบว่า ผู้ปกครองที่มีสถานภาพสมรสโสด สถานภาพสมรสคู่มีเจตคติต่อการสอนเพศศึกษาในระดับสูง และมีเจตคติ ต่อการสอนเพศศึกษามากกว่าผู้ปกครองที่มีสถานภาพสมรส หย่า หมาย แยกกันอยู่ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้ปกครองที่มีสถานภาพสมรส หย่า หมาย แยกกันอยู่ มีความรู้สึกที่ไม่ดีต่อการมีชีวิตคู่ที่มีปัญหา จึงทำให้มีเจตคติไม่ดีต่อการสอนเพศศึกษา หรืออาจจะได้รับอิทธิพลจากสื่อสะท้อนเกี่ยวกับปัญหาสังคม จึงทำให้เกิดความรู้สึกไม่ดี ทำให้มีผลกระทบต่อเจตคติ ซึ่งไม่สอดคล้องกับอมรรัตน์ เศวตนันท์ (2529 : 43 – 45) ศึกษาการศึกษาความรู้ เจตคติ และความต้องการที่จะศึกษาเรื่องเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร พบว่า นักเรียนที่บิดามารดา แยกกันอยู่ กับนักเรียนที่บิดามารดาอยู่ร่วมกันมีความรู้ และเจตคติในเรื่องเพศไม่แตกต่างกัน และไม่สอดคล้องกับทัศนีย์ ทองก้อน (2542 : 83) ศึกษาความรู้ และเจตคติเกี่ยวกับเรื่องเพศของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 แผนกธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล พบว่า บิดา มารดา

ที่มีสถานภาพสมรสต่างกัน มีความรู้และเจตคติเกี่ยวกับเรื่องเพศไม่แตกต่างกันและ อมรรัตน์ เศวตนันท์ (2529 : 43 – 45) ศึกษาการศึกษาค้นคว้าความรู้ เจตคติ และความต้องการที่จะศึกษาเรื่องเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร พบว่า นักเรียนที่บิดา มารดา แยกกันอยู่กับนักเรียนที่บิดามารดาอยู่ร่วมกันมีความรู้และเจตคติในเรื่องเพศไม่แตกต่างกัน

3. ผลการวิเคราะห์หาค่าความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ และเจตคติเรื่องการสอนเพศศึกษาของผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนราชวินิต มัธยม กรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร มีความสัมพันธ์กันในเชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 13 ดังคำกล่าวของ ประภาเพ็ญ สุวรรณ (2532 : 4) ที่ว่าความรู้หรือประสบการณ์เดิมของบุคคลช่วยให้เกิดเจตคติและเป็นตัวกำหนดของบุคคล ดังนั้นเมื่อผู้ปกครองนักเรียนมีความรู้เกี่ยวกับการสอนเพศศึกษาในโรงเรียนในระดับสูงก็จะเกิดความเข้าใจ มีการตัดสินใจสามารถประเมินสถานภาพณ์แก้ไขสถานการณ์ที่เกิดขึ้นได้อย่างมีประสิทธิภาพ และเกิดเจตคติเกี่ยวกับการสอนเพศศึกษาในโรงเรียนที่ถูกต้องตามไปด้วย ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ สุนันต์ รัตนรังสิกุล (2534 : 79) ศึกษาการรับรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา พบว่า นักศึกษาที่มีการรับรู้ด้านความรู้ดีมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับเจตคติเกี่ยวกับการป้องกันโรคเอดส์การศึกษาของอัญชลี สิงหสุต (2534 : 78) ศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างความรู้เจตคติกับพฤติกรรมการป้องกันการติดเชื้อโรคเอดส์ของนักศึกษาอาชีวศึกษาในกรุงเทพมหานคร พบว่า ความรู้ของนักเรียนระดับอาชีวศึกษาในกรุงเทพมหานครในการป้องกันโรคเอดส์มีความสัมพันธ์กับเจตคติต่อโรคเอดส์และสอดคล้องกับการศึกษาของ ทศนีย์ ทองก้อน (2542 : 85) ศึกษาความรู้และเจตคติเกี่ยวกับเรื่องเพศของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 แผนกธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล พบว่า นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 มีความรู้กับเจตคติดีมีความสัมพันธ์กันในเชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาพบว่า ผู้ปกครองมีความรู้และเจตคติเกี่ยวกับการสอนเพศศึกษาในโรงเรียนในระดับสูง ซึ่งมีผลดีต่อการทำจะนำไปถ่ายทอดกับนักเรียนในเรื่องการปฏิบัติตนในด้านการควบคุมอารมณ์ทางเพศ การเลือกคบเพื่อนต่างเพศ การดูแลตนเองเมื่อเข้าสู่วัยต่าง ๆ

การวางตัวต่อเพศตรงข้าม การวางแผนครอบครัว การเลือกคู่ครอง และสุขปฏิบัติเกี่ยวกับระบบสืบพันธุ์ทั้งเพศชายและเพศหญิง ผู้วิจัยมีความเห็นว่าผู้ปกครองที่มีความรู้ในระดับสูงนั้นสามารถอบรมสั่งสอนแนะนำนักเรียนให้อยู่ในระเบียบวินัยและกรอบประเพณีอันดีงามซึ่งเป็นเอกลักษณ์ของชาวไทย การที่ทุกคนจะต้องร่วมมือแก้ไขปัญาเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศต่าง ๆ ให้ดีขึ้นนั้น ผู้วิจัยมีความเห็นว่าควรจะได้รับความร่วมมือจากบุคคลต่อไปนี้

1. ครอบครัว เป็นสถาบันแรกที่จะปลูกฝังความรู้ เจตคติที่ดีเกี่ยวกับเพศศึกษาบิดามารดา ผู้ปกครองควรหมั่นศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมอย่างสม่ำเสมอในเรื่องการดูแลสุขภาพ การปฏิบัติในเรื่องเพศ และการเป็นแบบอย่างที่ดีให้กับนักเรียนที่อยู่ในความปกครองเพราะสภาพแวดล้อมในปัจจุบัน มีสิ่งยั่วยุให้เกิดการเบี่ยงเบนทางเพศได้ง่าย ฉะนั้นผู้ปกครองควรให้ความสนใจใส่ใจใกล้ชิดกับนักเรียนให้มากยิ่งขึ้น

2. โรงเรียน เป็นสถาบันการศึกษาที่มีความสำคัญต่อจากสถาบันครอบครัวในการอบรมสั่งสอนให้ความรู้ในด้านต่าง ๆ รวมทั้งการปลูกฝังค่านิยม เจตคติและแนวปฏิบัติเกี่ยวกับเรื่องเพศ โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ความเชื่อที่ผิด ๆ เกี่ยวกับเรื่องเพศการขอความช่วยเหลือเมื่อมีปัญหาเกี่ยวกับเรื่องเพศ ควรตระหนักและเห็นความสำคัญของหลักสูตรเพศศึกษา ผู้บริหารโรงเรียนควรตระหนักและเห็นความสำคัญของหลักสูตรเพศศึกษา ผู้บริหารโรงเรียนควรให้ความสนใจหลักสูตรเพศศึกษาเป็นพิเศษ เพราะสภาพการณ์ที่มีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา

3. ครู – อาจารย์ ควรตระหนักถึงบทบาทในหน้าที่ของตนในการสอน โรงเรียนควรจัดให้มีครู อาจารย์ที่ปรึกษา โดยจัดวางตัวให้เหมาะสม เพื่อจะได้รับปรึกษาปัญหาสืบบางอย่างของนักเรียนได้ การให้การศึกษาเรื่องเพศต้องให้สอดคล้องกับการเจริญเติบโตของนักเรียน

ครูผู้สอนเพศศึกษาหรือชีวิตครอบครัวศึกษานั้นมีส่วนสำคัญยิ่งในการให้ความรู้เรื่องนี้ เพราะไม่มีวัสดุอุปกรณ์การสอนใดจะมีความสำคัญเท่ากับการที่มีครูสอนที่ดี เข้าใจธรรมชาติของนักเรียน เข้าใจการพัฒนาของนักเรียนและเข้าใจปัญหาของนักเรียนได้ดีเท่าครูที่ดีจะช่วยวางรากฐานความรู้ ความเข้าใจ เจตคติ และการปฏิบัติตัวที่ดีแก่นักเรียนได้ผู้ที่สอนเพศศึกษาได้ดีควรมีคุณสมบัติดังนี้

1. เป็นคนเปิดเผย ใจกว้าง และซื่อสัตย์ นักเรียนจะเชื่อสิ่งที่ครูสอน ถ้านักเรียนเห็นว่าครูซื่อสัตย์ จริงใจ แม้ว่าบางครั้งจะไม่เห็นด้วยกับความคิดหรือการสอนของครูก็ตาม แต่เมื่อนักเรียนเชื่อครูก็จะเชื่อที่ครูสอนด้วย
2. ยอมรับความคิดเห็นของนักเรียนซึ่งจะช่วยให้แก่นักเรียนกล้าแสดงออก แม้ว่าจะผิด โดยครูจะช่วยแก้ไขให้ เพราะความเชื่อ เจตคติ เป็นสิ่งที่ต้องใช้เวลาในการแก้ไข ครูที่ดีก็จะช่วยโน้มน้าวให้นักเรียนที่มีความเห็นผิดแยกออกไปกลับเข้ารูปเข้ารอยได้
3. ครูจะต้องเป็นผู้ที่เฝ้าตรง ต้องพยายามค้นคว้าหาความรู้วิทยาการใหม่ ๆ อยู่ตลอดเวลา และพร้อมที่จะเปลี่ยนแปลงความคิดเห็นได้ ใจกว้างที่จะถกเถียงได้ทุกเรื่องและเปลี่ยนแปลงได้ ครูต้องสร้างสัมพันธภาพที่ดีระหว่างครู – นักเรียน ซึ่งจะทำให้แก่นักเรียนมีความมั่นใจว่าครูปรารถนาดีต่อเขา
4. สื่อมวลชน จัดว่าเป็นสื่อสำคัญในการสอนเพศศึกษา การลงข่าว รูป และบทความในหนังสือพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์ ภาพยนตร์ ละคร การตอบปัญหาทางด้านหนังสือ วิทยุ เหล่านี้มีอิทธิพลทางการศึกษาอย่างมาก แต่สื่อมวลชนส่วนใหญ่มักจะใช้การเสนอข่าวเรื่องที่เกี่ยวข้องกับทางเพศอย่างไม่ลุ่มลึกจะรับผิดชอบต่อสังคมมากนัก

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยในครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาความรู้และเจตคติเกี่ยวกับการสอนเพศศึกษากับผู้ปกครองในทุก ๆ ระดับการศึกษา เพื่อเป็นแนวทางในการให้ความรู้ ปลุกฝังค่านิยม เจตคติเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศให้เหมาะสมกับสภาพการณ์ของสังคมในยุคโลกาภิวัตน์
2. ควรมีการศึกษาตัวแปรต่าง ๆ ที่คาดว่าจะมีอิทธิพลต่อความรู้ และเจตคติเกี่ยวกับการสอนเพศศึกษาในระดับต่าง ๆ

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

กระทรวงศึกษาธิการ. หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524. (ฉบับปรับปรุง 2533).

กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว, 2535. อัดสำเนา.

กัญชลี ศรพรหม. เจตคติต่อการสอนเพศศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดลพบุรี. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2541. อัดสำเนา.

จกมล นาหิรัญ. ความสนใจทางด้านเพศศึกษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนทดลอง กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2525. อัดสำเนา.

จิตรา วสุวานิช. จิตวิทยาการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2528.

จิราพร มงคลประเสริฐ. ผลการใช้แผนการสอนเพศศึกษาต่อความรู้ เจตคติ และสุขปฏิบัติทางเพศของนักศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 อำเภอเมือง จังหวัดน่าน. วิทยานิพนธ์ วท.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยมหิดล, 2539. อัดสำเนา.

จุฬารัตน์ ห้าวหาญ. พฤติกรรมทางเพศและปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนวัยรุ่นชาย ในเขตเทศบาลเมือง จังหวัดสุรินทร์. วิทยานิพนธ์ วท.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยมหิดล, 2539. อัดสำเนา.

ชม ภูมิภาค. จิตวิทยาการเรียนการสอน. หน้า 159 – 160. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2523

ชลิต แนวพนิช. "เพศศึกษา ข้อเสนอจากออสเตรเลีย," วิทยาสาร. 24 : 26 – 30 ; 22 เมษายน 2516.

ชวนชม สกนธวัฒน์ และคนอื่น ๆ. การศึกษาความรู้ ทักษะและการปฏิบัติเกี่ยวกับเพศ การเจริญพันธุ์และการคุมกำเนิดในวัยรุ่น ศึกษาเฉพาะกรณีนักเรียนอาชีวศึกษาในจังหวัดขอนแก่น. ขอนแก่น : คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 2530.

ชวนีย์ จันทน์น้อย. พฤติกรรมทางเพศและเจตคติของนักเรียนวัยรุ่น : กรณีศึกษาพฤติกรรมรักร่วมเพศ เขตการศึกษา 6. วิทยานิพนธ์ วท.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยมหิดล, 2533. อัดสำเนา.

ชวาล แพร์ตกุล. เทคนิคการวัดผล. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2526.

เจดศักดิ์ ไชวาสินธุ์. การวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์, 2522.

ชนวนทอง ธนสุกาญจน์. "การจัดการเรียนการสอนเพศศึกษาในสถานศึกษา," เอกสารประกอบการอบรมเวทีกรุงเทพสู่เอเซีย ครั้งที่ 1 วันที่ 20 – 22 สิงหาคม 2539. กรุงเทพฯ : 2539.

ชัชวาล ไชยสถานนท์. "เพศศึกษาจะแก้ปัญหาประชากรได้หรือไม่," ประชากรศึกษา. 6 : 36 – 37 ; มิถุนายน 2522.

ชัยวัฒน์ ปัญจพงศ์ และคนอื่น ๆ. เพศศึกษาแผนใหม่. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์, 2524.

ชูศรี วงศ์รัตนะ. เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ : ศูนย์หนังสือจุฬา, 2534.

-----, เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2537.

ณัฐดี วิจิธรรม. ทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสของนักเรียนวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร. ปริญญาโท กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2539. อัดสำเนา.

ดารุณี ภูษณสุวรรณศรี. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสของนักศึกษาผู้ใหญ่ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น การศึกษานอกโรงเรียน กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ วท.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยมหิดล, 2540. อัดสำเนา.

“ดวงเดือน พันธุมนาวิน. เอกสารประกอบการสอนเรื่อง การวัดทัศนคติเพื่อทำนายพฤติกรรม. กรุงเทพฯ : สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, ม.ป.ป.

เดชา สุชากรมณ. "เพศศึกษา," สยาม. 9 ; 10 ตุลาคม 2518.

เต็มศิริ บุญยสิงห์. "เพศศึกษาวิชาชื่อไม่เพราะ," ใน จุดยืนและทิศทางการศึกษาของไทย. หน้า 149 – 150. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2518.

ถวัลย์ รักศิลป์. ทัศนคติของผู้ปกครองนักเรียนและครูโรงเรียนราษฎร์ในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย สายสามัญในกรุงเทพมหานครที่มีต่อการนำเพศศึกษามาสอนในโรงเรียน. วิทยานิพนธ์ วท.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยมหิดล, 2522. อัดสำเนา.

ทวีสิทธิ์ สิทธิกร. บูรณาการการสอนสุขศึกษา. กรุงเทพฯ : สำนักงานอักษราพิพัฒน์, 2535.

ทิพพรรณ นพวงศ์. "การสอนเพศศึกษาในโรงเรียน," วิทยาคาร. 81(1) : 36 – 38 ;

มกราคม – มีนาคม 2526.

ทัศนีย์ ทองก้อน. ความรู้และเจตคติเกี่ยวกับเพศของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ
ชั้นปีที่ 3 แผนกบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคลในเขตกรุงเทพมหานคร.

ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2542.

อัดสำเนา.

นงลักษณ์ เอมประดิษฐ์ และคนอื่น ๆ. ประชากรกับการวางแผนครอบครัว. กรุงเทพฯ :

อักษรบัณฑิต, 2529.

นวลละอ อสุภาผล. "เพศศึกษา : การทำงานร่วมกันของพ่อแม่กับโรงเรียน," คนเศรษฐกิจศาสตร์.

27(1) : 6 – 9 ; มีนาคม 2526.

นิยม ฉิมตระกูล. การศึกษาทัศนคติของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนมัธยมศึกษา

ส่วนกลางที่มีต่อการที่จะจัดให้มีการสอนเพศศึกษา. ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ :

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2518. อัดสำเนา.

แนะแนวการศึกษาและอาชีพ, กอง. แผนการศึกษาแห่งชาติ. กรุงเทพฯ : ครูสภา, 2519.

อัดสำเนา.

บัณฑิตราชยสถาน. พจนานุกรมทางสังคมไทย-อังกฤษ ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2525.

พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : อักษรเจริญทัศน์, 2530.

บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์. คู่มืออาจารย์ : การวัดและประเมินผลการเรียนการสอน.

หน้า 21 – 222. กรุงเทพฯ : การพิมพ์พระนคร, 2524.

บุหงา สัมปชลิต. การสอนเพศศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษาตามความคิดเห็น และความ

ต้องการของครูและนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษาในเขตชั้นใน

กรุงเทพมหานคร. ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ประสานมิตร, 2531. อัดสำเนา.

ประคอง กรรณสูตร. สถิติเพื่อการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ :

บริษัทศูนย์หนังสือ ดร.สง่า จำกัด, 2528.

ประสาธ อิศระปรีดี. "จิตวิทยาวัยรุ่น," ศึกษาสยาม. 2523.

ปรางพร พงษ์ประเสริฐ. ความรู้และทัศนคติในเรื่องเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ใน

โรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ :

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2539. อัดสำเนา.

✓ ประภาเพ็ญ สุวรรณ. การสอนสุขศึกษา ทฤษฎี และการประยุกต์. กรุงเทพฯ :

ไทยวัฒนาพานิช, 2523.

-----, ทัศนคติ : การวัดการเปลี่ยนแปลงและพฤติกรรมอนามัย. หน้า 16 – 19. กรุงเทพฯ :

พีระพัสยา, 2526.

-----, พฤติกรรมศาสตร์ พฤติกรรมสุขภาพ และสุขศึกษา. กรุงเทพฯ : คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล, 2532.

ปราโมทย์ ปานกำเนิด. เจตคติของผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เกี่ยวกับการสอนเพศศึกษาที่บ้าน ในจังหวัดปทุมธานี. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2531. อัดสำเนา.

ปรียา อันตระกูล. ความรู้และทัศนคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตกรุงเทพมหานคร ในด้านเพศศึกษาและการวางแผนครอบครัว. วิทยานิพนธ์ สศ.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2523. อัดสำเนา.

ผกาพันธ์ ชนะภัย. การศึกษาเปรียบเทียบเจตคติทางเพศของนักเรียนหญิงโรงเรียนสหศึกษากับนักเรียนสตรีในกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2528. อัดสำเนา.

พรทิพย์ ศิริภทราชัย. พฤติกรรมสุขภาพเกี่ยวกับเรื่องเพศของนักศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร และโรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี). วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2539. อัดสำเนา.

พวงทอง ป้องภัย. การศึกษาเปรียบเทียบความเชื่อด้านการดูแลสุขภาพเด็กก่อนวัยเรียนของมารดาไทยพุทธและไทยมุสลิมในจังหวัดปัตตานี. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2528. อัดสำเนา.

พวงรัตน์ ทวีรัตน์. วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : เจริญผล, 2531.

พิมพ์พรรณ ศิลปสุวรรณ. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ของคณานสตรีวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล. วิทยานิพนธ์ วท.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยมหิดล, 2536. อัดสำเนา.

พัฒน์ สุจำนงค์. ชีวิตการครองเรือน. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2526.

เพ็ญศรี พิชัยสนธิ. “ครอบครัวกับเพศศึกษา,” ใน การพัฒนาครอบครัว. กรุงเทพฯ : อมรินทร์ พริมติ้ง แอนด์ พับลิชชิ่ง จำกัด, 2539.

- มยุรี ภูงามทอง. เพศศึกษาและสุขภาพในครอบครัว. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์, 2534.
- ยรรยง สุทธรัตน์. "ความรู้เรื่องเพศเกี่ยวกับเด็ก," วารสารสุขภาพ. 7(1) : 67 – 70 ; ม.ป.ป.
- ยุพิน รุ่งแจ้ง. การแจ้งการจัดหลักสูตรเพศศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายสายสามัญศึกษา.
วิทยานิพนธ์ วท.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยมหิดล, 2533. อัดสำเนา.
- ระภาดิวิทยา, กอง. "ทัศนคติของพ่อแม่ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาต่อโรคเอดส์, ยาเสพติด,
และเพศศึกษาในกรุงโรม ประเทศอิตาลี ปี ค.ศ. 1992," รายงานการเฝ้าระวังโรคประจำ
สัปดาห์. 23(34) : 466 – 474 ; 28 สิงหาคม 2535.
- ระวีวรรณ วุฒิประสิทธิ์. ความรู้ เจตคติและประสบการณ์เกี่ยวกับเรื่องเพศของนักเรียนระดับ
มัธยมศึกษาตอนปลายในกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ :
มหาวิทยาลัยมหิดล, 2526. อัดสำเนา.
- ระวีวรรณ แสงฉาย. การให้ความรู้เรื่องเพศศึกษา. กรุงเทพฯ : ทีพี.พรินท์, 2538.
- เรณู เจริญศรี. ทัศนคติของนักเรียนอาชีวศึกษาชั้นปีที่ 3 ในกรุงเทพมหานครเกี่ยวกับความ
สัมพันธ์ระหว่างชายหญิง. วิทยานิพนธ์ วท.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยมหิดล,
2525. อัดสำเนา.
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. หลักการวิจัยทางการศึกษา. กรุงเทพฯ : ศึกษาพร, 2528.
- วสันต์ นาวเหนือว. ความคิดเห็นของผู้อำนวยการการประถมศึกษาจังหวัดและหัวหน้า
การประถมศึกษาอำเภอ ที่มีต่อเพศศึกษาในระดับประถมศึกษา. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม.
กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2530. อัดสำเนา.
- วรุณี วงศ์วิเชียร. เจตคติต่อการตัดสินใจเกี่ยวกับชีวิตครอบครัวของนักศึกษาที่นับถือพุทธศาสนา
และศาสนาอิสลามที่เรียนและไม่เรียนประชากรศึกษาในสถาบันผลิตครูภาคใต้.
วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยมหิดล, 2524. อัดสำเนา.
- วาสนา ศิลากร. การศึกษาทัศนคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดลำปางที่มีต่อ
การจัดให้มีการสอนเพศศึกษา. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2520. อัดสำเนา.
- วันทนี วาสิกะสิน. ปัญหาพฤติกรรมทางเพศของมนุษย์กับงานสังคมสงเคราะห์.
กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2526.
- วิชากร, กรม. คู่มือครูประเมินผลการเรียน. กรุงเทพฯ : กระทรวงศึกษาธิการ, 2535.
- วิชัย วงษ์ใหญ่. พัฒนาหลักสูตรและการสอนมิติใหม่. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์รุ่งเรือง, 2523.

วิเชียร เกตุสิงห์. หลักการสร้างและวิเคราะห์เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย. กรุงเทพฯ :

ไทยวัฒนาพานิช, 2530.

วิเชียร เกตุสิงห์. "ค่าเฉลี่ยกับการแปลความหมาย : เรื่องง่าย ๆ ที่บางครั้งก็พลาดได้," ข่าวสาร การวิจัยการศึกษา. 18(3) : 8 – 11 ; กุมภาพันธ์ – มีนาคม 2538.

วิมลรัตน์ จงเจริญ. ความรู้เจตคติและการปฏิบัติต่อเพศศึกษาของบิดามารดาที่มีบุตรวัยรุ่น.

วิทยานิพนธ์ วท.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยมหิดล, 2528. อัดสำเนา.

จิวรรณ รอนขิต. การเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับเพศศึกษาระหว่างนักเรียนมัธยมศึกษา

ปีที่ 6 โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามกับโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา

เขตการศึกษา 2. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2529.

อัดสำเนา.

วีระ บุญยะกาญจน์. จิตวิทยาการศึกษา. กาฬสินธุ์ : จินตทัศน์การพิมพ์, 2516.

"จักรอบครัวสอนเพศศึกษาอย่าปล่อยเด็กหลงผิดลองถูก," มติชน. วันที่ 3 กุมภาพันธ์ 2538.

หน้า 40.

คันสนีย์ วงศ์โรจน์. การศึกษาปัญหาและความต้องการของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

กลุ่มที่ 4 กรุงเทพมหานครกับหลักสูตรครอบครัวศึกษา. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม.

กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2537. อัดสำเนา.

สถิติแห่งชาติ, สำนักงาน. รายงานการสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือน.

กรุงเทพฯ : สำนักนายกรัฐมนตรี, 2536.

———. สถิติรายได้รายจ่ายของครัวเรือน. กรุงเทพฯ : สำนักนายกรัฐมนตรี, 2537.

สถิติแห่งชาติ, สำนักงาน. สถิติการศึกษาและการสาธารณสุข. กรุงเทพฯ : สำนักนายกรัฐมนตรี, 2537.

สมจิตต์ สุพรรณทัศน์. เอกสารประกอบการบรรยายวิชาจิตวิทยาสังคม. กรุงเทพฯ :

คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล, 2513.

สุนต์ รัตนรังสิกุล. การรับรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา. ปริญญาพนธ์

กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2534. อัดสำเนา.

สุนทรทิพย์ พลปรีชา. การทดลองใช้บทเรียนโปรแกรมสอนเพศศึกษาเรื่อง "ชีวิตสมรส" สำหรับ

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 (ม.5). วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย

ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2526. อัดสำเนา.

สุณี รักษาเกียรติศักดิ์. การวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วย SPSS. กรุงเทพฯ : สำนักคอมพิวเตอร์

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2539. อัดสำเนา.

- สุชิน บังงาม. เจตคติของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาที่มีต่อความรู้เรื่องเพศ. ปรินิพนธ์
กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2528. อัดสำเนา.
- สุทัศน์ จินแพทย์. ทัศนคติในเรื่องเพศและความต้องการที่จะศึกษาในเรื่องเพศของนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 6 จังหวัดกาญจนบุรี. ปรินิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2531. อัดสำเนา.
- สวัสดิ์ จงกล. "ความเป็นไปได้ในการบรรจุเพศศึกษา ในหลักสูตรระดับประถมศึกษาและ
มัธยมศึกษา," ประชากรศึกษา. 6(3) : 11 – 12 ; มิถุนายน 2522.
- สวัสดิ์ สุวรรณอักษร. "สายสัมพันธ์ระหว่างครูกับผู้ปกครอง," สารพัฒนาลัทธิสูตร.
44 : 19 – 28 ; พฤษภาคม 2528.
- สุชาติ โสมประยูร และวรรณิ โสมประยูร. เพศศึกษา. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2521.
_____ เพศศึกษา. หน้า 164 – 218. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2531.
- เสนอ อินทรสุขศรี. "เพศศึกษา," ประชากรกับการอยู่รอด. กรุงเทพฯ : มิตรภาพการพิมพ์,
2518.
_____ "เพศศึกษา," วิทยาสาร. 2 : 26 – 27, 64 – 65 ; 8 มกราคม 2509.
- เหม ทองชัย. ทัศนคติเชิงเสมอภาคของเยาวชนเขตพระโขนง กรุงเทพมหานคร. ปรินิพนธ์
กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2523. อัดสำเนา.
- อรรถ ปิตานนท์. การเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา
ตอนปลายในภาคตะวันออก. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
2528. อัดสำเนา.
- อมรรัตน์ เสวตนันท์. การศึกษาความรู้เจตคติและความต้องการที่จะศึกษาเรื่องเพศของนักเรียน
มัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาริตถมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
ปรินิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2529.
อัดสำเนา.
- อนง อารีพรรค และสุวัฒนา อารีพรรค. เรียนรู้เรื่องเพศ. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์,
2525.
- อดิรัตน์ วัฒนไพลิน. การศึกษาเจตคติและพฤติกรรมทางเพศของนิสิตมหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ. ปรินิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร, 2527. อัดสำเนา.

- อรุณ ปาละโค. การศึกษาเจตคติเรื่องเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 (ม.5) จังหวัดมหาสารคาม และขอนแก่น. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2527. อัดสำเนา.
- อัญชลี สิงห์สุด. ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ เจตคติกับพฤติกรรมการป้องกันการติดเชื้อโรคเอดส์ของนักศึกษาอาชีวศึกษาในกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ วท.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยมหิดล, 2534. อัดสำเนา.
- ไอแซร์ วาริรักษ์. "เพศศึกษาภาวะของบ้านและโรงเรียน," วารสารแนะแนว. ม.ป.ป.
- Anastasi, Anne. Psychological Testing. New York : The Macmillan Company, 1968.
- Berry, Mildred E. "Sex Education in Dade County Public Secondary Schools," Dissertation Abstracts International. 35(7) : 4118-A ; January, 1975
- Bloom, S. Benjamin. Taxonomy of Education Objective Hand Book I : Cognitive Domain. New York : David McKay Company, Inc., 1975.
- Cronbach, Lee W. Research in Education. 3rd ed. Englewood Cliffs, New Jersey : Prentice Hill Inc., 1970.
- Dearth, Paul B. "Viable Sex Education in the Schools : Expectations of Students, Parent and Experts," The Journal of School Health. XLIV(4) : 190 – 193 ; April, 1974.
- Dearth, Paul and Carol Cassel. "Comparing Attitude of Male and Female University Students before and after a Semester Course on Human Sexuality," The Journal of School Health. 46(10) : 593 – 598 ; December, 1976.
- De Gaston, Jacquelin Frances Richardson. Adolescent Sexuality and Sex Education Programs (Public Schools). Doctor's Thesis, Brigham Young University, 1994.
- Edwards, Allen Louis. Statistical Analysis. New York : Richart Company, Inc., 1957.
- Gallado, Amtac. Parental Attitudes Regarding Family Life Sex Education. Master's Thesis. San Jose State University, 1993.

- Good, C.V. Dictionary of Education. p. 49. New York : Mc Graw-Hill Book Company, 1956.
- Good, Carter V. Dictionary of Education. 3rd ed. New York : McGraw-Hill Book Company, 1973.
- Gurney, Henry John. "Acceptable Concepts Grade Placement and Class Organization for Sex Education in School," Dissertation Abstracts International. 27 : 1197-B ; October, 1966.
- James Buie, "Teen Pregnancy : It's Time for the School to Tackle the Problem," Kappan. June, 1987.
- Johnson, Sarah Willer. Sex Education and Teenage Parenting Education Policies and Curriculum in Missouri Public Schools. Doctor's Thesis, University of Missouri, 1994.
- Johnson, Warren R. and Mararet Schutt. "Sex Education Attitude of School Administrations and School Board Members," The Journal of School Health. 36(2) : 64 – 68 ; February, 1966.
- Kilander, H. Frederic. Sex Education in The School. London : The McMillan Company, 1970.
- Kosareff, Krisit Jan. Sex Education in High School Is it Effective. Master's Thesis California : California State University, 1993.
- Koblinsky, S., Atkinson J. Parental. "Plan for children sex education," Family Relations. 15 : 29 – 35 ; 1982.
- Krejcie, Robert V. and Daryle W. Morgan. "Determining Sample Size for Research Activities," Educational and Psychological Measurement. 30 : 607 – 610 ; 1970.
- Lequercia, Gabriella. Exploring Parntal Attitudes Toward Knowledge and Values Indorporated in Public School Sex Education. Master's Thesis California : California State University, Long Beach, 1992.
- Lin, Babara B. "A Peak at Sex Education in a Midwestern Community," The Journal of School Health. 8 : 462 – 465 ; October, 1973.

- Lucus, Gerald. "Sex Educational Today," The Magazine of The World Health Organization. 31 – 34 ; July – August, 1969.
- McCary, James Leslic. Human Sexuality. 3rd ed. New York, Cincinnati, Toronto, London, Melbourne : D. Van Noste and Company, 1978.
- Mcintire, Walter G. "Attitudes of Connecticut Principles Towards Family Life Education," The Journal of School Health. XXXIX(3) : 183 – 185 ; March, 1969.
- McNab, Warren L. "Sexual Attitude Development in Children and the Parents Role," The Journal of School Health. 46(9) : 537 – 540 ; November, 1976.
- Mellany, A. Phelps and J. Tripp. "Sex Education : More is not Enough," Journal Of Adolescence. 15(4) : 449 – 466 ; December, 1992.
- Oladejo, O and T. Amlayo. "Secondary School Teachers" Viewpoint on Sex Education," Journal of Recreation Social Health. 111(6) : 216 – 221 ; December, 1991.
- Olsen, Joseph A. Teenage Pregnancy Prevention Program (Pregnancy Prevention Sex Education). Doctor's Thesis. Brigham Young University, 1994.
- Omu, Florence Emadine. The Feasibility of Sex Education Curriculumm for Junior Secondary School in Nigeria. Doctor's Thesis. University of Southampton, 1994.
- Parcel, Guy S. and Dave Luttmann. "Evaluation in Sex Education : Evaluation Research for Sex Education Applied to Program Planning," The Journal of School Health. 51(4) : 278 – 281 ; April, 1981.
- Pompian, Helen Kilmer. "A Study of the Initiation of a Sex Education Program in an Elementary School with an Analysis of the Sexual Knowledge of the Sixth-Grade Pupils Involved and of their Attitudes and those of their Parents and Teachers," Dissertation Abstracts International. 30(9) : 3711-A ; March, 1970.

- Taylor, Jolin William. An Examination of Attitudes and Knowledge of Sex Education of Rural Junior High School Male Students with Behavior Disorders and Other Parents. Master's Degree. West Virginia University, 1994.
- Warren, Corric Lee. "Source and Aecuacy of College Student's Sex Knowledge," The Journal of School Health. 43(73) : 588 ; March, 1969.
- Webster. The Lexicons Webster Dictionary (Encyclopedia Edition). USA. The English Languages Institute of American Inc., 1985.
- Woody, Jame Divita. "Contemporary Sex Education Attitude and Implications for Childearing," Dissertation Abstracts International. 43(4) : Apirl, 1973.

ภาคผนวก



บันทึกข้อความ

116

ส่วนราชการ.....บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โทร. 5644, 5646
ที่.....ม 1007/ ๓๑๔๘.....วันที่.....๑๖ พฤศจิกายน 2542
เรื่อง.....ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน คณบดีคณะพลศึกษา

เนื่องด้วย นางอัญชลี อยู่พรหม นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกสุขศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง "ความรู้และเจตคติของผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนราชวินิต มัชฌิม กรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร" โดยมี รองศาสตราจารย์ นภาพร มัชฌิมางกูร และ รองศาสตราจารย์ทวีสิทธิ์ สิทธิกร เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ ผู้ช่วยศาสตราจารย์วินัส บัณฑาสพงษ์ และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ จุฑามาศ เทพชัยศรี เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือการวิจัย

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่าน ได้โปรดพิจารณาให้ข้าราชการในสังกัดเป็นผู้เชิญชวนให้ นางอัญชลี อยู่พรหม ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ด้วย

(ศาสตราจารย์ ดร.เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย



ที่ ทม 1007/ 3018

หน่วยศึกษานิเทศก์

วันที่ 1643/ 287

วันที่ 15/ พ.ย. 2547 117

เวลา

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๖ พฤศจิกายน 2542

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน หัวหน้าหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมพลศึกษา

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางอัญชลี อยู่พรหม นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกสุขศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "ความรู้และเจตคติของผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนราชวินิต มัชฌม กรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร" โดยมีรองศาสตราจารย์นายพร มัชฌมากร และ รองศาสตราจารย์ทวิสิทธิ์ สิทธิกร เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำวิทยานิพนธ์ ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ อาจารย์ประยูร วีระพงษ์ เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือการวิจัย

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่าน ได้โปรดพิจารณาให้ข้าราชการในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นางอัญชลี อยู่พรหม ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ด้วย

วิมล ท.อ.พ. พล.

ขอแสดงความนับถือ

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
รองศาสตราจารย์นายพร มัชฌมากร
รองศาสตราจารย์ทวิสิทธิ์ สิทธิกร

(ศาสตราจารย์ ดร.เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์)

๑๕ พ.ย. ๒๕๔๗

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(นายสมศักดิ์ ศิริวัฒน์)

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 258-4119, 664-1000 ต่อ 5644, 5646

โทรสาร. 258-4119

หัวหน้าหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมพลศึกษา



ที่ ทม 1007/ ๖๖๔

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

จ. พฤศจิกายน 2542

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน หัวหน้าหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางอัญชลี อยู่พรหม นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกสุขศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "ความรู้และเจตคติของผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนราชวินิต มัชฌม กรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร" โดยมีรองศาสตราจารย์นายแพทย์ รัชมมางกูร และ รองศาสตราจารย์ทวิสิทธิ์ สิทธิกร เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำวิทยานิพนธ์ ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ อาจารย์วิทยา โพธิ์เพียนทอง เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือการวิจัย

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่าน ได้โปรดพิจารณาให้ข้าราชการในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นางอัญชลี อยู่พรหม ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ศาสตราจารย์ ดร. เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 258-4119, 664-1000 ต่อ 5644, 5646

โทรสาร. 258-4119



ที่ ทม 1007/ 3667

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๖ พฤศจิกายน 2542

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนสันติราษฎร์วิทยาลัย

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางอัญลี อยู่พรหม นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกสุศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "ความรู้และเจตคติของผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนราชวินิต มัชฌม กรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร" โดยมี รองศาสตราจารย์ภาพร มัชฌมาบุตร และ รองศาสตราจารย์วิสิทธิ์ สิทธิกร เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำวิทยานิพนธ์ ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ อาจารย์คลณา บุรณะชัย เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือการวิจัย

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่าน ได้โปรดพิจารณาให้ข้าราชการในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นางอัญลี อยู่พรหม ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ศาสตราจารย์ ดร. เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 258-4119, 664-1000 ต่อ 5644, 5646

โทรสาร. 258-4119



ที่ ทม 1007/ 5545

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

13 ธันวาคม 2542

เรื่อง ขอความร่วมมือเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนสันติราษฎร์วิทยาลัย

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางอัญชลี อยู่พรหม นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกสุขศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "ความรู้และเจตคติของผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนราชวินิต มัชฌม กรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร ที่มีต่อการสอนเพศศึกษาในโรงเรียน" โดยมี รองศาสตราจารย์นายพร มัชฌมาภรณ์ และ รองศาสตราจารย์ทวิสิทธิ์ สิทธิกร เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำวิทยานิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อพัฒนาเครื่องมือการวิจัย โดยขออนุญาตให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 50 คน รับแบบสอบถามไปให้ผู้ปกครองตอบแบบสอบถาม เรื่อง ความรู้และเจตคติของผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนราชวินิต มัชฌม กรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร ที่มีต่อการสอนเพศศึกษาในโรงเรียน ในระหว่างเดือนธันวาคม 2542

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่าน ได้โปรดพิจารณาให้ นางอัญชลี อยู่พรหม ได้เก็บข้อมูลในการทำวิทยานิพนธ์ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ศาสตราจารย์ ดร. เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 258-4119, 664-1000 ต่อ 5644, 5646

โทรสาร. 258-4119

ที่ ทม 1007/ 5609



โรงเรียนราชวินิต มัชฌิม
เลขที่ 84
วันที่ 19 ส.ค. 2543
เวลา 12.00 น. 121

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

15 ธันวาคม 2542

เรื่อง ขอความร่วมมือเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนราชวินิต มัชฌิม

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางอัญชลี อยู่พรหม นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกสุขศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "ความรู้และเจตคติของผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนราชวินิต มัชฌิม กรุงเทพมหานคร ที่มีต่อการสอนเพศศึกษาในโรงเรียน" โดยมี รองศาสตราจารย์นภาพร มัชฌิมางกูร และ รองศาสตราจารย์ทวีสิทธิ์ สิทธิกร เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำวิทยานิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขออนุญาตให้ผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนราชวินิต มัชฌิม จำนวน 200 คน ตอบแบบสอบถามความรู้และเจตคติของผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนราชวินิต มัชฌิม กรุงเทพมหานคร ที่มีต่อการสอนเพศศึกษาในโรงเรียน ในระหว่างเดือนมกราคม 2543

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่าน ได้โปรดพิจารณาให้ นางอัญชลี อยู่พรหม ได้เก็บข้อมูลในการทำวิทยานิพนธ์ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และขอขอบพระคุณ

เป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้ด้วย
ผู้อำนวยการโรงเรียนราชวินิต มัชฌิม

พญ.ไพฑูริย์ วัฒนาภรณ์

ขอแสดงความนับถือ

(ศาสตราจารย์ ดร. เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(นางสาวสุณี ธีระชัยวรกุล)
ผู้ช่วยผู้อำนวยการโรงเรียนราชวินิต มัชฌิม
สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

☒ทราบ

☐มอบ

☐มอบฝ่ายเลขานุการดำเนินการ

โทร. 258-4119, 664-1000 ต่อ 5644, 5646

โทรสาร. 258-4119

รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ

- | | |
|--|--|
| 1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์วินัส ปัทมภาสพงษ์ | ผู้ช่วยศาสตราจารย์
หัวหน้าภาควิชาสุขศึกษา
คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร |
| 2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์จุฑามาศ เทพชัยศรี | ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ภาควิชาสุขศึกษา
คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร |
| 3. นายประยูร วีระพงษ์ | ศึกษานิเทศก์ กรมพลศึกษา |
| 4. นายวิทยา โพธิ์เทียนทอง | ศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา |
| 5. นางดลนภา บุรณะธัญญ์ | อาจารย์ 3 ระดับ 8 โรงเรียน
สันติราษฎร์วิทยา |

แบบสอบถาม

เรื่อง ความรู้และเจตคติของผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนราชวินิต มัธยม
กรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร ที่มีต่อการสอนเพศศึกษาในโรงเรียน

แบบสอบถามฉบับนี้แบ่งเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัว

ตอนที่ 2 ความรู้เกี่ยวกับ เนื้อหา ผู้สอน และวิธีการสอนเพศศึกษาในโรงเรียน

ตอนที่ 3 เจตคติเกี่ยวกับการสอนเพศศึกษาในโรงเรียน

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัว

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน ☐ ให้ตรงกับคำตอบที่ตรงกับความจริง

1. เพศ

☐ ชาย
☐ หญิง

2. อายุ

☐ ต่ำกว่า 30 ปี
☐ 31 – 40 ปี
☐ 41 – 50 ปี
☐ 51 – 60 ปี

3. ระดับการศึกษา

☐ ประถมศึกษา
☐ มัธยมศึกษา
☐ อนุปริญญา หรือเทียบเท่า
☐ ปริญญาตรี หรือสูงกว่า

4. อาชีพ
- ☐ รับราชการ หรือพนักงานรัฐวิสาหกิจ
 - ☐ ค้าขาย
 - ☐ เกษตรกรรม
 - ☐ รับจ้างทั่วไป
 - ☐ งานบ้าน
5. รายได้
- ☐ ต่ำกว่า 5,000 บาทต่อเดือน
 - ☐ 5,000 – 10,000 บาทต่อเดือน
 - ☐ 10,001 – 15,000 บาทต่อเดือน
 - ☐ มากกว่า 15,000 บาทต่อเดือน
6. สถานภาพสมรส
- ☐ โสด
 - ☐ คู่
 - ☐ ม่าย
 - ☐ หย่า
 - ☐ แยกกันอยู่

ตอนที่ 2 แบบทดสอบความรู้เกี่ยวกับเนื้อหา ผู้สอน และวิธีการสอนเพศศึกษาในโรงเรียน
คำชี้แจง ให้ผู้ปกครองทำเครื่องหมาย X ทับตัวอักษรหน้าข้อที่ถูกที่สุดเพียงข้อเดียว

1. การมีประจำเดือนคืออะไร

- ก. การมีเลือดเสียขับออกมา
- ข. ไข่ฝ่อทำให้ไม่สามารถผสมได้
- ค. เยื่อบุมดลูกมีการสลายตัว
- ง. รังไข่ไม่มีการสร้างไข่

2. การร่วมประเวณีกันขณะหญิงมีประจำเดือนทำให้เกิดผลอย่างไร

- ก. เกิดการตั้งครรภ์
- ข. ฝ่ายหญิงเสี่ยงต่อการติดเชื้อ
- ค. ฝ่ายชายเป็นอันตราย
- ง. ฝ่ายชายเกิดการติดเชื้อ

3. หนึ่งรอบประจำเดือนในเพศหญิง จะมีระยะเวลากี่วัน

- ก. 14 วัน
- ข. 15 วัน
- ค. 28 วัน
- ง. 30 วัน

4. ข้อควรปฏิบัติระหว่างมีประจำเดือนหรือระดูคือข้อใด

- ก. เตรียมผ้าอนามัยให้เพียงพอ
- ข. ต้องหมั่นเปลี่ยนผ้าอนามัยบ่อย ๆ ไม่ควรให้นานเกินไป
- ค. ถ้ามีเลือดไหลออกมามากผิดปกติหลายวันหรือมีอาการปวด ควรรีบไปปรึกษาแพทย์
- ง. ควรได้รับการปฏิบัติทุกข้อ

5. ข้อความต่อไปนี้ข้อความใดที่ไม่ถูกต้องมากที่สุด

- ก. การออกกำลังกายเป็นวิธีหนึ่งที่สามารถเบี่ยงเบนอารมณ์ทางเพศได้
- ข. การเป็นกามโรคอาจจะเป็นสาเหตุทำให้เป็นหมันได้ภายหลัง
- ค. การเป็นโรคคางทูมในเพศชายอาจทำให้เป็นหมันได้
- ง. คนที่ทำหมันแล้วมักเป็นคนไม่ใคร่มีแรง และมีความรู้สึกทางเพศ หรือกามารมณ์
น้อยลง

6. ข้อใดเป็นความผิดปกติทางเพศของวัยรุ่น

- ก. มีความรู้สึกทางเพศ
- ข. มีความสนใจกับเพศเดียวกัน
- ค. มีการสำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง
- ง. ทำตนให้เป็นที่สนใจของเพศตรงข้าม

7. โรคที่อาจทำให้เป็นหมันได้ในเพศชายคือโรคอะไร

- ก. วัณโรค
- ข. คางทูม
- ค. มาลาเรีย
- ง. โรคเรื้อน

8. การวางแผนครอบครัวหมายถึงอะไร

- ก. การทำหมันเพื่อลดจำนวนประชากร
- ข. การตกลงกันเพื่อเลือกเพศของบุตร
- ค. การดำเนินการในด้านการเร่งกำเนิด
- ง. การที่คู่สมรสตกลงกันในเรื่องการมีบุตร

9. ในการสอนเพศศึกษาควรใช้ครูที่จบด้านใดเป็นผู้สอน

- ก. พลศึกษา
- ข. คหกรรม
- ค. สุขศึกษา
- ง. พยาบาล

10. โรงเรียนควรมีหนังสือเกี่ยวกับการสอนพลศึกษาแบบใด

- ก. เรื่องอวัยวะสืบพันธุ์
- ข. การดำเนินชีวิตของคนตั้งแต่เกิดจนตาย
- ค. การวางตัวให้เหมาะสมกับเพศตรงข้าม
- ง. การเลี้ยงดูบุตร

11. ผู้สอนเพศศึกษาคนแรกของเด็กควรจะเป็นใคร

- ก. พ่อแม่
- ข. ครูชั้นอนุบาล
- ค. ครูชั้นประถมศึกษา
- ง. ครูชั้นมัธยมศึกษา

12. การสอนเพศศึกษาควรสอนอย่างไรจึงเหมาะสม

- ก. ตามใจผู้สอน
- ข. ตามความต้องการของเด็ก
- ค. ตามความสนใจของผู้สอน
- ง. พัฒนาการและความเจริญเติบโตของเด็ก

13. การสอนเพศศึกษาให้บรรลุจุดประสงค์ที่ตั้งไว้ ครูควรคำนึงถึงความพร้อมของใคร

- ก. สถานศึกษา
- ข. นักเรียน
- ค. ผู้ปกครอง
- ง. ชุมชน

14. ครูควรสอนให้เด็กรู้จักการวางตัวที่ดีต่อเพื่อนที่เป็นเพศตรงข้ามอย่างไร

- ก. ใช้กิริยา วาจา ตามสมัยนิยม
- ข. ให้ความสนิทสนมเหมือนเพื่อนเพศเดียวกัน
- ค. ให้เกียรติและความช่วยเหลือตามสมควร
- ง. หลีกเลี่ยงการให้ความช่วยเหลือ

15. ครูควรให้คำแนะนำในการเลือกคู่ครองแก่นักเรียนอย่างไร

- ก. เลือกสัญชาติเดียวกัน
- ข. เลือกคนที่มีอายุมากกว่าตนเล็กน้อย
- ค. เลือกคนที่มีวุฒิภาวะทางอารมณ์
- ง. เลือกคนที่มีการศึกษาดี

16. การสอนเพศศึกษาไม่ควรจัดแยกสอนต่างหาก แต่ควรสอนด้วยวิธีใดจึงเหมาะสมที่สุด

- ก. แบบอภิปราย
- ข. แบบบทบาทสมมติ
- ค. แบบให้นักเรียนศึกษาด้วยตนเอง
- ง. แบบสอดแทรกผสมผสานในทุก ๆ วิชา

17. การสอนเพศศึกษาจะประสบผลสำเร็จจะต้องได้รับความร่วมมือจากใครบ้าง

- ก. ชุมชน
- ข. ผู้ปกครอง
- ค. ตัวนักเรียน
- ง. ทุกคนที่กล่าวมา

18. ควรจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรในเรื่องเพศศึกษาอย่างไร

- ก. การทำแท้ง
- ข. การให้นักเรียนรู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์
- ค. การแสวงหาคู่ครอง
- ง. การสำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง

19. การสอนเพศศึกษาควรให้นักเรียนมีส่วนร่วมในเรื่องใดเหมาะสมที่สุด

- ก. แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องเพศ
- ข. ร่วมกันอภิปรายเกี่ยวกับเรื่องเพศ
- ค. การแสดงละครเลือกคู่
- ง. แบ่งกลุ่มให้นักเรียนออกมาบรรยาย

20. สาเหตุที่ทำให้คู่สมรสไม่สามารถปรับตัวให้เข้ากันได้ทำให้เกิดปัญหาข้อขัดแย้งในข้อใด

- ก. ความไม่เข้าใจกัน
- ข. ขาดวุฒิภาวะทางอารมณ์
- ค. สุขภาพไม่แข็งแรง
- ง. ปัญหาที่อยู่อาศัย

ตอนที่ 3 แบบสอบถามวัดเจตคติเกี่ยวกับการสอนเพศศึกษาในโรงเรียน

คำชี้แจง อ่านข้อความและทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นหรือ

ความรู้สึกของท่านมากที่สุด

ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
1. ครูที่จะสอนเพศศึกษา ควรมีอายุมาก และทำการสอนมาแล้วหลายปี					
2. การดู การว่ากล่าว การห้าม เมื่อเด็กมี พฤติกรรมที่ผู้ใหญ่คิดว่าไม่เหมาะสม ไม่จำเป็นต้องให้เหตุผล					
3. สอนให้เด็กมีความรู้สึกกว่าอวัยวะเพศ ไม่ใช่สิ่งที่น่ารังเกียจ และมีความสำคัญ					
4. ครูผู้สอนเพศศึกษา ควรมีหน้าที่ที่เป็น กันเองกับเด็กเพื่อให้เด็กกล้าที่จะซักถาม					
5. ครูที่สอนเพศศึกษาต้องมีความรู้ ความเข้าใจและวิธีการสอนที่เหมาะสม กับเด็กในแต่ละวัย					
6. ครูผู้สอนเพศศึกษาต้องมีความรู้ ความเข้าใจและมีเจตคติที่ดีในเรื่อง เพศก่อน					

ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
7. ครูสอนเรื่องโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ ทำให้นักเรียนอยากลองมีเพศสัมพันธ์					
8. การสอนควรยกปัญหาส่วนตัวเรื่อง เพศของเด็กมาพูดกันในชั้นเรียน					
9. การสอนควรสอนเพศศึกษาเฉพาะกับ เด็กที่มีปัญหาเรื่องเพศศึกษา					
10. การสอนเพศศึกษาในโรงเรียน ถือ เสมือนเป็นการชี้โพรงให้กระรอก					
11. การสอนไม่ควรสอนเรื่องเพศศึกษา อย่างเปิดเผยเพราะเรื่องเพศเป็นเรื่อง ลับ					
12. การเรียนรู้เรื่องเพศ สามารถควบคุม อารมณ์ทางเพศออกมาเป็นพฤติกรรม ที่เหมาะสมได้					
13. คนที่มีความรู้ความเข้าใจเรื่องเพศจะมี ทัศนคติที่ดีในเรื่องเพศ					

ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
14. การที่วัยรุ่นมีความรู้เรื่องการคุมกำเนิด อาจทำให้เกิดการมีวัยรุ่นทางเพศ มากขึ้น					
15. ท่านรู้สึกละอายที่จะให้แพทย์ตรวจ รักษาโรคที่เกิดบริเวณอวัยวะเพศ					
16. บิดามารดาควรจะตอบคำถามและให้ ความรู้ในเรื่องเพศแก่ลูกอย่างตรงไป ตรงมาไม่ปิดบัง					
17. ท่านไม่แน่ใจว่าความรู้ในเรื่องเพศที่ได้ จากเพื่อนหรือจากหนังสือต่าง ๆ ที่มี ขายอยู่ทั่วไปจะเป็นความรู้ที่ถูกต้อง					
18. เพศศึกษา จะช่วยให้ชีวิตครอบครัวมี ความสุข					
19. เพศศึกษาไม่จำเป็นต้องศึกษาจากผู้ สอนเพราะทุกคนจะเรียนรู้ได้เอง.					
20. การเรียนรู้เรื่องการทำแท้งอาจทำให้ นักเรียนอยากลอง					

ตอนที่ 2 เฉลยแบบทดสอบความรู้เกี่ยวกับ เนื้อหา ผู้สอน และวิธีสอนเพศศึกษาในโรงเรียน

1. = ค
2. = ข
3. = ค
4. = ง
5. = ง
6. = ข
7. = ข
8. = ง
9. = ค
- 10 = ข
11. = ก
12. = ง
13. = ข
14. = ค
15. = ค
16. = ง
17. = ง
18. = ข
19. = ก
20. = ข

ตอนที่ 3 ลักษณะของข้อความในแบบสอบถามวัดเจตคติเกี่ยวกับการสอนเพศศึกษาในโรงเรียน

1. เจตคติเกี่ยวกับการสอนเพศศึกษาในโรงเรียนด้านบวก ได้แก่ข้อ 1, 3, 4, 5, 6, 12, 13,
16, 17, 18
2. เจตคติเกี่ยวกับการสอนเพศศึกษาในโรงเรียนด้านลบ ได้แก่ข้อ 2, 7, 8, 9, 10, 11, 14,
15, 19, 20

ตาราง 17 ค่าความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนกของคะแนนความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษา

ข้อ	ค่าความยากง่าย	ค่าอำนาจจำแนก
1	0.74	0.44
2	0.58	0.36
3	0.60	0.40
4	0.78	0.36
5	0.58	0.36
6	0.74	0.28
7	0.58	0.28
8	0.66	0.44
9	0.50	0.20
10	0.46	0.28
11	0.64	0.58
12	0.70	0.60
13	0.80	0.32
14	0.80	0.40
15	0.64	0.32
16	0.60	0.32
17	0.74	0.28
18	0.72	0.48
19	0.36	0.32
20	0.28	0.28

ค่าความเชื่อมั่นแบบทดสอบด้านความรู้ = 0.80

ตาราง 18 ค่าอำนาจจำแนกของคะแนนเจตคติเกี่ยวกับเพศศึกษา

ข้อ	ค่าอำนาจจำแนก
1	3.40
2	4.00
3	4.40
4	5.20
5	3.60
6	4.00
7	5.00
8	3.00
9	5.40
10	5.20
11	3.20
12	3.00
13	3.20
14	2.20
15	5.30
16	4.40
17	5.20
18	3.80
19	3.80
20	3.00

ค่าความเชื่อมั่นแบบสอบถามด้านเจตคติ = 0.83

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ชื่อ	นางอัญชลี อยู่พรหม
วันเดือนปีเกิด	19 ตุลาคม 2495
สถานที่เกิด	จังหวัดพระนครศรีอยุธยา
สภาพที่อยู่ปัจจุบัน	111/305 ม.ปิ่นเจริญ 4 หมู่ 6 ซอย 5 ถนนนางวประชาพัฒนา แขวงสีกัน เขตดอนเมือง กรุงเทพฯ 10210 โทร. 5655746
ตำแหน่งงานปัจจุบัน	อาจารย์ 3 ระดับ 8 โรงเรียนราชวินิต มัธยม
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	โรงเรียนราชวินิต มัธยม ถนนพิษณุโลก เขตดุสิต กรุงเทพฯ 10300 โทร. 2827897 ต่อ 129
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2511	มัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนซีเมนต์ไทยอุปลั้มภักดิ์ ท่าหลวง จังหวัดสระบุรี
พ.ศ. 2513	ประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาวิทยาลัยครูพระนครศรีอยุธยา
พ.ศ. 2516	อนุปริญญาการศึกษาพลศึกษา วิทยาลัยวิชาการศึกษา พลศึกษา กรุงเทพมหานคร
พ.ศ. 2526	การศึกษบัณฑิต (พลศึกษา) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร กรุงเทพมหานคร
พ.ศ. 2542	การศึกษามหาบัณฑิต (สุขศึกษา) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร กรุงเทพมหานคร
ประวัติการรับราชการ	
พ.ศ. 2518	ครูตรีโรงเรียนสวนศรีวิทยา อำเภอหลังสวน จังหวัดชุมพร
พ.ศ. 2523	อาจารย์ 1 โรงเรียนราชวินิต มัธยม กรุงเทพมหานคร
พ.ศ. 2537	อาจารย์ 3 โรงเรียนราชวินิต มัธยม กรุงเทพมหานคร

ความรู้และเจตคติของผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4
โรงเรียนราชวินิต มัธยม กรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร
ที่มีต่อการสอนเพศศึกษาในโรงเรียน

บทคัดย่อ
ของ
อัญชลี อยู่พรหม

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกสุขศึกษา
เมษายน 2543

การศึกษานี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาเปรียบเทียบ และหาความสัมพันธ์ ระหว่างความรู้ และเจตคติของผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนราชวินิต มัธยม กรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่างได้แก่ ผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนราชวินิต มัธยม กรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร จำนวน 205 คน แบ่งเป็นเพศชาย 93 คน เพศหญิง 112 คน โดยการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ตัวแปร เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ และสถานภาพสมรส เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบทดสอบและแบบสอบถาม ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติทดสอบค่าที (t – test) การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One – Way Analysis of Variance) และหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Product moment Correlation Coefficient)

ผลการศึกษาพบว่า

1. ผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนราชวินิต มัธยม มีความรู้และเจตคติต่อการสอนเพศศึกษาในระดับสูง
2. ผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนราชวินิต มัธยม ที่มีอายุต่างกันมีความรู้ และเจตคติต่อการสอนเพศศึกษาในโรงเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01
3. ผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนราชวินิต มัธยม ที่มีเพศระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ มีความรู้และเจตคติต่อการสอนเพศศึกษาในโรงเรียนไม่แตกต่างกัน
4. ผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนราชวินิต มัธยม ที่มีสถานภาพสมรสต่างกัน มีความรู้ต่อการสอนเพศศึกษาในโรงเรียนไม่แตกต่างกัน แต่มีเจตคติต่อการสอนเพศศึกษาในโรงเรียนแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
5. ผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนราชวินิต มัธยม มีความรู้และเจตคติต่อการสอนเพศศึกษาในโรงเรียน มีความสัมพันธ์กันทางบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

KNOWLEDGE AND THE ATTITUDE OF THE GARDIAN OF MATTHAYOMSUKSA 4
STUDENTS IN RAJAVINITMATTHAYOM SCHOOL DEPARTMENT OF
GENERAL EDUCATION, BANGKOK, METROPOLITAN TOWARDS
THE TEACHING OF SEX EUDCATION IN SCHOOLS

AN ABSTRACT

BY

ANCHALEE YOUPROM

Presented in partial fulfillment of the requirements for the
Master of Education degree in Health Education
at Srinakarinwirot University
April 2000

The purposes of this study were to investigate and compare the relationship between the knowledge and attitude of guardians of Mattayomsuksa 4 students in Rajavinit Mathayom school, Department of General Education, Bangkok. The Metropolitan sample from a multistaged sampling consisted of 93 males and 112 females selected by using Simple Random Sampling method. The studied variables were sex, age, education level, occupation, income and marital status. The Questionnaire was constructed by the researcher. The data were analysed by using the t – test, One way Analysis of variance, Pearson Product Moment correlation coefficient.

The results were as follows :

1. The knowledge and attitude of the guardians towards sex teaching in school was in a high level.
2. The knowledge and attitude of the guardians of different ages towards sex teaching in schools were significantly different at 0.01 level
3. The knowledge and attitude of the guardians having different sex, education levels, occupations, and income, towards sex teaching had no significant difference.
4. The knowledge of the guardians having different marital status had no difference toward sex teaching. Nonetheless, their attitude was significantly different at 0.01 level.
5. The knowledge and attitude of the guardians towards sex teaching in schools had statistically significant positive correlation at 0.01 level.